

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 2. desember 2011

- ARBEIDSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
Vedlegg VI Trygd	7
32010 D 0424 (14) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S4 av 2. oktober 2009 om prosedyrer for refusjon mellom institusjoner av helsetjenester i forbindelse med gjennomføringen av artiklene 35 og 41 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)	7
32010D0424 (15) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S5 av 2. oktober 2009 om fortolkningen av begrepet naturalytelse som definert i artikkel 1(va) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 mht. sykdom og svangerskap eller fødsel etter artiklene 17, 19, 20, 22, 24 nr. 1, 25, 26, 27 nr. 1, 3, 4 og 5, 28, 34 og 36 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 883/2004 og om beregning av ytelse som skal refunderes i henhold til artiklene 62, 63 og 64 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)	7
32010 D 0427 (02) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S6 av 22. desember 2009 om registrering i bostedsmedlemsstaten i henhold til artikkel 24 i forordning (EF) nr. 987/2009 og sammenstilling av fortegnelser i henhold til artikkel 64 nr. 4 i forordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)	8
32010 D 0427 (03) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S7 av 22. desember 2009 om overgangen fra forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 til forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og anvendelsen av prosedyrer for refusjon (vedlegg VI AD gr3)	8
32010 D 0427 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H4 av 22. desember 2009 om sammensetning og arbeidsmetoder for Revisjonsutvalget under Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger (vedlegg VI AD gr3)	8
32010 D 0608 (02) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H5 av 18. mars 2010 om samarbeid om bekjempelse av feil og misbruk innenfor rammen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 og nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)	9
32010 D 0710 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. E2 av 3. mars 2010 om fastsettelse av en prosedyre for forvaltning av endringer vedrørende de nærmere bestemmelser for de organer som er omhandlet i artikkel 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004, og som er oppført i det elektroniske register som inngår i EESSI (vedlegg VI AD gr3)	9
32010 D 0608 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. A3 av 17. desember 2009 om sammenlegging av uavbrutte utsendingsperioder under rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)	10
32010 D 0424 (16) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H3 av 15. oktober 2009 om den dato som det skal tas hensyn til ved fastsettelse av omregningskursen som referert til i artikkel 90 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)	10
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	12
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	12
Vedlegg XX Miljø	12
32009 D 0894 Kommisjonsvedtak 2009/894/EU miljømerke til møbler av tre (vedlegg XX BLD gr3)	12
32007D0742 Kommisjonsvedtak 2009/894/EU miljømerke til varmepumper (vedlegg XX BLD gr3)	12
32009D0888 Kommisjonsvedtak 2009/888EU om forlengelse av gyldighetstiden for felleksmiljømerke for visse produkter (vedlegg XX BLD gr3)	12
- FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	14

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	14
32010D0625 Kommisjonsbeslutning 2010/625/EU av 19. oktober 2010 i medhold av parlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om beskyttelse av personopplysninger i Andorra (vedlegg XI FAD gr3)	14
32011D0061 Kommisjonsbeslutning 2011/61/EU av 31. januar 2011 i henhold til parlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om beskyttelse av personopplysninger i automatiserte behandlinger i staten Israel (vedlegg XI FAD gr3).....	15
-FINANSDEPARTEMENTET	16
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	16
Vedlegg XXI Statistikk.....	16
32011 R 0193 Kommisjonsforordning (EF) nr. 193/2011 av 28. februar 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 med hensyn til system for kvalitetskontroll av kjøpekraftspariteter (vedlegg XXI FIN gr2)	16
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	16
Vedlegg XXII Selskapsrett	16
32010 D 0485 Kommisjonsbeslutning 2010/485/EU av 1. september 2010 om tilstrekkeligheten til revisortilsynene i Australia og USA i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF (vedlegg XXII FIN gr3).....	16
Vedlegg XXI Statistikk.....	17
32011R0088 Kommisjonsforordning (EU) nr. 88/2011 av 2. februar 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring med hensyn til statistikk over utdanning og opplæringssystemene (vedlegg XXI FIN gr2).....	17
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel I Veterinære forhold.....	19
32010D0761 Kommisjonsvedtak 2010/761/EU av 7. desember 2010 om endring av vedlegg I og II i vedtak 2010/221/EU hva gjelder godkjente nasjonale tiltak for Ungarn og UK mht. vårviremi hos karpe (vedlegg I kap I FKD gr3)	19
32011D0187 Kommisjonsvedtak 2011/187/EU av 24. mars 2011 om endring av vedtak 2010/221/EU hva gjelder godkjenning av nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av Ostreid herpes virus 1 µvar (OsHV-1 µvar) inn til visse områder i Irland og UK (vedlegg I kap I FKD gr3)	19
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	21
Kapittel I Veterinære forhold.....	21
32011R0016 Kommisjonsforordning (EU) nr. 16/2011 av 10. januar 2011 som fastsetter gjennomføringstiltak for hurtigvarslingsystemet for mat og fôr (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr2)	21
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	23
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	23
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	23
Kapittel XII Næringsmidler.....	23
32011L0003 Kommisjonsdirektiv 2011/3/EU av 17. januar 2011 om endring av direktiv 2008/128/EF om spesifikke renhetskriterier for fargestoffer til bruk i næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)	23

32011R0010 Kommisjonsforordning (EU) Nr 10/2011 av 14. januar 2011 om plastmaterialer og - gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kapittel XII HOD gr2).....	23
Kapittel XXX Medisinsk utstyr.....	25
32010 D 0227 Kommisjonsbeslutning 2010/227/EF av 19. april 2010 om Den europeiske databasen for medisinsk utstyr (EUDAMED) (vedlegg II kap XXX HOD gr2).....	25
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	26
Vedlegg XX Miljø	26
Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi	26
32009L0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/41/EF av 6. mai 2009 om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer (Omarbeiding) (vedlegg XX kap IV HOD gr3).....	26
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	28
Kapittel I Veterinære forhold.....	28
32010D0749 Kommisjonsvedtak 2010/749/EU av 2. desember 2010 om endring av vedlegget til vedtak 2007/453/EF hva gjelder BSE-status til India, Peru, Panama og Sør-Korea (Vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)	28
Kapittel II Fôrvarer.....	28
32010 R 1118 Kommisjonsforordning (EU) nr.1118/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (inneholder av godkjenningen Janssen Pharmaceutica NV) og som endrer forordning (EF) nr. 2430/1999 (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2)	28
-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET	30
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	30
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	30
Kapittel VIII Trykkbeholdere	30
32010 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/35/EU av 16. juni 2010 om transportabelt trykkutstyr og om opphevelse av rådsdirektiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF (vedlegg II kap VIII JD gr2)	30
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	31
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	31
Kapittel VIII Trykkbeholdere	31
32009 L 0105 Direktiv 2009/105/EF av 16. september 2009 om enkle trykkbeholdere (kodifisering) (vedlegg II kap VIII JD gr3).....	31
Kapittel XIII Transport.....	32
Vedlegg II Veitransport.....	32
32011D0026 Kommisjonsbeslutning 2011/26/EU 14. januar 2011 om autorisasjon av medlemsstatene til å vedta visse unntak i henhold til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EU om innenlands transport av farlig gods (vedlegg XIII kap II JD gr3)	32
-KUNNSKAPSDPARTEMENTET	33
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	33
Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.....	33
32011 R 0213 Kommisjonsforordning (EU) nr. 213/2011 av 3. mars 2011 om endringer av vedlegg II og V i direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (vedlegg VII KD gr3)	33
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	34
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	34
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	34

Kapittel II Fôrvarer.....	34
32010 R 0998 Kommisjonsforordning (EU) nr. 998/2010 av 5. november 2010 om godkjenning av <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Lactosan GmbH & Co KG) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	34
32010 R 0999 Kommisjonsforordning (EU) nr. 999/2010 av 5. november 2010 om godkjenning av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 17594) som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Products Ltd) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	34
32010 R 1070 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1070/2010 av 22. november 2010 som endrer direktiv 2008/38/EF ved å tilføye til listen over fôr med særlige ernæringsformål formålet å støtte stoffskifte i leddene ved osteoartritt hos hund og katt (vedlegg I kap II LMD gr2).....	35
32010 R 1117 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1117/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av et preparat av sitronsyre, sorbinsyre, thymol og vanillin som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Vetagro SpA) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	36
32010 R 1119 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1119/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885 som tilsetningsstoff i fôr til melkekuer og hester og som endrer forordning (EF) nr. 1520/2007 (innehaver av godkjenningen Prosol SpA) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	36
32010 R 1120 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1120/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Lallemand SAS) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	37
32011 R 0168 Kommisjonsforordning (EU) nr. 168/2011 av 23. februar 2011 om endring av forordning (EU) nr. 107/2010 når det gjelder bruk av fôrtilsetningsstoffet <i>Bacillus subtilis</i> ATCC PTA-6737 i fôr som inneholder maduramycin ammonium, monensin natrium, narasin eller robenidin hydroklorid (vedlegg I kap II LMD gr2).....	38
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Vedlegg XX Miljø	39
Kapittel III Luft	39
32010 R 0920 Kommisjonsforordning (EU) nr. 920/2010 av 7. oktober 2010 om et standardisert og sikret registersystem etter direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet) og beslutning 280/2004/EF (vedlegg XX kap III MD gr2).....	39
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	41
Kapittel XV Farlige stoffer.....	41
32011 R 0253 Kommisjonsforordning (EU) nr. 253/2011 av 15. mars 2011 om endring av vedlegg XIII til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) (vedlegg II kap XV MD gr2).....	41
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	42
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	42
Kapittel XV Farlige stoffer.....	42
32010 D 0296 Kommisjonsbeslutning 2010/296/EU av 21. mai 2010 om etablering av et register over biocidprodukter (vedlegg II kap XV MD gr3)	42
Vedlegg XX Miljø	43
Kapittel I Generelt.....	43
32010D0205 Kommisjonsbeslutning 2010/205/EF av om spørreskjema vedrørende gjennomføring av PRTR-forordningen (vedlegg XX kap I MD gr3)	43
Kapittel III Luft	44
32010 D 0681 Kommisjonsbeslutning 2010/681/EU av 9. november 2010 om spørreskjema vedrørende medlemsstatenes implementering av rådsdirektiv 1999/13/EC, jf. begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser i forhold til bruk av organiske løsemidler ved installasjoner i perioden 2011-2013 (vedlegg XX kap III MD gr3).....	44

<i>Kapittel IV Kjemikalier, industrifare og bioteknologi</i>	44
<i>32010 D 0693 Kommisjonsbeslutning 2010/693/EU - etablering av felles format for den andre rapporteringen i henhold til implementeringen av Direktiv 2004/42/EF (vedlegg XX kap IV MD gr3)</i>	44
<i>Kapittel V</i>	45
<i>32010 D 0731 Kommisjonsbeslutning 2010/731/EU med spørreskjema for rapportering av gjennomføring av direktiv 2000/76/EF om forbrenning av avfall (vedlegg XX kap V MD gr3)</i>	45
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	46
<i>Kapittel V Sjøtransport</i>	46
<i>32010 L 0036 Kommisjonsdirektiv 2010/36 av 1. juni 2010 om endring av direktiv 2009/45/EF om sikkerhetsstandarder for passasjerskip (vedlegg XIII kap V NHD gr2)</i>	46
- OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47
<i>Vedlegg IV Energi</i>	47
<i>32009 L 0028 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF av 23. april 2009 om å fremme bruken av fornybar energi (vedlegg IV OED gr1)</i>	47
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	50
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	50
<i>Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester</i>	50
<i>32006 L 0024 Europaparlaments og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF (vedlegg XI SD gr1)</i>	50
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	51
<i>Kapittel VI Sivil luftfart</i>	51
<i>32008 R 0216 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet (EASA) (vedlegg XIII kap VI SD gr1)</i>	51
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	55
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	55
<i>Kapittel II Jord og skogbrukstraktorer</i>	55
<i>32009 L 0057 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/57/EF av 13. juli 2009 om verneramme på jord- og skogbrukstraktorer (vedlegg II kap II SD gr2)</i>	55
<i>32009 L 0075 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/75/EF av 13. juli 2009 om verneramme for jord- og skogbrukstraktorer (statisk testing) (vedlegg II kap II SD gr2)</i>	55
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	56
<i>Kapittel III Transport med jernbane</i>	56
<i>32010 R 1158 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1158/2010 av 9. desember 2010 om felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsattestifikater (vedlegg XIII kap III SD gr2)</i>	56
<i>32011 D 0107 Kommisjonsvedtak 2011/107/EU av 10. februar 2011 om endring av vedtak 2007/756/EF om en felles spesifisering for det nasjonale kjøretøyregisteret (vedlegg XIII kap III SD gr2)</i>	58
<i>32011 L 0018 Direktiv 2011/18/EU av 1. mars 2011 som endrer vedlegg II, V og VI til direktiv 2008/57/EF om samtrafikkvevnen i fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kapittel III SD gr2)</i>	59

32011 D 0155 Kommisjonsvedtak 2011/155/EU av 9. mars 2011 om publisering og administrering av referansedokumentet som det er vist til i artikkel 27 nr. 4 i direktiv 2008/57/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)	60
32010 R 1169 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1169/2010 av 10. desember 2010 om felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsgodkjenning (vedlegg XIII kap III SD gr2)	62
32011 D 0229 Kommisjonsvedtak 2011/229/EU av 4. april 2011 om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkeve knyttet til delsystemet "rullende materiell-støy" for det transeuropeiske konvensjonelle jernbanenettet (vedlegg XIII kap III SD gr2)	64
Kapittel VI Sivil luftfart	65
32011R0720 Kommisjonsforordning (EU) nr. 720/2011 av 22. juli 2011 som endrer forordning (EF) nr. 272/2009 om utfylling av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart når det gjelder innfasingen av screening av væske, aerosoler og geleer på EU-lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	65
32010D3572 Kommisjonsbeslutning av 30. juni 2010 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU av 13. april 2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart som inneholder opplysninger som nevnt i bokstav a) i artikkel 18 i forordning (EF) nr. 300/2008 (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	66
32009 R 0690 Kommisjonsforordning (EF) nr. 690/2009 av 30. juli 2009 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	66
32009 R 1108 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1108/2009 av 21. oktober 2009 om endring av forordning (EF) nr. 216/2008 angående lufthavner, lufttrafikkstyring og flynavigasjonstjenester og om opphevelse av rådsdirektiv 2006/23/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	67
32010 R 0929 Kommisjonsforordning (EU) nr. 929/2010 av 18. oktober 2010 om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1033/2006 vedrørende ICAO-bestemmelser som referert til i artikkel 3 (1) (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	70
32011 R 0283 Kommisjonsforordning (EU) nr. 283/2011 av 22. mars 2011 om endring av forordning (EF) nr. 633/2007 om overføringsprotokoller som skal brukes i meldingsutveksling mellom lufttrafikkjenesteeenheter (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	71
32010 D 9139 Kommisjonsbeslutning C (2010) 9139 av 20. desember 2010 som endrer Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU av 13. april 2010 som fastsetter detaljerte gjennomføringsbestemmelser for de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart som inneholder informasjon som referert til i Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 artikkel 18 (a) (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	72
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	73
Vedlegg XIII Transport	73
Kapittel II Veitransport	73
32011D0505 Kommisjonsbeslutning av 4. mai 2011 om opprettelsen av et europeisk ITS-Råd (European ITS Advisory Group) (Vedlegg XIII kap II SD gr3)	73
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	75
32009 L 0114 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/114/EF av 16. september 2009 om endring av rådsdirektiv 87/372/EØF om frekvensbånd som reserveres for koordinert introduksjon av offentlige paneuropeiske digitale landbaserte mobile kommunikasjoner i Fellesskapet (GSM-direktivet) (vedlegg XI SD gr3)	75

- ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32010 D 0424 (14) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S4 av 2. oktober 2009 om prosedyrer for refusjon mellom institusjoner av helsetjenester i forbindelse med gjennomføringen av artiklene 35 og 41 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. S4 gjelder prosedyrer for refusjon mellom institusjoner av helsetjenester i forbindelse med gjennomføringen av artiklene 35 og 41 i grunnforordningen 883/2004.

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010D0424 (15) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S5 av 2. oktober 2009 om fortolkningen av begrepet naturalytelser som definert i artikkel 1(va) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 mht. sykdom og svangerskap eller fødsel etter artiklene 17, 19, 20, 22, 24 nr. 1, 25, 26, 27 nr. 1, 3, 4 og 5, 28, 34 og 36 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 883/2004 og om beregning av ytelser som skal refunderes i henhold til artiklene 62, 63 og 64 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. S5 gjelder fortolkning av begrepet naturalytelser som definert i artikkel 1(va) i grunnforordningen 883/2004 etter endring ved forordning 988/2009 mht. sykdom og svangerskap eller fødsel. Den gjelder videre beregning av ytelser som skal refunderes i henhold til artiklene 62 (prinsipper ved refusjon på grunnlag av faktiske utgifter), 63 og 64 (refusjon på grunnlag av faste beløp).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0427 (02) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S6 av 22. desember 2009 om registrering i bostedsmedlemsstaten i henhold til artikkel 24 i forordning (EF) nr. 987/2009 og sammenstilling av fortegnelser i henhold til artikkel 64 nr. 4 i forordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. S6 gjelder registrering av bostedsstat i henhold til artikkel 24 i gjennomføringsforordningen nr. 987/2009 og prosedyrer mht. artikkel 64 nr. 4 i forordning 987/2009 (metode for beregning av de månedlige rundsummer (faste beløp) og det samlede faste beløp).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0427 (03) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. S7 av 22. desember 2009 om overgangen fra forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 til forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og anvendelsen av prosedyrer for refusjon (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. S7 gjelder overgangsordninger for fastsettelse av hvilken medlemsstat som har ansvar for utgiftene til planlagt behandling og nødvendig behandling mht. endring av kompetanse i henhold til grunnforordningen nr. 883/2004, overgangsordninger for beregning av de gjennomsnittlige utgifter, prosedyrer for refusjon av ytelser på grunnlag av de faktiske utgifter og på grunnlag av faste beløp (rundsummer).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0427 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H4 av 22. desember 2009 om sammensetning og arbeidsmetoder for

Revisjonsutvalget under Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. H4 gjelder sammensetning og arbeidsmetoder for Revisjonsutvalget under Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger (artikkel 74 i 883/2004).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0608 (02) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H5 av 18. mars 2010 om samarbeid om bekjempelse av feil og misbruk innenfor rammen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 og nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. H5 gjelder samarbeid om bekjempelse av feil og misbruk innenfor rammen av forordning 883/2004 og 987/2009. Beslutningen ble vedtatt 18. mars 2010 med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a)

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0710 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. E2 av 3. mars 2010 om fastsettelse av en prosedyre for forvaltning av endringer vedrørende de nærmere bestemmelser for de organer som er omhandlet i artikkel 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004, og som er oppført i det elektroniske register som inngår i EESSI (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

EESSI er det felleseuropeiske system for elektronisk utveksling av opplysninger på trygdens område. Beslutning nr. E2 gjelder prosedyren for endringer i det elektroniske hovedregisteret (EESSI Master Directory) over organer og institusjoner omhandlet i artikkel 1 bokstavene m, q og r i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004. Hovedregisteret administreres og forvaltes sentralt av Kommisjonen i Brussel, men etatene i de enkelte medlemsland har ansvar for å oppdatere og vedlikeholde sin del av registeret, og notifikere Den administrative kommisjonen om større endringer de foretar. Medlemslandene skal sørge for at de lokale kopiene av registertjenestene daglig synkroniseres med hovedregisteret mellom kl 01.00 og 03.00 CET. Beslutningen ble vedtatt av Den administrative kommisjon 3. mars 2010 med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (d).

Det sentrale kontaktpunktet og forbindelsesorgan i Norge er Arbeids- og velferdsdirektoratet. (Teksten er ifølge kommisjonen relevant for EØS og for EU/CH-avtalen).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0608 (01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. A3 av 17. desember 2009 om sammenlegging av uavbrutte utsendingsperioder under rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble fra 1. mai 2010 erstattet av forordning 883/2004 i EU. Det medfører at beslutninger i Den administrative kommisjon (AC-beslutninger) må vedtas med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a) til (d).

Beslutning nr. A3 gjelder sammenlegging av uavbrutte utsendingsperioder under 1408/71 og 883/2004. Den ble vedtatt 17. desember 2009 på AC-møte i Brussel med hjemmel i forordning 883/2004 artikkel 72 (a).

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32010 D 0424 (16) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. H3 av 15. oktober 2009 om den dato som det skal tas hensyn til ved fastsettelse av omregningskursen som referert til i artikkel 90 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 1408/71 ble i EU erstattet av forordning 883/2004 fra 1. mai 2010, og forordning nr. 574/72 ble samtidig erstattet av forordning nr. 987/2009.

Beslutning nr. H3 gjelder fastsettelse av den dato som det skal tas hensyn til ved fastsettelse av omregningskursen som skal brukes ved beregning av visse ytelser og avgifter. Beslutningen er fattet med hjemmel i grunnforordningen (forordning 883/2004) artikkel 72 (a) og gjennomføringsforordningen (forordning 987/2009) artikkel 90.

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i norsk rett. EØS-komiteén vedtok innlemmelse av forordning (EF) nr. 883/2004 m.fl. i EØS-avtalen ved beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011. Beslutningen trer imidlertid ikke i kraft før forfatningsrettslige krav er oppfylt i Island og Liechtenstein og dette er meddelt EØS-komiteén, jf. artikkel 4 i beslutningen og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

32009 D 0894 Kommisjonsvedtak 2009/894/EU miljømerke til møbler av tre (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 30. november 2009 og publisert i Official Journal L 320/23 05.12.2009, fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke Blomsten til møbler av tre og trebaserte materialer. Kriteriene setter strenge miljø- og helse- krav til produktene der det er fokusert på blant annet bærekraftig skogsbruk og trebaserte materialer, bruk av kjemikalier i produksjonsprosessen, og energiforbruk. Det er også satt krav om minimal avdampning av farlige kjemikalier i bruksfasen.

Merknader

Det nordiske miljømerket Svanen har også utarbeidet miljøkrav til denne typen produkter, og disse er i samsvar med Blomstens krav. Stiftelsen Miljømerking anser kriteriene for å være tilfredsstillende og mener at de kan bidra til miljøforbedringer av denne typen produkter.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

32007D0742 Kommisjonsvedtak 2009/894/EU miljømerke til varmepumper (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet, som ble vedtatt 9 november 2007 og publisert i Official Journal L 301/14 20.11.2007, fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke Blomsten til elektriske, gass-drevne og gas absorpsjons-varmepumper. Kriteriene setter strenge miljø- og helse- krav til produktene der det er fokusert på energieffektivitet i både oppvarmings og kjøleinnstilling, det globale oppvarmingspotensialet for kjølemiddelet, bruk av tungmetaller og flammehemmere i selve produktet.

Merknader

Det nordiske miljømerket Svanen har også utarbeidet miljøkrav til denne typen produkter, og disse er i samsvar med Blomstens krav. Stiftelsen Miljømerking anser kriteriene for å være tilfredsstillende og mener at de kan bidra til miljøforbedringer av denne typen produkter.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

32009D0888 Kommisjonsvedtak 2009/888EU om forlengelse av gyldighetstiden for fellesskapsmiljømerke for visse produkter (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innholdet

Kommisjonens vedtak 2009/888/EC omhandler forlengelse av gyldighetstiden for tidligere beslutninger angående miljømerking av 12 produktgrupper: kopipapir og grafisk papir, elektriske lyskilder, tekstilvaskemidler, PCer, bærbare PCer, håndoppvaskemidler, universalrengjøringsmidler og sanitærrengjøringsmidler, smøreoljer, jordforbedringsmidler, vekstmedier, såpe og sjampo, samt varmepumper.

Vedtaket er gjort i påvente av revisjon av miljøkravene for disse produktgruppene. For 8 av disse produktgruppene ble nye miljøkrav vedtatt i 2011. For ytterligere 2 produktgrupper, såpe og sjampo samt varmepumper, er revisjonsarbeidet igangsatt høsten 2011, mens produktgruppene

jordforbedringsmidler og vekstmedier er revisjonen utsatt til 2012. Det forventes at gyldighetstiden for disse 4 gruppene blir ytterligere forlenget.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

- FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32010D0625 Kommisjonsbeslutning 2010/625/EU av 19. oktober 2010 i medhold av parlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om beskyttelse av personopplysninger i Andorra (vedlegg XI FAD gr3)

Sammendrag av innhold

Saken gjelder Kommisjonens beslutning om beskyttelsesnivået ved behandling av personopplysninger i Andorra. Beslutningen medfører at Andorra vurderes å ha et tilfredsstillende personvern nivå i forhold til de krav som følger av direktiv 95/46/EC. Overføring av personopplysninger fra stater som er forpliktet etter direktivet, herunder Norge, kan derfor skje til behandlingsansvarlige etablert i Andorra. Unntak kan likevel gjøres dersom det er grunn til å tro at personopplysningene ikke vil bli behandlet i henhold til direktivets krav etter overføringen.

Merknader

Lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven), som gjennomfører direktiv 95/46/EF om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (personverndirektivet), regulerer blant annet adgangen til å overføre personopplysninger fra Norge til andre stater. Hovedregelen er at opplysningene bare kan overføres til mottakere i stater som sikrer en forsvarlig behandling av personopplysningene, jf. personopplysningsloven § 29. Det fremgår uttrykkelig av loven at stater som har gjennomført direktivet, oppfyller kravene til forsvarlig behandling. Ved overføring til mottakere i stater utenfor EØS-området, såkalte tredjeland, må det vurderes konkret om mottakerstaten oppfyller vilkåret om å sikre en "forsvarlig behandling" av personopplysningene.

Personverndirektivet artikkel 25 nr. 6 gir Kommisjonen myndighet til å avgjøre om et tredjeland behandler personopplysninger på en så betryggende måte at overføring kan skje. Kommisjonen er også gitt myndighet til å forhandle og inngå avtaler med tredjeland som i utgangspunktet ikke oppfyller kravene til behandling av personopplysninger, for på den måten å heve nivået på personvernet i tredjelandet – slik at overføring kan skje. Norge er bundet av vedtakene dersom vi ikke reserverer oss ved å varsle Kommisjonen før vedtaket trer i kraft, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 83/1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 37 og vedlegg XI, jf. St.prp. nr. 34 (1999–2000). Gis ikke slikt varsel, er Norge bundet av det aktuelle vedtaket inntil videre. Dersom en avtale om innlemmelse i EØS-avtalen av vedtaket ikke kan komme i stand i EØS-komiteen innen 12 måneder etter at tiltakene trådte i kraft, kan Norge slutte å rette seg etter vedtaket. Dersom overføring av personopplysninger til vedkommende tredjestat dermed blir hindret, skal øvrige EØS-stater innskrenke eller forby fri utveksling av personopplysninger til Norge. Særlig for næringslivet i EØS-området er det viktig at alle markedsaktørene har de samme rammene for, og holder seg til de samme reglene om, overføring av personopplysninger.

Kommisjonens beslutning vurderes relevant i forhold til overføring av personopplysninger til tredjeland i henhold til personopplysningsloven § 29. Vedtaket faller inn under personopplysningsforskriften § 6-1, og det kreves derfor ikke endringer i norsk rett i dette tilfellet. Rettsakten har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og politidepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0061 Kommisjonsbeslutning 2011/61/EU av 31. januar 2011 i henhold til parlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om beskyttelse av personopplysninger i automatiserte behandlinger i staten Israel (vedlegg XI FAD gr3)

Sammendrag av innhold

Saken gjelder Kommisjonens beslutning om beskyttelsesnivået ved automatisert behandling av personopplysninger i staten Israel. Beslutningen medfører at Israel vurderes å ha et tilfredsstillende personvern nivå i forhold til de krav som følger av direktiv 95/46/EC. Overføring av personopplysninger fra stater som er forpliktet av direktivet, herunder Norge, kan derfor skje til behandlingsansvarlige etablert i Israel. Unntak kan likevel gjøres dersom det er grunn til å tro at personopplysningene ikke vil bli behandlet i henhold til direktivets krav etter overføringen. I samsvar med internasjonal rett, får beslutningen ikke virkning på Golan Høydene, Gaza stripen, Vestbredden og i Øst-Jerusalem.

Merknader

Rettsakten vurderes ikke å ha økonomiske og administrative konsekvenser, og krever ikke endringer i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og politidepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32011 R 0193 Kommisjonsforordning (EF) nr. 193/2011 av 28. februar 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 med hensyn til system for kvalitetskontroll av kjøpekraftspariteter (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 om etablering av felles regler for å fremskaffe basisinformasjon om kjøpekraftspariteter og om beregning og formidling av disse, er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk.

Kjøpekraftspariteter (purchasing power parity "PPP-er") er omregningsfaktorer som er nødvendige i internasjonale sammenlikninger der en ønsker å sammenlikne økonomiske størrelser som for eksempel bruttonasjonalprodukt (BNP) eller konsum per innbygger. Slike økonomiske størrelser er i utgangspunktet uttrykt i det enkelte lands valuta og prisnivå. Dette fører til at land med høyt prisnivå vil få sin posisjon overvurdert i forhold til land med lavt prisnivå, og omvendt. Bruk av PPP-er som omregningsfaktorer i stedet for nominelle valutakurser sikrer at tallene for hvert enkelt land uttrykkes i et felles prisnivå og en felles (beregningsteknisk) valuta. Dette er nødvendig for å sikre sammenliknbarhetene mellom landene.

PPP-ene er resultatet av et internasjonalt statistisk samarbeid. Kvaliteten på resultatene for et gitt land avhenger av at samtlige medlemsland lever opp til høye standarder for kvalitetssikring. Det stilles derfor strenge krav til felles forståelse av konsepter og metoder.

Det følger av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2008 art. 7 nr. 4 at de felles kriterier som kvalitetskontrollen bygger på, og kvalitetsrapportenes struktur skal fastsettes etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som fastsatt i artikkel 11 nr. 3. I vedlegg til den nye kommisjonsforordningen (EF) nr. 193/2011 fremkommer felles kvalitetskriterier og strukturen i kvalitetsrapportene. Når det gjelder statistikkens kvalitetskriterier, så tilsvarer disse de kriteriene som fremkommer i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 om europeisk statistikk, kombinert med de minimumsstandarder som allerede følger av rammeforordningen.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil trolig bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. De administrative og økonomiske konsekvensene er begrenset, og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjettammer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32010 D 0485 Kommisjonsbeslutning 2010/485/EU av 1. september 2010 om tilstrekkeligheten til revisortilsynene i Australia og USA i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF (vedlegg XXII FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Beslutning 2010/485/EU gjelder utfylling av gjeldende EU-regulering av internasjonalt revisortilsynssamarbeid i henhold til direktiv 2006/43/EF.

Beslutningen åpner for at revisortilsynsmyndighetene i EØS-området kan inngå bilaterale avtaler med revisortilsynene i USA og Australia om utveksling av revisors arbeidspapirer og andre dokumenter som revisor besitter til bruk i revisortilsynssammenheng. En viktig forutsetning er at utvekslingen skjer i tråd med personopplysningsdirektivet (direktiv 95/46/EF) slik dette er gjennomført i det enkelte medlemsland.

Videre åpner beslutningen for at det gjennomføres fellestilsyn (joint-inspections) med revisortilsynene i USA og Australia hvor dette er nødvendig. I henhold til artikkel 47- beslutningens artikkel 2 nr. 6 - skal felles tilsyn som en hovedregel skje under ledelse av hjemlandets revisortilsyn.

Bilaterale avtaler som er inngått skal meldes til EU-kommisjonen i ettertid.

Merknader

Beslutningen antas ikke å nødvendiggjøre endringer i lov eller forskrift, utover de som allerede er vedtatt som en del av gjennomføringen av revisjonsdirektivet. Beslutningen antas ikke å medføre nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser. Beslutningen opphører med virkning for USA 31. juli 2013.

Den 5. februar 2010 ble lignende beslutning, om utveksling av dokumenter, fattet for så vidt gjelder revisortilsynene i Canada, Sveits og Japan.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32011R0088 Kommisjonsforordning (EU) nr. 88/2011 av 2. februar 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring med hensyn til statistikk over utdanning og opplæringsystemene (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 88/2011 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å sikre utarbeiding og utvikling av sammenlignbar statistikk og indikatorer innenfor områdene utdanning, opplæring og annen livslang læring, ved å etablere et rammeverk for pågående datainnsamlinger, og fremtidige innsamlingsbehov. Rammeforordningen er inndelt i tre delområder: Statistikk om utdannings- og opplæringsystemene, voksnes deltakelse i livslang læring (undersøkelse om voksnes læring "Adult Education Survey") og annen statistikk om utdanningsfeltet som ikke er dekket av de to første områdene. Disse områdene er beskrevet i egne vedlegg når det gjelder formål, omfang, tema som skal dekkes og periodisitet.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 88/2011 er av teknisk karakter og gjelder området utdanning og opplæringsystemene. I forordningens vedlegg I fremkommer en detaljert oversikt over de emner om omfattes og en detaljert oversikt over kjennetegn og inndelinger av disse. Områder som dekkes av statistikken er bl.a registrerte studenter, nye studenter, personale, uteksaminerte studenter/avlagte eksamener, kostnader, studerte fremmedspråk og regionale registreringsopplysninger.

I vedlegg II angis kravene til datakvalitet og rammene for kvalitetsrapportering. Når det gjelder kravene til kvalitet viser forordningen til følgende kriterier: relevans, nøyaktighet, aktualitet og punktlighet, tilgjengelighet og klarhet, sammenlignbarhet og sammenheng. Gjennom en årlig datakvalitetsrapport må landene dokumentere i hvilken grad disse kriteriene overholdes. Videre skal dataene særlig være i samsvar med definisjonene og begrepene i UNESCO/OECD/Eurostats retningslinjer for datainnsamling om utdanningssystemer. Eventuelle avvik fra disse definisjonene og begrepene skal dokumenteres og forklares samt hvis mulig kvantifiseres.

Første dataoverføring til Eurostat skal finne sted i september 2012 med skoleåret 2010/2011 og regnskapsåret 2010 som referanse.

Merknader

Data som skal rapporteres i henhold til de europeiske kravene til statistikk over utdanning og opplæringssystemene blir samlet inn av Statistisk sentralbyrå med hjemmel i statistikkloven. Statistisk sentralbyrås kilder vil være de skoleadministrative registrene som finnes i Norge, slik som Grunnskolenes informasjonssystem (GSI), fylkenes VIGO-database for videregående opplæring, Felles studentsystem (FS) og M-STAS for universitet- og høgskolesektoren, og Statens lånekasse for utdanning tatt i utlandet. Vesentlige fremtidige endringer eller begrensninger i disse registerkildene kan påvirke SSBs mulighet til å oppfylle kravene i forordningen. Ansvar for datarapporteringen vil ligge hos Statistisk sentralbyrå.

Flere av EUs medlemsland er gitt tidsbegrensende unntak for deler av de krav som stilles i kommisjonsforordningen. Norge har behov for tilsvarende unntak på enkelte områder. Dette for å kunne etablere rutiner for innhenting av nye opplysninger og bruk av andre kilder samt eventuell estimering. Forutsatt fristutsettelse, vil første rapportering fra Norge for disse variablene finne sted høsten 2014 med skoleåret 2012-2013 og regnskapsåret 2012 som referanse.

Tilnærmet tilsvarende rapportering som forordningen legger opp til har tidligere vært forankret i gentlemans agreement mellom ulike land, herunder Norge og EU. De administrative og økonomiske konsekvensene av forordningen derfor er begrenset, og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjettamme.

Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene i forbindelse med vedtakelse av forordningen. Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32010D0761 Kommisjonsvedtak 2010/761/EU av 7. desember 2010 om endring av vedlegg I og II i vedtak 2010/221/EU hva gjelder godkjente nasjonale tiltak for Ungarn og UK mht. vârviremi hos karpe (vedlegg I kap I FKD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I og II til vedtak 2010/221/EU. I vedleggene er det gitt lister over medlemsstater og områder som har godkjente nasjonale tiltak i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EF. Vedlegg I og II endres som følge av endringer i status for visse områder mht. vârviremi hos karpe (SVC). Ungarn og Storbritannia har fått endret status fra godkjent program til status som fritt for SVC.

Merknader

Rettsakten har betydning for hvilke områder akvakulturdyr av mottakelige arter kan omsettes til og fra, men medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Gjeldende norsk regelverk er forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr. Norge har ikke godkjente nasjonale tiltak for SVC. Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0187 Kommisjonsvedtak 2011/187/EU av 24. mars 2011 om endring av vedtak 2010/221/EU hva gjelder godkjenning av nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av Ostreid herpes virus 1 µvar (OshV-1 µvar) inn til visse områder i Irland og UK (vedlegg I kap I FKD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedtak 2010/221/EU ved at det åpnes for at nasjonale tiltak overfor Ostreid herpes virus 1 µvar (OshV-1 µvar) kan godkjennes i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EF på tilsvarende måte som for vârviremi hos karpe (SVC), bakteriell nyresyke (BKD), infeksjøs pankreasnekrose (IPN) og *Gyrodactylus salaris*. Områder i Irland og UK har fått godkjent program for OshV-1 µvar. Disse områdene føres opp på liste i vedlegg III til vedtak 2010/221/EU.

Merknader

Rettsakten har betydning for hvilke områder stillehavsøsters kan omsettes til og fra, men medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Gjeldende norsk regelverk er forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr. Norge har ikke godkjente nasjonale tiltak for OshV-1 µvar. Rettsakten berører ikke norske interesser direkte, men er av mer prinsipiell interesse siden det er første gangen som EU regulerer en "emerging disease" etter at direktiv 2006/88/EF ble fastsatt.

Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011R0016 Kommisjonsforordning (EU) nr. 16/2011 av 10. januar 2011 som fastsetter gjennomføringstiltak for hurtigvarslingssystemet for mat og fôr (vedlegg I kap I FGD/HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 178/2002 (matlovsforordningen) art. 50 etablerer et hurtigvarslingssystem ved helsefare som følge av næringsmidler eller fôr (RASFF-systemet). Medlemslandene har plikt til å informere gjennom RASFF-systemet ved "alvorlig direkte eller indirekte helsesisiko for mennesker" som følge av næringsmidler eller fôr. I forordning (EF) nr. 183/2005 (fôrhygieneforordningen) art. 29 blir systemet utvidet til også å omfatte meldinger dersom fôr, inkludert fôr til dyr som ikke brukes i matproduksjon, representerer en fare for dyrehelse eller miljøet. Forordningen gir utfyllende regler til matlovsforordningens regler om RASFF, og inneholder følgende hovedpunkter:

- Medlemsstatene har plikt til å sikre at hurtigvarslingssystemet fungerer effektivt
 - Medlemsstatene har plikt til å sørge for god kommunikasjon og koordinering internt for å sikre at hurtigvarslingssystemet fungerer effektivt, og ha avklart roller og ansvar for å følge opp plikten til å sende informasjon via hurtigvarslingssystemet. Medlemsstatene har plikt til å sørge for at det er kontinuerlig bemanning av sitt kontaktpunkt for hurtigvarslingssystemet
 - Medlemsstatene har plikt til å sende meldinger om risiko som krever eller kan komme til å kreve rask reaksjon i en annen medlemsstat innen 48 timer etter at risikoen ble rapportert til dem. Meldinger som kun er til informasjon skal sendes uten unødvendig forsinkelser.
 - Medlemsstatene skal bruke formularene for meldinger som Kommisjonen bestemmer.
- Kommisjonen skal gjennomgå meldingene for å sikre at alle viktige opplysninger er kommet med før de videresender meldingene. Meldinger som krever eller kan komme til å kreve rask reaksjon i en medlemsstat, skal Kommisjonen videresende til medlemslandene innen 24 timer etter at den er mottatt fra medlemsstaten, men etter at de har foretatt verifisering.
- Medlemsstatene kan be om at meldinger som er sendt i hurtigvarslingssystemet blir trukket tilbake dersom informasjonen som den bygger på viser seg å være ubegrunnet eller at meldingen ble sendt ved en feil. Tilbaketrekking krever samtykke av den medlemsstat som sendte meldingen.
 - Medlemsstatene kan be om at notifikasjoner endres. Endringer krever samtykke av den medlemsstat som sendte meldingen.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten er en forordning og skal etter EØS-avtalen art. 7 "som sådan gjøres til del av medlemsstatenes interne rettsorden". Denne rettsakten inneholder imidlertid kun rettigheter og plikter som retter seg mot det offentlige. Private parters rettigheter og plikter blir overhodet ikke berørt i forordningen, og forordningen har derfor ikke forskrifts innhold, jf. forvaltningsloven § 2. Det er derfor et spørsmål om hvilket rettslig instrument som kan brukes til å gjennomføre forordningen. Ettersom forordningen kun retter seg mot det offentlige og utdyper hvilke rettigheter og plikter det offentlige har, er instruks det rettslige instrumentet som brukes i norsk rettsorden. ESA har tidligere vært strenge på at forordninger skal gjennomføres som sådan. EØS-avtalen inneholder imidlertid ikke noen begrensninger til hvilket rettslig instrument som skal brukes. Det er intet i ESAs tidligere skriftlige henvendelser, der de tolker kravene i EØS-avtalen art. 7, som tilsier at de gyldige instrumentene i den interne retten ikke skal kunne brukes, forutsatt at forordningene gjennomføres uten å deles opp. Det må overlates til det enkelte medlemslands interne rettsorden, i tråd med de generelle prinsippene som gjelder i EØS-retten. I norsk rett er instruks fullt ut bindende for det offentlige. Mattilsynet foreslår

derfor at forordningen gjennomføres i en instruks rettet til tilsynet. Denne instruksjonen skal inneholde en henvisningsbestemmelse etter mal fra tilsvarende bestemmelse som brukes i forskrifter.

Alternativt kan forordningen gjennomføres i forskrift 22. desember 2008 nr. 1620 om allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket (matlovsforskriften). Denne løsningen er imidlertid ikke ønskelig av reelle grunner. Regelverket på dette fagområdet er meget stort og omfattende. Dette gjør det vanskelig for virksomhetene å holde seg orientert om hvilke krav som gjelder. Derfor bør all nødvendig informasjon ut av forskriftene. Ettersom forordningen ikke inneholder rettigheter og plikter rettet mot virksomheter, vil den kun virke som et forstyrrende element. Dersom denne løsning likevel velges, foreslår Mattilsynet at rettsakten unntas fra høring. Dette fordi det ikke vil være noen relevante spørsmål som høringsinstanser skal ta stilling til, og at høring derfor er åpenbart nødvendig jf. forvaltningsloven § 37 fjerde ledd bokstav c).

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Norge ved Mattilsynet har deltatt som et medlem i hurtigvarslingssystemet siden det ble opprettet ved matlovsforordningen.

I 2009 ble det totalt i Hurtigvarslingssystemet sendt ut 8089 meldinger relatert til helsefarlig mat og fôr (totalt 7074 meldinger i 2008). Av disse var 3322 meldinger om nye hendelser, mens 4767 meldinger var knyttet til oppfølging av disse hendelsene. Av 1796 meldinger om hendelser i de europeiske landene ble 578 av meldingene klassifisert som "alert", det vil si at varepartier som kunne representere helsefare befant seg på det europeiske markedet og krevde rask reaksjon fra myndighetene. Mattilsynet mottok i 2009 36 meldinger fra Europakommisjonen, der Norge var involvert. De fleste av disse meldingene omhandlet helsefarlige varepartier eller deler av varepartier som var distribuert til Norge. I 2009 notifikerte Norge 31 meldinger til RASFF. I tillegg sendte Norge to meldinger til andre land i EU om varepartier der det ble avdekket brudd på salmonellagarantien.

Forordningens krav til deltakerne i systemet er kodifisering av den praksis som har vært rundt sending av meldinger i hurtigvarslingssystemet. Det gir oss derfor ingen nye plikter, og Mattilsynet oppfyller derfor allerede de krav som den stiller opp. Forordningen uttaler eksplisitt et krav til å sørge for bemanning av systemet. Dette vil binde opp ressurser hos Mattilsynet. Ut over dette har forordningen ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Ettersom rettsakten ikke inneholder plikter som retter seg mot private parter, er den ikke fremlagt for noen høringsinstanser. Norges kontaktpunkt for hurtigvarslingssystemet har deltatt i arbeidet med utviklingen av rettsakten, og har ikke noen merknader til rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon, som begge har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32011L0003 Kommisjonsdirektiv 2011/3/EU av 17. januar 2011 om endring av direktiv 2008/128/EF om spesifikke renhetskriterier for fargestoffer til bruk i næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet oppdaterer renhetskriterier for lycopene (E 161 d) fra ekstrakt fra røde tomater. Videre fastsetter direktivet renhetskriterier for lycopene utvunnet fra *Blakeslea trispora*, og syntetisk lycopene.

Merknader

Rettsakten medfører endringer i hjemlingen og henvisningene i forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Kriterier for renhet og identitet (renhetskriterier) sikrer at tilsetningsstoffene som omsettes og brukes i næringsmidler er de samme som de risikovurderte tilsetningsstoffene.

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte påse at deres tilsetningsstoff oppfyller de angitte renhetskriteriene. Dette gjelder alle tilsetningsstoffer, og vil ikke medføre nye byrder for virksomhetene.

Forbrukerne:

Renhetskriteriene gir forbrukerne større trygghet for at de tilsetningsstoffene som er brukt er trygge.

Mattilsynet:

Tilsyn med at tilsetningsstoffene oppfyller renhetskriteriene inngår som en del av det vanlige tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0010 Kommisjonsforordning (EU) Nr 10/2011 av 14. januar 2011 om plastmaterialer og -gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kapittel XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1935/2004, rammeforordningen for materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktmaterialer), inneholder generelle bestemmelser om matkontaktmaterialer. Direktiv 2002/72/EF (plastdirektivet) inneholder særskilte bestemmelser om matkontaktmaterialer i plast. Plastdirektivet er blitt endret seks ganger. For å gjøre regelverket tydeligere blir det nå konsolidert i en ny forordning - Kommisjonsforordning (EF) nr. 10/2011. Overflødig og foreldet tekst blir fjernet, og noe nytt blir tilført.

Virkeområde: Når det gjelder forordningens virkeområde, er ikke dette vesentlig utvidet i forhold til dagens plastregelverk, og omfatter:

- matkontaktmaterialer utelukkende bestående av plast, med eller uten trykkfarger eller overflatebelegg

- matkontaktmaterialer bestående av flere lag plast som er holdt sammen ved hjelp av lim eller lignende, med eller uten trykkfarger eller overflatebelegg
- plastlag eller plastbelegg som fungerer som tetningsmateriale i lokk, som samlet består av to eller flere typer materialer
- plastlag i matkontaktmaterialer som består av flere lag, der ikke alle lagene er plast.

Plast i flerlagsmaterialer der ikke alle lagene er plast, er for første gang omfattet av regelverket. Migrasjonsgrensene gjelder ikke for denne plasten, men den skal tilfredsstillende øvrige krav i forordningen.

Liste over stoffer - unionslisten: Plastdirektivet inneholder én liste over godkjente monomerer og andre startsubstanser og én liste over tilsetningsstoffer godkjent for produksjon av matkontaktmaterialer i plast. I tillegg har det vært tillatt å bruke andre stoffer i henhold til nasjonal lovgivning. Den nye forordningen har kun én unionsliste over alle disse stoffene samlet, og det er med visse unntak kun tillatt å bruke stoffer som står på denne EU-harmoniserte listen. Søknader om å få nye stoffer på unionslisten skal sendes via et medlemsland og ikke direkte til Kommisjonen. Når det gjelder prosedyren vedrørende søknader blir det henvist til detaljerte bestemmelser i rammeforordningens artikkel 8-12.

Foreløpig liste over tilsetningsstoffer - "provisional list": Det eksisterer en foreløpig liste fra 2008 over tilsetningsstoffer til plast som regelmessig skal bli oppdatert. Stoffer vil fjernes fra listen når:

- De blir inkludert i unionslisten
- Kommisjonen gjør et vedtak om ikke å inkludere stoffet i den foreløpige listen
- EFSA ikke får utfyllende data de måtte be om innen tidsfristen de har satt

Migrasjon (overføring av stoffer fra plast til næringsmidler):

Forordningen fastsetter grenseverdier for både totalmigrasjon (TM) som angir den samlede migrasjon av alle inngående stoffer i plasten, og spesifikk migrasjon (SMG) som angir migrasjon av enkeltstoffer. Ved analytisk kontroll av migrasjonen kan næringsmiddelsimulanter benyttes istedenfor det virkelige næringsmiddelet.

De oppdaterte bestemmelsene om simulanter og migrasjonstesting i den nye forordningen vil erstatte tilsvarende bestemmelser i direktiv 78/142/EEC og vedlegget til Rådskommisjonsdirektiv 82/711/EEC av 18. oktober 1982.

Annexet til Rådskommisjonsdirektiv 85/572/EEC som omhandler bruk av simulanter er erstattet med en henvisning til vedlegg III til den nye forordningen, som gir oppdaterte bestemmelser om dette emnet. Kommisjonen har vært opptatt av å presisere hvorfor det er nødvendig med endringer i testsystemer; at det er migrasjon som er det sentrale og at migrasjon har økt i omfang spesielt etter økt bruk av plast i "flerlagsfilmer". Det er blant annet endringer i testregimer rundt tid og temperatur, og simulant vann skal erstattes av 10 % etanol. Kommisjonen presiserer også at man ikke kan ignorere den migrasjonen som skjer til tørre matvarer, og derfor er det innført en simulant for tørre matvarer.

Direktivene 80/766/EEC og 81/432/EEC om analysemetoder for testing av vinylklorid-monomerer er utdatert og blir opphevet.

Funksjonell barriere-konseptet er uendret:

I de senere år er det blitt vanlig at matkontaktmaterialer i plast består av opp til 15 lag av ulike plasttyper, eller en kombinasjon av plastlag og lag av andre materialer. Det er, som tidligere, tillatt at ett eller flere lag inneholder stoffer som ikke er inkludert i unionslisten dersom de ikke er i direkte kontakt med næringsmiddelet og er separert fra næringsmiddelet ved hjelp av en såkalt funksjonell barriere. En funksjonell barriere er en barriere som hindrer migrasjon av stoffer fra lag bak barrieren og over i næringsmiddelet. Stoffene som brukes i lag bak en slik barriere må likevel ikke være stoffer klassifisert som mutagene, karsinogene eller reproduksjonstoksiske. De må heller ikke være i nanoform. Det faktum at nanoform nevnes er nytt i forhold til det eksisterende regelverket.

Samsvarserklæring og dokumentasjon:

Forordningen gir, som tidligere, bestemmelser om at matkontaktmaterialer i plast skal ledsages av en samsvarserklæring som beskrevet i rammeforordningens artikkel 16. Samsvarserklæringen skal

bekreftede at materialene er i samsvar med regelverket. Videre skal myndighetene på forespørsel kunne få fremlagt nødvendig dokumentasjon som underbygger samsvaret.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften).

Administrative, økonomiske og andre konsekvenser:

Konsekvenser for næringen:

Den nye forordningen vil kunne påføre produsenter av matkontaktmaterialer i plast økte kostnader, dersom de allerede har investert mye i å etablere rutiner og systemer for testing av migrasjon, og dette nå må endres. For øvrig vil et enklere og mer systematisert regelverk kunne redusere byrdene til industrien ved at det er lettere å lese og forstå regelverket. I Norge har industrien gjennom Emballasjekonvensjonen vært involvert i utviklingen av dette regelverket og har hatt mulighet til å komme med synspunkter underveis. Mattilsynet forstår det slik at forordningen ikke vil få nevneverdige konsekvenser for industrien i Norge.

Det er imidlertid i dag uklareheter i regelverket rundt kravet til samsvarserklæringer og dokumentasjon. Det er rom for ulike tolkninger, og det er store variasjoner mellom landene mht. hvordan de leser og håndhever regelverket. Kommisjonen har derfor satt ned en teknisk komité bestående av representanter fra myndigheter og industri som skal komme med forslag til hvordan regelverket kan bli mer entydig og realistisk, for deretter å nedfelle dette i en veileder til den nye forordningen.

Konsekvenser for Mattilsynet:

Et enklere, mer spesifikt regelverk og klare krav til dokumentasjon vil kunne lette tilsynet og bidra til å unngå klagesaker på vedtak fattet av et generelt regelverk. Det er et ønske fra Kommisjonen at medlemslandene ikke videresender alle innkomne søknader om nye stoffer i plast ukritisk til EFSA, men at medlemslandene selv vurderer søknadene og kun sender videre til EFSA de som tilfredsstiller noen definerte minstekrav. Slike søknader har ikke hittil kommet fra Norge, og det er dermed lite trolig at dette vil få konsekvenser for Mattilsynet. Plast i flerlagsmaterialer der ikke alle lagene er plast, for eksempel i melkekartonger, er ikke regulert mht. migrasjonsgrenser. Dette betyr i praksis at myndighetene ikke har hjemmel til å forby et slikt produkt kun basert pga. for høy migrasjon av et innholdsstoff fra plasten til melken dersom de finner dette ved en inspeksjon. For å kunne forby produktet må det kunne vises til brudd på øvrige krav i forordningen, for eksempel at stoffet medfører en endring i smak eller lukt på melken, at stoffet representerer en helsefare med mere. Dette har det vært stor diskusjon om i arbeidsgruppen, der mange land i lang tid har ytret ønske om at plast i kombinasjon med for eksempel papp skulle underlegges de samme restriksjonene som plast alene. Kommisjonen har ikke villet gi etter for medlemslandenes uttrykkelige ønske. Regulering av dette området vil imidlertid sannsynligvis komme på et senere tidspunkt.

Konsekvenser for forbrukerne:

Forordningen får ikke nevneverdige konsekvenser for forbrukerne.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32010 D 0227 Kommisjonsbeslutning 2010/227/EF av 19. april 2010 om Den europeiske databasen for medisinsk utstyr (EUDAMED) (vedlegg II kap XXX HOD gr2)

Sammendrag av innhold

I direktiv 90/385/EØF art. 10b (3), direktiv 93/42/EØF om medisinsk utstyr art. 14a (3) og direktiv 98/79/EF om in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr art. 12 (3) fastsettes det at det skal opprettes en

europaisk database for medisinsk utstyr. Kommisjonsbeslutning 2010/227/EF om den Europeiske databanken for medisinsk utstyr (EUDAMED) gjelder opprettelsen av denne databasen.

EUDAMED er en sikker web-basert portal for rask utveksling av informasjon mellom nasjonale myndigheter. Databanken er allerede i bruk på frivillig basis i en del medlemsland.

EUDAMED skal først og fremst styrke markedsovervåkingen av medisinsk utstyr. Databanken vil gi nasjonale myndigheter tilgang til viktig data vedrørende medisinsk utstyr på EØS-markedet. Databasen skal inneholde en oversikt over produsenter og deres utstyr. I tillegg skal den inneholde data vedrørende sertifikater fra tekniske kontrollorgan som blir utstedt, endret, supplementert, suspendert, tilbaketrasket eller nektet utstedt og et ekstrakt av de kliniske utprøvinger av medisinsk utstyr som pågår. EUDAMED skal også inneholde informasjon om hendelser knyttet til medisinsk utstyr og medlemslandenes tiltak som følge av disse.

Beslutningen innebærer en forpliktelse for det enkelte EØS-land til å legge inn data som nevnt ovenfor. Hvordan og hvilke data som skal legges inn i databasen fremgår av beslutningen. Forpliktelsen innebærer at det enkelte EØS-land skal sørge for at produsenter, ansvarlige representanter og tekniske kontrollorgan sender inn relevante data til den nasjonale myndigheten.

Det enkelte EØS-land skal sørge for å bruke et internasjonalt anerkjent nomenklatur når dataene legges inn. Beslutningen trer i kraft 1. mai 2011 i EU. Data som eksisterer før 1. mai 2011 skal være overført senest 30. april 2012.

Merknader

Helsedirektoratet har fulgt arbeidet gjennom sin deltakelse i arbeidsgrupper under EU-kommisjonen. Beslutningen inneholder administrative bestemmelser som retter seg mot nasjonale myndigheters forpliktelser. Det vil muligens være behov for små oppdateringer i forskrift om medisinsk utstyr som følge av etableringen av EUDAMED.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for helse, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi

32009L0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/41/EF av 6. mai 2009 om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer (Omarbeiding) (vedlegg XX kap IV HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 90/219/EØF om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer har gjennomgått flere vesentlige endringer. I tråd med Kommisjonsvedtak COM(87) 868PV - for å gjøre regelverket mer oversiktlig, og fordi flere endringer av direktivet vil bli gjennomført, er Rådsdirektiv 90/219/EØF blitt omarbeidet til ett nytt, konsolidert direktiv 2009/41/EF hvor tidligere endringer er tatt inn. Det nye direktivet trådte i kraft 10. juni 2009 og opphever Rådsdirektiv 90/219/EØF med endringer. I enkelte artikler er språket justert, og artiklene 3 og 4 om begrensninger i virkeområdet er slått sammen til én artikkel (3), uten endring i ordlyden. De opprinnelige artiklene 20, 20a og 21 om prosedyrer for endring av utfyllende bestemmelser om tilpasning av Annexene II, III, IV og V til den teknologiske utviklingen er endret. Dette er en følge av rådsvedtak 2006/512/EF som endrer rådsvedtak 1999/468/EF om Kommisjonens utøvelse av gjennomføringsmyndighet.

Det nye direktivet medfører ingen endringer i rettigheter eller forpliktelser for myndigheter, borgere eller foretak.

Merknader

Rådsvedtak 2006/512/EF innfører en ny regelverksprosedyre med kontroll og gir Europaparlamentet større innflytelse på nye gjennomføringsregler. I motsetning til den vanlige regelverksprosedyren innebærer denne nye prosedyren at også forslag fra Kommisjonen som komitéen under direktivet er enig i, skal forelegges Rådet og Parlamentet, som begge kan motsette seg forslaget med hhv. kvalifisert og vanlig flertall innen 3 måneder. Hvis komitéen er mot forslaget, skal det også som før oversendes Rådet og Parlamentet. Rådet har 2 måneder på seg til å ta stilling til forslaget med kvalifisert flertall. Parlamentet har 4 mnd. på seg til å fatte vedtak med flertall, og kan hindre at forslaget vedtas selv om Rådet støtter forslaget eller ikke fatter noe vedtak.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/41/EF av 6. mai 2009 om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer (Omarbeiding) trådte i kraft 10. juni 2009 og opphever direktiv 90/210/EØF med endringer.

Både Annex IIB om kriterier for å avgjøre om en GMM er uten fare for helse og miljø og kan innlemmes i Annex IIC (dvs unntas fra direktivet) og Annex III om prinsipper for risikovurdering har tilhørende retningslinjer (gitt i hhvs Kommisjonsvedtak 2005/174/EF og 2000/608/EF). Direktiv 90/219/EF med endringer inneholdt Kommisjonsvedtak 2005/174/EF i sin helhet, mens 2000/608/EF ikke en gang er referert til. Dette er reversert i det nye direktivet: Retningslinjene i Kommisjonsvedtak 2005/174/EF er utelatt og ikke referert til, mens Annex III har fått inn referansen til retningslinjer om risikovurdering i Kommisjonsvedtak 2000/608/EF. På direkte henvendelse svarer sakkyndige i Kommisjonen at dette ikke har noen betydning for det materielle innholdet.

Direktivet er i praksis bare en sammenfatning av det opprinnelige regelverket med endringer og innebærer ingen materielle endringer. Endringene omhandler EUs interne prosedyrer for vedtakelse av utfyllende regler til direktivet og medfører ingen endringer i rettigheter eller forpliktelser for myndigheter, borgere eller foretak. Bortsett fra å endre teksten i EØS-avtalen ved å erstatte "90/219/EØF med endringer" med "2009/41/EF" anses ikke øvrige tiltak å være nødvendig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32010D0749 Kommissjonsvedtak 2010/749/EU av 2. desember 2010 om endring av vedlegget til vedtak 2007/453/EF hva gjelder BSE-status til India, Peru, Panama og Sør-Korea (Vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer vedlegget til vedtak 2007/453/EF som lister opp EU/EFTA-stater og visse tredjestater når det gjelder deres BSE-status i følgende kategorier: neglisjerbar, kontrollerbar og ikke-fastsatt BSE-risikostatus. Oppdateringen gjelder India og Peru i kategorien for neglisjerbar risiko og Panama og Sør-Korea i kategorien kontrollerbar risiko. Det er Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) som vurderer søknadene hvorpå EU innlemmer deres kategorisering av land fortløpende. Vedlegget til vedtak 2007/453/EF oppdateres nå i henhold til Generalforsamlingens avgjørelser i mai 2010.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii. Norge er vurdert av OIE og kategorisert som et land med neglisjerbar risiko.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 1118 Kommisjonsforordning (EU) nr.1118/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (inneholder av godkjenningen Janssen Pharmaceutica NV) og som endrer forordning (EF) nr. 2430/1999 (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av diclazuril, et koksidiostatikum som ikke er godkjent i Norge. Preparatet ble godkjent etter direktiv 70/525/EØF, det gamle fôrtilsetningsstoff-regelverket, for bruk i fôr til slaktekylling, livkylling inntil 16 ukers alder og slaktekalkun opp til 12 ukers alder. Nå er preparatet regodkjent til bruk som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling etter forordning (EF) nr. 1831/2003, det nye fôrtilsetningsstoff-regelverket. Bare denne anvendelsen er regodkjent nå og tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 2340/1999 oppheves. Preparatet er klassifisert i kategorien Koksidiostatika og histomonostatika og har identifikasjonsnummer. 5 1 771. Godkjenningen har varighet til 23. desember 2020.

Premiks og fôrblandinger, som er merket i tråd med tidligere regelverk, kan benyttes til beholdningen er oppbrukt. Diclazuril skal ikke benyttes i fôrblandinger som er tilsatt andre koksidiostatika. Videre skal innehaveren av godkjenningen lage og gjennomføre en plan for å overvåke eventuell utvikling av resistens mot bakterier og *Emerica* spp.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert preparatet, de finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet og at det har ønsket effekt ved å kunne redusere problemer med koksidiøse i slaktekyllingbesetninger. Det er fastsatt grenser for tillatte restverdier av diclazuril, MRL-verdier, for lever, nyrer, muskler og fett/skinn fra slaktekylling.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever bare endring i hjemmelsfeltet i forskrift 13. april 2005 nr. 19 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Norge har et generelt unntak i EØS-avtalen for koksidiostatika til bruk i fôrvarer. Det er en tilpasningstekst i EØS-avtalen, og den sier at Norge kan videreføre nasjonal lovgiving av regelverket, som gjaldt ved tiltredelsen av EØS-avtalen i 1994, for koksidiostatika i fôr. Ved ikrafttredelsen av EØS-avtalen gjaldt "Fôrvarebestemmelser" fastsatt av Statens tilsynsinstitusjoner i landbruket, STIL, i 1987. Dette regelverket omfatter fem godkjente koksidiostatika, som fortsatt er godkjent i Norge. Diclazuril er ikke blant de godkjente koksidiostatika. MRL verdier bør likevel hensyntas i kontroll av importerte næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel VIII Trykkbeholdere

32010 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/35/EU av 16. juni 2010 om transportabelt trykkutstyr og om opphevelse av rådsdirektiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF (vedlegg II kap VIII JD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet har vedtatt direktiv 2010/35/EU av 16. juni 2010 om transportabelt trykkutstyr og om opphevelse av rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF. Det gjeldende direktiv 1999/36/EF om transportabelt trykkutstyr ble vedtatt som et første skritt mot bedre sikkerhet ved transport av transportabelt trykkutstyr og skulle samtidig sikre fri bevegelighet av slikt utstyr på EUs indre marked. På bakgrunn av utviklingen innen transportsikkerhet var det nødvendig å oppdatere visse tekniske regler i direktiv 1999/36/EF. Direktiv 1999/36/EF om transportabelt trykkutstyr er gjennomført i forskrift 26. juni 2001 nr. 792 om transportabelt trykkutstyr for farlig gods.

Det var også nødvendig å oppdatere reglene i 1999/36/EF for å unngå motstridende regler, spesielt angående samsvars krav, samsvarsvurderinger og samsvarsvurderingsprosedyrer vedrørende transportabelt trykkutstyr. Reguleringen måtte også oppdateres som følge av de nye reglene om markedstilsyn i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 om fastsettelse av krav til akkreditering og markedstilsyn for varer som settes på det indre marked.

Sikkerhetskravene til utstyret, altså de tekniske kravene til konstruksjon, fremstilling og prøving, er ikke tatt inn i selve direktivet, men det er henvist til gjeldende krav i direktiv 2008/68/EF om transport av farlig gods.

Direktiv 2008/68/EF er implementert i forskrift 1. april 2009 nr. 384 om landtransport av farlig gods. Forskriftens § 2 gjør ADR vedlegg A og B (Den europeiske avtalen om internasjonal vegtransport av farlig gods) og RID (det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane) til en del av forskriften. Det er altså i disse vedleggene man vil finne de tekniske kravene til transportabelt trykkutstyr.

Det nye direktivet inneholder blant annet følgende elementer:

- Det er tydeliggjort hvilket utstyr direktivet gjelder for
- Det er gitt en ensartet definisjon av en rekke uttrykk og begreper
- Det er gitt muligheter for at medlemsstatene kan fastsette nasjonale krav ved oppbevaring
- Hvilke forpliktelser produsenter, produsentens representant, importører, distributører, eiere og brukere av utstyret har (i tråd med Europaparlaments- og rådsbeslutning 768/2008 om en felles ramme for markedsføring av produkter, del av "varepakken"). Pliktene er i stor grad knyttet til å sikre at utstyret er i samsvar med kravene i ADR/RID
- De ulike aktørene skal ha oversikt over hvem de har levert utstyr til og mottatt utstyr fra de siste ti år

- I hvilke tilfeller importører eller distributører har de samme forpliktelsene som produsenter
- Kravene til samsvarsvurdering av nytt transportabelt trykkutstyr
- Kravene til gammelt utstyr hva gjelder fornyet samsvarsvurdering
- Bestemmelser om ansvar for merking av utstyret
- Betingelser, prosedyrer, ansvarsområde og forpliktelser for "de bemyndigede organer" (tekniske kontrollorganer)
- Bestemmelser om ekstraordinære kontroller
- Det tillates at medlemsstatene opprettholder nasjonale bestemmelser for (tilslutningsanordninger) til annet utstyr, inntil det foreligger relevante felles standarder
- Det sondres mellom tilbaketrekning fra markedet og tilbakekall fra markedet

- Importører pålegges å kontrollere at produsenten overholder sine forpliktelser
- Virkeområdet er litt utvidet sammenlignet med direktiv 1999/36/EF ved at det omfatter 3 nye stoffer: UN 1745 brompentafluorid, UN 1746 bromtrifluorid og UN 2495 jodpentafluorid.

Utpekinger av tekniske kontrollorganer etter gjeldende regelverk vil bortfalle, og nye utpekinger må foretas etter det nye direktivet. For å bli utpekt må organet være akkreditert av et nasjonalt akkrediteringsorgan.

Merknader

Det vil være hensiktsmessig å oppheve forskrift 26. juni 2001 nr. 792 om transportabelt trykkutstyr for farlig gods og fastsette en ny forskrift om transportabelt trykkutstyr basert på det nye direktivet. Virksomheter som blir omfattet av kravet til å ha oversikt over hvem de har levert beholdere til og mottatt beholdere fra de foregående ti år, vil få utgifter knyttet til å opprette og drifte et system for dette. Ut over dette, er det ikke grunn til å anta at direktivet medfører noen endrede økonomiske konsekvenser for aktørene. Tekniske kontrollorganer som er utpekt etter gjeldende regelverk (for tiden ett organ) vil få utgifter knyttet til å bli utpekt etter nytt regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel VIII Trykkbeholdere

32009 L 0105 Direktiv 2009/105/EF av 16. september 2009 om enkle trykkbeholdere (kodifisering) (vedlegg II kap VIII JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/105/EF (Enkle trykkbeholdere) er en kodifisering av direktiv 87/404/EØF. Kodifiseringen medfører ingen realitetsendring. Direktiv 2009/105/EF opphever formelt direktiv 87/404/EØF. Enkle trykkbeholdere som reguleres av direktivet, benyttes i hovedsak av virksomheter og forbrukere som har behov for trykkluft, for eksempel til trykkluftdrevet verktøy eller trykkluftanlegg på bensinstasjoner. Direktivet skal sikre at enkle trykkbeholdere konstrueres, produseres og monteres slik at disse til enhver tid er i forsvarlig stand for derved å forebygge skade på liv, helse og materielle verdier.

Merknader

Direktivet om enkle trykkbeholdere er gjennomført i norsk rett ved forskrift 1994-07-07 nr. 735 om enkle trykkbeholdere. Kodifiseringen medfører ikke behov for endringer i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap har gjennomgått og vurdert direktivet og har ingen innvendinger til innholdet. Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet,

Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Transport

Vedlegg II Veitransport

32011D0026 Kommisjonsbeslutning 2011/26/EU 14. januar 2011 om autorisasjon av medlemsstatene til å vedta visse unntak i henhold til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EU om innenlands transport av farlig gods (vedlegg XIII kap II JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2008/68/EF av 24. september 2008 om innenlands transport av farlig gods artikkel 6 (2) og artikkel 6 (4), gir medlemsstatene anledning til å melde inn nærmere bestemte unntak fra direktivet. Direktiv 2008/68/EF vedlegg I del I.3, vedlegg II, avsnitt II.3 og vedlegg III, avsnitt III.3 inneholder lister over slike nasjonale unntak. Disse listene skal etter Kommisjonsbeslutningen oppdateres for å inkludere nye nasjonale unntak. For enkelhets skyld erstattes de aktuelle kapitlene i sin helhet, og direktiv 2008/68/EF endres i samsvar med dette.

Medlemsstatene oppført i vedlegget til Kommisjonsbeslutningen artikkel 1 er autorisert til å gjennomføre unntakene på deres territorium. Unntakene skal gjelde alle nasjonale transportere uavhengig av transportørs opprinnelsesland. I artikkel 2 er vedlegg I del I.3, vedlegg II, del II.3 og vedlegg III, del III.3 til direktiv 2008/68/EF endret i samsvar med vedlegget til Kommisjonsbeslutning 2011/26/EU.

Merknader

Direktiv 2008/68/EF er gjennomført i forskrift 1. april 2009 nr. 384 om landtransport av farlig gods (landtransportforskriften). Kommisjonsbeslutningen er rettet til medlemsstatene og krever ingen endringer i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Justis- og politidepartementet og funnet EØS-relevant og akseptabel.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner

32011 R 0213 Kommisjonsforordning (EU) nr. 213/2011 av 3. mars 2011 om endringer av vedlegg II og V i direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (vedlegg VII KD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer vedlegg II og V til direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner. Endringene i vedlegg II er som følge at Østerrike har anmodet om å få inn ti utdanningsprogrammer innenfor helseyrker inn i vedlegget. Utdanningsprogrammene innebærer samme utdanningsnivå som omhandlet i artikkel 11 bokstav c) nr. i) i direktivet og på det grunnlag kan de inngå i bilag II til direktivet.

Endringen i vedlegg V er som følge at Portugal har bedt om at legespesialiteten medisinsk onkologi tas inn i listen over spesialiteter i punkt 5.1.3 i vedlegg V. Innenfor medisinsk onkologi beskjeftiger en seg med systematisk behandling av kreft. Spesialiteten er ikke tidligere ført opp i listen i punkt 5.1.3 i vedlegg V. Medisinsk onkologi har utviklet seg til en egen spesialitet i mer en to femtedeler av medlemsstatene i EU, noe som berettiger at spesialiteten tas inn vedlegg V. For å sikre et tilstrekkelig høyt utdanningsnivå bør minstekravet til utdannings varighet være fem år for at spesialiteten medisinsk onkologi godkjennes automatisk.

Videre har Frankrike bedt om at legespesialiteten medisinsk genetikk tas inn i listen over spesialiteter i punkt 5.1.3 i bilag V. Medisinsk genetikk er en spesialitet som avspeiler den raske vitenskapsutviklingen innenfor genetikk og dens konsekvenser for en rekke spesialiteter som for eksempel onkologi, pediatri og kroniske sykdommer. Spesialiteten er ikke tidligere ført opp i listen i punkt 5.1.3 i vedlegg V. Medisinsk genetikk har utviklet seg til en spesialitet i mer enn to femtedeler av medlemsstatene i EU, noe som berettiger at spesialiteten tas inn i vedlegg V. For å sikre et tilstrekkelig høyt utdanningsnivå bør minstekravet til utdannings varighet være fire år for at spesialiteten medisinsk genetikk godkjennes automatisk.

Merknader

Forordningen berører yrker som omfattes av Helse- og omsorgsdepartementet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for utdanning, der Fornyings-, administrasjons-, og kirke- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruk - og matdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 0998 Kommisjonsforordning (EU) nr. 998/2010 av 5. november 2010 om godkjenning av *Enterococcus faecium* DSM 7134 som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Lactosan GmbH & Co KG) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikroorganismepreparat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i kategorien Zooteknisk tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnummer. 4b1841. Godkjenningen har varighet til 26. november 2020.

Preparatet er tidligere godkjent til avvent smågris, slaktegris, avlspurker og midlertidig godkjent til bruk i slaktekyllingfôr i 4 år. Mer dokumentasjon for bruk i slaktekyllingfôr er oversendt EFSA, som har vurdert preparatet. De finner det trygt i bruk og at det har ønsket tarmstabiliserende effekt til slaktekylling også. Det er fastsatt grense for minste innhold av preparatet i slaktekyllingfôr. Det kan brukes i fôr som er tilsatt følgende koksidiostatika som er godkjent i Norge; lasalocid A natrium, maduramicin ammonium eller monensin natrium. Preparatet skal blandes inn i fôret i form av en premiks.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Endringen foretas i vedlegg 2. Den får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktiviteter. Siden preparatet allerede har vært midlertidig godkjent til samme formål, får forskriftsendringen heller ingen konsekvenser for fôrindustrien, bortsett fra at preparatet kan brukes i slaktekyllingfôr i ti år til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0999 Kommisjonsforordning (EU) nr. 999/2010 av 5. november 2010 om godkjenning av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av *Aspergillus oryzae* (DSM 17594) som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Products Ltd) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnummer. 4a6. Preparatet er tidligere godkjent som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris og til fjørfe til kjøttproduksjon og eggproduksjon.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert søknaden om bruk av enzympreparatet i fôr til avlspurker. De finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og miljøet og at det kan øke utnyttelsen av fosfor i purkefôret. Preparatet anbefales brukt i fôr som inneholder mer enn 0,23 % fytinbundet fosfor. Det er fastsatt en minste mengde på 1 500 FYT (måleenhet for enzymaktivitet) fôret skal inneholde pr kg. Ved at utnyttelsen av fosfor i fôret øker, vil mindre fosformengder skilles ut med gjødsel, og dermed kan fosfor-forurensningen reduseres. Analysemetode for preparatet er angitt.

Godkjenningen har varighet til 26.11.2020. Den er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Endringen foretas i vedlegg 2.

Godkjenningen av 6-fytase til bruk i purkefôr får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsvirksomhet. Ved at bruksområdet utvides, kan fôrindustrien bruke det samme preparatet i flere fôrblandinger og på den måten effektivisere bruken av ulike enzympreparater. Å redusere fosforforurensning via gjødsel er en miljømessig gevinst.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1070 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1070/2010 av 22. november 2010 som endrer direktiv 2008/38/EF ved å tilføye til listen over fôr med særlige ernæringsformål formålet å støtte stoffskifte i leddene ved osteoartritt hos hund og katt (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir godkjenning av et nytt bruksområde for fôrblandinger med særlige ernæringsformål, såkalte diettfôr. Dette bruksområdet skal gi støtte til stoffskiftet i ledd hos hunder og katter med osteoartritt. Osteoartritt er en samlebetegnelse på nedbrytende forandringer i ledd. Godkjenningen er gitt i samsvar med direktiv 2008/38/EF, liste over fôr med særlige ernæringsformål, og dette bruksområdet er listeført i vedlegg 1, del B. Det som er ernæringsmessig karakteristisk for disse diettfôrene, ett til hund og ett til katt, er fôrenes minimumsinhold av omega-3 fettsyrer. Diettfôret til hund skal inneholde minimum 3,3 % omega-3 fettsyrer og 0,38 % eikosapenaensyre (EPA) beregnet av tørrstoffet. Diettfôret til katt skal inneholde minimum 1,2 % omega-3 fettsyrer og 0,28 % dokosaheksaensyre (DHA) av tørrstoffet. Begge fôr skal inneholde tilstrekkelig med vitamin E og fôret til katt skal også ha forhøyet innhold av methionin og mangan. Alle foran nevnte stoff skal deklarerer for de respektive fôr. Anbefalt bruksperiode er satt til tre måneder, og det anbefales å rådføre seg med veterinær før bruk og ved fortsatt bruk utover tre måneder. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr 1290 om fôrvarer. Endringen foretas i liste over bruksområder for fôrblandinger med særlige ernæringsformål som er en del av vedlegg 5. Rettsakten oppretter en ny gruppe godkjente diettfôr til hund og katt. Dette er etterspurt av forbrukerne og markedet for diettfôr. Rettsakten vil ikke få økonomiske og administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1117 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1117/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av et preparat av sitronsyre, sorbinsyre, thymol og vanillin som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Vetagro SpA) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et preparat av ulike organiske syrer og smaksstoffer til bruk i smågrislefôr. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer og har identifikasjonsnummer. 4d3. Godkjenningen har varighet til 23.12.2020.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert preparatet og finner det trygt i bruk og at det har den ønskede effekten til å kunne gi økt tilvekst og bedre fôrutnyttelse hos smågris. Det er fastsatt en grense for minsteinnhold av preparatet på 1 000 mg/kg smågrislefôr for at det skal ha ønsket effekt. Preparatet skal brukes i fôr til avvent smågris opp til 35 kg levendevekt. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Preparatet, som består av organiske syrer og smaksstoffer, kan bedre fordøyeligheten ved at det surgjør miljøet i smågrismagen og dermed kan dempe aktiviteten til uheldige mikroorganismer. Det må imidlertid ikke anses som et preparat, der tilsetning av dette i fôret, kan gjøre skikkelig renhold for å desimere forekomsten av bakterier i grisehusmiljøet mindre viktig.

Fôrindustrien vil ut fra økonomiske og praktiske forhold vurdere å benytte preparatet. Smågrislefôr produseres i små volumer i Norge. For Mattilsynets tilsynsaktivitet får godkjenningen av preparatet ingen praktiske eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1119 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1119/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av Saccharomyces cerevisiae MUCL 39885 som tilsetningsstoff i fôr til melkekuer og hester og som endrer forordning (EF) nr. 1520/2007 (innehaver av godkjenningen Prosol SpA) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler regodkjenning av et mikroorganismepreparat som tilsetningsstoff i fôr til melkekuer og ny godkjenning til bruk i hestefôr. Preparatet er også tidligere godkjent som tilsetningsstoff i fôr til melkekuer, til storfe til slakt, til avvent smågris og til avlspurker. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnummer. 4b1710. Godkjenningene har varighet til 23. desember 2020, og det er bare bruken i melkekufôr som ble søkt regodkjent.

Søknaden om regodkjenning og ny godkjenning av preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og de finner at bruken er trygg for folkehelse, dyrehelse og miljøet. De bekrefter også

at *Saccharomyces cerevisiae* kan bidra til økt melkeproduksjon hos kuer og at den kan bedre fordøyelsen av trevler i fôr til hester. Det er satt en grense for minste innhold av preparatet i fôrblandinger til melkekuer og en for fôr til hester, angitt som kolonidannende enheter (KDE)/kg fôr, for at det skal ha ønsket effekt. Det er også angitt analysemetode for preparatet.

Premikser og fôrblandinger som inneholder *Saccharomyces cerevisiae*, men som er merket i samsvar med den tidligere godkjenningen, kan omsettes til lageret er oppbrukt. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Den får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Siden preparatet allerede har vært og er i bruk til i fôr til mange dyrearter, får den heller ingen konsekvenser for fôrindustrien, med unntak av at preparatet også kan benyttes i hestefôr nå. Det er et lite produktsegment, og at et preparat som kan benyttes i fôrblandinger med store produksjonsvolumer, også kan brukes i hestefôr, vil være en fordel for fôrindustrien.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1120 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1120/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Lallemand SAS) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikroorgansimepreparat som tilsetningsstoff i smågrislefôr. Preparatet er klassifisert i kategorien Zooteknisk tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnummer. 4d1712. Tidligere er preparatet godkjent som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktegris, laksefisk og reker. Nå er mer dokumentasjon på bruk i smågrislefôr oversendt European Food Safety Authority, EFSA, som har vurdert dette bruksområdet. EFSA finner preparatet trygt i bruk og at det har den ønskede effekten å øke tilveksten og/eller redusere fôrforbruket hos smågris. Bruksområdet er derfor godkjent, og godkjenningen har varighet til 23.12.2020.

Det er satt en grense for minste innhold av *Pediococcus acidilactici* i smågrislefôr, angitt som kolonidannende enheter (KDE)/ kg fôr, for at det skal ha ønsket effekt. Analysemetode for preparatet er også angitt. Preparatet skal benyttes i fôr til avvent smågris med inntil 35 kg levendevekt. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Endringen får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. At bruksområdet for et preparat utvides, fører til at fôrindustrien kan ha færre preparater med samme funksjon tilgjengelig. Hvorvidt de ønsker å bruke dette preparatet i smågrislefôr, vil avhenge av praktiske og økonomiske forhold ved den enkelte virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 R 0168 Kommisjonsforordning (EU) nr. 168/2011 av 23. februar 2011 om endring av forordning (EU) nr. 107/2010 når det gjelder bruk av førtilsetningsstoffet *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 i fôr som inneholder maduramycin ammonium, monensin natrium, narasin eller robenidin hydroklorid (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av en endring i bruksområdet for et mikroorganismepreparat. Preparatet ble godkjent til bruk i slaktekyllingfôr i 2010. Det er klassifisert i kategorien Zooteknisk tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppe Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnummer. 4b1823. Innehaveren av godkjenningen, Kemin Europa NV, har nå søkt om få endre den til å omfatte bruk av preparatet i fôr til slaktekylling, når fôret blir tilsatt følgende koksidiostatika; diclazuril, decoquinat, salinomycin natrium, narasin/nicarbazin, lasalocid A natrium, maduramycin ammonium, monensin natrium, marasin eller robenidin hydroklorid. European Food Safety Authority (EFSA) har vurdert søknaden og finner at preparatet har ønsket tarmstabiliserende virkning ved bruk i slaktekyllingfôr som inneholder de nevnte koksidiostatika. Siden preparatet er uendret, er ikke trykthensyn vurdert på nytt nå. Det er satt grense for minste tillatte innhold av preparatet i slaktekyllingfôr, og det skal blandes inn i form av en premiks. Godkjenningen av *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 er gitt fram til 1. mars 2020, og den tidligere godkjenningen fra 2010 erstattes av denne.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften. Forordning (EU) nr. 168/2011 endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 107/2010, men sistnevnte rettsakt er ikke tatt i i EØS-avtalen ennå. Det er bare bruksområde og godkjenningsperiode som er endret. Preparatet av *Bacillus subtilis* vil kunne benyttes sammen med alle koksidiostatika som er godkjent i Norge, dvs. maduramycin ammonium, salinomycin natrium, lasalocid A natrium, monensin natrium og narasin, når forordning (EU) nr. 168/2011 blir gjeldende norsk rett. I tillegg kan det brukes i fôrblandinger som inneholder visse av de andre koksidiostatika EU har godkjent.

Forordningen medfører at det kan tilsettes et nytt tarmstabiliserende stoff i slaktekyllingfôr som inneholder koksidiostatika. Dette øker fôrindustriens valgmuligheter, da det finnes flere tilsvarende godkjente mikroorganismepreparater i markedet. Hvilket preparat virksamheten velger å bruke, vil avgjøres av praktiske og økonomisk forhold i den enkelte fôrvirksomheten. For Mattilsynets tilsynsaktivitet får ikke endringen noen konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32010 R 0920 Kommisjonsforordning (EU) nr. 920/2010 av 7. oktober 2010 om et standardisert og sikret registersystem etter direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet) og beslutning 280/2004/EF (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

Med virkning fra og med 1. januar 2012 vil rettsakten erstatte någjeldende registerforordning (EF) nr. 2216/2004, som endret ved forordning (EF) nr. 916/2007 og (EF) nr. 994/2008.

Registerforordningen er primært en omfattende teknisk regulering av nasjonale kvoteregistre som skal sikre at bestemmelsene i kvotedirektivet (2003/87/EF) blir fulgt opp på en ensartet og sikker måte. De nasjonale kvoteregistrene inneholder konti som bl.a. eies av kvotepliktige (pålagt) og ikke-kvotepliktige (frivillig). I tillegg eier staten et antall konti. Vederlagsfrie kvoter til de kvotepliktige virksomhetene deles ut på de kvotepliktiges konti. All handel med kvoter skjer gjennom kvoteregistrene, og kvoteregisteret fungerer i praksis som en internettbank.

Formålet med rettsakten er todelt.

I løpet av 2009 ble det avdekket mange tilfeller av momssvindel og hvitvasking av penger ervervet fra kriminell virksomhet gjennom omsetning av kvoter. Å inneha konto i et nasjonalt kvoteregister er en forutsetning for denne type aktivitet. Någjeldende forordning hjemler ikke tiltak som er strenge nok til å forhindre og bekjempe kriminell aktivitet som utføres med kvoteregisteret som verktøy. Noen endringer i forordning (EF) nr. 2216/2004 må derfor tre i kraft umiddelbart, det vil si ved publiseringen av forordning (EU) nr. 920/2010 i Official Journal. Artikkel 78 i rettsakten angir hvilke artikler i forordning (EF) nr. 2216/2004 som endres ved publisering. Det stilles blant annet strengere krav til identifisering ved søknad om konto, og den nasjonale registeradministratoren gis hjemmel til å stille krav om at minst én av kontorepresentantene er fast bosatt i vedkommende land. Det åpnes for at nasjonale og europeiske skatte- og politimyndigheter kan gis innsyn i konfidensielle opplysninger i kvoteregistrene. Videre gis registeradministrator utvidet hjemmelsgrunnlag for å avslå søknad, suspendere brukere og stenge eksisterende konti dersom nærmere angitte vilkår ikke blir overholdt. Det spesifiseres at angjeldende person/selskap kan klage inn vedtaket til kompetent myndighet.

Hovedformålet med rettsakten er imidlertid å legge til rette for de kommende endringene i EUs kvotesystem som trer i kraft fra 1.1.2012. Disse endringene er nedfelt i artikkel 2 til 76. Hensikten med rettsakten er å implementere de konkrete endringene som er nødvendige for å 1) introdusere luftfart i kvotesystemet fra 2012, og 2) etablere et nytt felles europeisk kvoteregister (Union Registry - UR) som skal inneholde både flykvoter (EU Aviation Allowance - EUAA) og kvoter til stasjonære virksomheter (EU Allowance).

1) Forordning 994/2008 la til rette for introduksjon av luftfart i kvotesystemet. Forordning 920/2010 konkretiserer implementeringen. Det angis hvordan flykvoter (EUAA) skal genereres og utdeles til konti reservert for kvotepliktige luftfartøysoperatører. Dette skal skje gjennom en sentralisert mekanisme forskjellig fra tilsvarende prosess for stasjonære virksomheter (jf. forordningens artikkel 34, 36, 38 og 41). Luftfartøysoperatører kan gjøre opp kvoteplikten med både EUA-kvoter og EUAA-kvoter. Stasjonære virksomheter kan bare bruke EUA-kvoter. Begge kan benytte kvotetyper under Kyotoprotokollen (CER, ERU) opp til en viss grense. Bare EUA-kvoter, og ikke EUAA-kvoter, utstedt i Kyotoperioden er tilkoblet en Kyoto-kvote (AAU) og kan dermed benyttes til oppgjør for vedkommende lands utslipp i Kyotoperioden. Ettersom det bare er innenlands flygninger som omfattes av Kyotoprotokollen og man på forhånd ikke vet hvor stor andel EUA-kvoter som luftfartsoperatørene i et land vil bruke til oppgjør, har man utviklet et sentralisert system for oppgjør fra luftfartøysoperatørene. Redistribusjon av EUA-kvotene som innleveres fra disse skal sikre en jevnbyrdig fordeling av disse EUA-kvotene mellom medlemslandene før oppgjør av landenes Kyotoforpliktelse gjennomføres.

2) Den største endringen rettsakten innfører er etableringen av et felleseuropeisk kvoteregister, Union Registry - UR. Fra 1. januar 2012 skal alle EU-kvoter (både EUA og EUAA) holdes i det nye registersystemet. I det nye systemet vil alle land benytte samme registerprogramvare installert innenfor samme maskinvarepark. Denne IT-infrastrukturen vil driftes av EU-Kommisjonen i form av å være en sentraladministrator. Denne rollen vil også sørge for at alle automatiske funksjonaliteter opprettholdes. I likhet med dagens system vil den nasjonale registeradministratoren fortsatt ha ansvar for å drifte de nasjonale oppgavene som for eksempel å åpne og stenge konti, og ha ansvar for prosesser som allokering av kvoter og verifiserte utslippstall, jf. forordningens artikkel 6 nr. 1 og artikkel 10 nr. 3 og 4.

I tillegg til å samle prosessene under EUs kvotesystem i det felleseuropeiske kvoteregisteret, åpner forordningens artikkel 5 nr. 4 for at EUs medlemsland og Kommisjonen kan velge å samle alle Kyoto-prosessene også i et konsolidert registersystem. I praksis betyr dette at prosessene under EUs kvotesystem og Kyotoprotokollen samles i det felleseuropeiske kvoteregisteret. FNs klimakonvensjon (UNFCCC) har gitt Kommisjonen under visse vilkår grønt lys for å kunne samle alle EU-statenes Kyoto-funksjoner i det felleseuropeiske kvoteregisteret. Ett viktig kriterium for FNs klimakonvensjon (UNFCCC) er at de nasjonale registrene forblir teknisk distinkte og separate. Etter vedtakelsen av forordning 920/2010 ("Den fjerde registerforordningen") har Kommisjonen og medlemslandene formelt besluttet å foreta en slik konsolidering. Detaljene knyttet til konsolidering av Kyoto-funksjonene i registeret vil bli fremlagt gjennom en fremtidig endring av denne forordningen.

Den tredje registerforordningen (forordning nr. 994/2008) innførte et system der EUA-kvoter fristilles fra kvotene som er gyldige til oppgjør under Kyoto-protokollen, og et system med årlig clearing slik at alle bevegelser av EUA-kvoter årlig matches med tilsvarende bevegelser av Kyoto-kvoter.

Den fjerde registerforordningen (forordning 920/2010) viderefører og strømlinjeformer dette prinsippet, men konsentrerer seg om clearing i etterkant av 2008 - 2012 perioden, i tillegg til at den modifierer clearing prosessen for sparing/overføring av EU-kvoter fra perioden 2008 - 2012 til perioden 2013 - 2020. Modifiseringen innføres for å ta høyde for eventuelle kommende regler for sparing/overføring av Kyoto-kvoter til neste periode under Kyotoprotokollen. I korte trekk innføres en sentral clearing-konto som inneholder et antall Kyoto-kvoter identisk med antall EUAkvoter som skal overføres fra fase II (2008-2012) til fase III (2013-2020) av EUs kvotesystem.

Endringen betyr i praksis at ansvaret for "oppbackingen" av EUA-kvoter med Kyoto-kvoter (AAU) blir en "EU-oppgave". Bakgrunnen for endringen er følgende: Hvis det kommer en ny forpliktelsesperiode under Kyoto-protokollen, og det ikke blir adgang til å spare/overføre Kyoto-kvoter fra første til andre forpliktelsesperiode (fra KP1 til KP2), og det fortsatt skal følge med en Kyoto-kvotestammen med hver EU-kvotestamme, så oppstår det et spørsmål om hvordan man skal håndtere de KP1-AAU'ene som følger med Fase II-EUA-kvotestammene som spartes fra Fase II til EU ETS Fase III av EUs kvotesystem. Siden det i dette scenarioet ikke vil være adgang til å spare Kyoto-kvoter fra første til andre forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen, så vil disse KP1-AAU'ene være verdiløse i en eventuell andre forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen. Gitt at hver EU-kvotestamme fortsatt skal følges av en Kyoto-kvotestamme må man skaffe nye "Kyoto-kvoter" til erstatning for de KP1-AAU'ene som er blitt verdiløse. Det kan bli uforholdsmessig kostbart å overlate til den enkelte stat å skaffe nye KP2-AAU'er til erstatning for alle de KP1-AAU'ene som tilfeldigvis befant seg i den aktuelle statens register. Ved å ta over ansvaret for "oppbackingen" vil kostnadene ved å erstatte de utgåtte KP1-AAU'ene kunne fordeles i hele systemet, og ikke overlates til hver stat. Forordning 920/2010 tar ikke stilling til hvor eventuelle Kyoto-kvoter skal tas fra.

Etter vedtakelsen av forordning 920/2010 har EU besluttet at det fra 2013 ikke lenger skal være en kobling mellom EUA-kvoter og Kyoto-kvoter. EU-systemet vil dermed bli fullstendig frikoblet fra Kyoto-systemet med virkning fra 2013. Denne frikoblingen vil bli formelt vedtatt i en ny endring av registerforordningen. Det legges opp til én endring i 2011 ("Den femte registerforordningen") og én endring i 2012 ("Den sjette registerforordningen").

Merknader

Rettsakten er vedtatt med hjemmel i kvotedirektivet og beslutning 2004/280/EF om overvåking og rapportering av utslipp, jfr. Traktaten om Den europeiske unions virkemåte, art. 175.

Innlemmelse av forordningen forventes å redusere Klima- og forurensningsdirektoratets årlige utgifter med mellom 700 000 og 1 million kroner per år. Dette skyldes at man med et konsolidert system slipper utgifter til drifting av hardware og årlig lisensavgift til softwareleverandøren DECC. Til gjengjeld vil registeransvarlig (Klima- og forurensningsdirektoratet) og kontoinnehavere måtte lære seg en ny registerprogramvare med endrede driftsrutiner og prosedyre. Det blir også behov for et tettere samarbeid og dialog med EU-kommisjonen når det gjelder drift av hardware.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Rettsakten har også vært vurdert i en egen interdepartemental arbeidsgruppe som er opprettet for å vurdere direktivet om inkludering av luftfart i kvotesystemet fra 2010 og det reviderte kvotedirektivet for 2013-2020.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32011 R 0253 Kommisjonsforordning (EU) nr. 253/2011 av 15. mars 2011 om endring av vedlegg XIII til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

I henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH kan stoffer som er persistente, bioakkumulerende og toksiske (PBT) eller svært persistente og svært bioakkumulerende (vPvB) etter kriteriene i vedlegg XIII, identifiseres for kandidatlisten og tas opp i vedlegg XIV ("liste over stoffer underlagt godkjenning") etter prosedyrene i artikkel 58 og 59. REACH pålegger dessuten produsenter og importører å registrere stoffer som sådan, i stoffblandinger og produkter, og som en del av kjemikaliesikkerhetsvurderingen i henhold til vedlegg I å foreta en PBT- og vPvB-vurdering og, som et første trinn, avgjøre om stoffet oppfyller kriteriene i vedlegg XIII.

Gjennom bestemmelser i REACH ble Kommisjonen pålagt å foreta en revisjon av vedlegg XIII for å vurdere om kriteriene for identifisering av PBT- og vPvB-stoffer er tilstrekkelig eller om det er behov for å foreslå endringer.

Erfaringer på internasjonalt nivå viser at stoffer med egenskaper som gjør de persistente, bioakkumulerende og toksiske eller svært persistente og svært bioakkumulerende, er særlig problematiske. Kommisjonen har derfor i sin gjennomgang av vedlegg XIII tatt hensyn til de erfaringer som allerede er gjort med identifisering av disse stoffene for å sikre et høyt beskyttelsesnivå for menneskers helse og miljøet. Kommisjonens gjennomgang viser at det er behov for endringer i vedlegg XIII i REACH.

Gjennom Kommisjonsforordning (EU) nr. 253/2011 erstattes teksten i vedlegg XIII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH med ny tekst hvor det i tillegg også åpnes for å bruke screeningkriterier og annen relevant informasjon, som for eksempel overvåkningsdata.

Merknader

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er hjemlet i EF-traktatens artikkel 95. REACH er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH). Det ble foretatt en omfattende konsekvensvurdering av forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH i tilknytning til arbeidet med innlemmelse i EØS-avtalen og gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Gjennomføring av Kommisjonsforordning (EU) nr. 253/2011 medfører behov for å endre det aktuelle norske regelverket. Det er viktig å gjennomføre rettsakten slik at Norge har tilsvarende oppdatert regelverk som resten av EU/EØS-området, dette både i forhold til beskyttelse av helse og miljø og slik at norsk industri gis samme rammevilkår som resten av den europeiske industrien. Forordning (EU) nr. 253/2011 er en klar forbedring av regelverket i forhold til beskyttelse av helse og miljø ved at det, i tillegg til kriteriene også åpnes for å benytte blant annet screeningkriterier og annen relevant informasjon, som for eksempel overvåkningsdata.

Kriteriene åpner også for at det skal tas hensyn til om et stoff inneholder komponenter som er persistente, bioakkumulerende og toksiske (PBT) eller svært persistente og svært bioakkumulerende (vPvB), eller kan brytes ned eller omdannes til slike stoffer. Å nedfelle en klar tekst for dette i regelverket gjør det enklere for både industri og myndigheter å etterleve bestemmelsene, og å håndheve de aktuelle bestemmelsene.

Norge deltar aktivt i arbeidet med gjennomføring og oppfølging av REACH-regelverket, herunder i arbeidsgrupper under Kommisjonen og i komiteene i ECHA (det europeiske kjemikaliebyrået), og bidrar med faglige innspill. Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet leverte faglige innspill, og deltok på møter hvor Kommisjonens arbeid med nytt/revidert vedlegg XIII ble diskutert. Myndighetene er i kontakt med berørte parter, herunder aktuell/berørt industri. Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) er ansvarlig myndighet for REACH i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32010 D 0296 Kommisjonsbeslutning 2010/296/EU av 21. mai 2010 om etablering av et register over biocidprodukter (vedlegg II kap XV MD gr3)

Sammendrag av innhold

Biociddirektiv 98/8/EF innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse.

Ved Kommisjonsbeslutning 2010/296/EU etableres det et standardisert informasjonssystem på fellesskapsnivå i form av et register over biocidprodukter. Formålet med å etablere et slikt register er å gjøre det enklere for medlemsstatene å etterleve kravet om å forelegge opplysninger vedrørende godkjenninger eller registrering av biocidholdige produkter, jf. artikkel 18(1) i biociddirektivet 98/8/EF. Av hensyn til harmonisering av presentasjon og tilgjengelighet av data bør alle medlemsstater benytte registeret til å innføre de opplysninger som kreves iht. artikkel 18(1) i direktiv 98/8/EF. Siden det standardiserte informasjonssystemet er under stadig utvikling, er det hensiktsmessig at bestemmelsene i Kommisjonsbeslutning 2010/296/EU finner anvendelse fra et senere tidspunkt.

Merknader

Biociddirektivet 98/8/EF, og senere endringer, er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. biociddirektivet 98/8/EF er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Kommisjonsbeslutning 2010/296/EU medfører ikke behov for noen endringer i den norske biocidforskriften, men Norge følger med på utviklingen av standardiseringen av informasjonssystemet og vil følge opp de aktuelle bestemmelsene. Norge deltar ellers aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32010D0205 Kommisjonsbeslutning 2010/205/EF av om spørreskjema vedrørende gjennomføring av PRTR-forordningen (vedlegg XX kap I MD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsaktens innhold og formål I artikkel 16 (1) i Forordningen om et europeisk utslippsregister (Pollutant Release and Transfere Register (PRTR)-forordningen) er det nedfelt et krav om at landene skal utarbeide en rapport om gjennomføringen av forordningen de siste tre rapporteringsår. Med gjennomføringen siktes det her til eks. hvilke rutiner for rapportering landene har utarbeidet nasjonalt, hvordan data kvalitetssikres, hvordan informasjon om registeret spres til allmennheten og begrunnelse for eventuelle unntak som er gjort mht. offentliggjøring av data. Rapporteringsplikten etter art. 16 (1) kommer i tillegg til den årlige rapporteringen av utslippsdata til registeret. Den første rapporten etter art. 16 (1) skal dekke rapporteringsårene 2007, 2008 og 2009, og være elektronisk. Kommisjonen har gjennom sin beslutning av 31 mars 2010 vedtatt et spørreskjema som medlemslandene skal benytte ved sin rapportering. Det vil være Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) som rapportere på vegne av Norge.

Merknader

Kommisjonen er i ferd med å utvikle et elektronisk skjema på "Central Data Repository" under Eionet sine sider. Der vil man også inkludere frivillige spørsmål landene er blitt enige om i komiteen under E-RPTR. Tidsfristen for innlevering av spørreskjemaet er satt til 31.3.2011. Kommisjonen vil gi beskjed til alle medlemsland når rapporteringsverktøyet er klart på nettet.

PRTR-forordningen som hjemler beslutningen er hjemlet i EF-traktaten art. 175 (nå TFEU art 192). Etableringen av spørreskjemaet følger naturlig av kravene i forordningen, og det er en fordel for landene at det lages et spørreskjema som tydelig angir hvilken informasjon Kommisjonen trenger. Klima- og forurensningsdirektoratet vil være ansvarlig for å svare på skjemaet for Norge. Rettsakten nødvendiggjør verken lov- eller forskriftsendring, og anses gjennomført ved at myndighetene rapporterer i henhold til spørreskjema. Konsekvensene av rettsakten vil være en effektivisering av direktoratets arbeid med å rapportere om gjennomføring av PRTR-forordningen. Ut over dette forventes rettsakten verken å ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Luft

32010 D 0681 Kommisjonsbeslutning 2010/681/EU av 9. november 2010 om spørreskjema vedrørende medlemsstatenes implementering av rådsdirektiv 1999/13/EC, jf. begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser i forhold til bruk av organiske løsemidler ved installasjoner i perioden 2011-2013 (vedlegg XX kap III MD gr3)

Sammendrag av innholdet

Direktiv 1999/13/EF er implementert i norsk regelverk gjennom Forskrift om begrensning av forurensning kapittel 9 (forurensningsforskriften). I tilknytning til direktivet har det tidligere vært utarbeidet spørreskjemaer som skal gi kommisjonen en oversikt over gjennomføringen av direktivet. Kommisjonsbeslutning 2010/681/EU innebærer et nytt spørreskjema, med enkelte, mindre endringer fra tidligere spørreskjema.

Merknader

Kommisjonsbeslutningen er hjemlet i direktiv 1999/13/EF artikkel 11. Norge har gjennomført direktiv 1999/13/EF i forurensningsforskriften kapittel 9. Besvarelse av spørreskjemaet vil ikke medføre ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel IV Kjemikalier, industrifare og bioteknologi

32010 D 0693 Kommisjonsbeslutning 2010/693/EU - etablering av felles format for den andre rapporteringen i henhold til implementeringen av Direktiv 2004/42/EF (vedlegg XX kap IV MD gr3)

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsbeslutningen omhandler spørreskjema knyttet til direktiv 2004/42 for andre rapportering om overholdelse av krav om innholdet av flyktige organiske forbindelser (VOC) i maling - og lakkprodukter i perioden 1. januar til 31. desember 2010. Ifølge direktivets skal rapporten fra medlemslandet sendes til Kommisjonen senest 18 måneder etter 1. januar 2010. Deretter skal det rapporteres med 5 års mellomrom. Norge skal rapportere til ESA. I spørreskjemaet bes medlemslandene blant annet om å rapportere om ansvarlig myndighet, overvåkingsprogram og resultater av denne, og om det eventuelt er gitt unntakstillatelser til bruk på restaurering og vedlikehold av kulturminner.

Merknader

Kommisjonsbeslutningen er hjemlet i direktiv 2004/42/EF artikkel 7. Norge har gjennomført direktiv 2004/42/EF i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) kapittel 3. Klima- og forurensningsdirektoratet rapporterer videre til ESA. Norge rapporterte i 2005 til ESA om gjennomføringen av VOC-direktivet og i 2008 på første spørreskjema om oppfølging av direktivet i perioden januar til desember 2007 på bakgrunn av Kommisjonsbeslutning

2007/205/EF. Det andre rapporteringsskjemaet skiller seg ikke vesentlig fra det første rapporteringsskjemaet. Forordningen vil ikke medføre administrative og økonomiske konsekvenser av vesentlig betydning.

Temaene i spørreskjemaet kommer inn under normal oppfølging av regelverk som vedtas. Det er derfor ikke behov for endringer i norsk regelverk. Kommisjonsbeslutning om rapporteringsskjema om gjennomføringen av direktiv 2004/42/EF for perioden 1. januar- 31. desember 2011 anses EØS relevant og akseptabelt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel V

32010 D 0731 Kommisjonsbeslutning 2010/731/EU med spørreskjema for rapportering av gjennomføring av direktiv 2000/76/EF om forbrenning av avfall (vedlegg XX kap V MD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutningen fastslår at medlemsstater skal bruke spørreskjemaet som er vedlagt beslutningen til å rapportere på gjennomføringen av direktiv 2000/76/EF (avfallsforbrenningsdirektivet). Perioden det skal rapporteres for er 1. januar 2009 til 31. desember 2011. Dette er det andre spørreskjemaet for rapportering på avfallsforbrenningsdirektivet. Det første gjaldt for perioden 2006 til 2008.

Merknader

Kommisjonsbeslutningen er hjemlet i avfallsforbrenningsdirektivet 2000/76/EF, som igjen er hjemlet i EF-traktaten artikkel 175.

Rettslige konsekvenser for Norge

Det anses ikke å være behov for forskriftsendring for å gjennomføre beslutningen i norsk rett. Beslutningen ansees gjennomført når norske myndigheter bruker spørreskjemaet for å rapportere på gjennomføringen av avfallsforbrenningsdirektivet.

Administrative konsekvenser

Beslutningen får administrative konsekvenser ved at norske myndigheter må rapportere på gjennomføringen av avfallsforbrenningsdirektivet. Klima- og forurensningsdirektoratet vil trolig stå for rapporteringen.

Økonomiske konsekvenser

Beslutningen forventes ikke å få økonomiske konsekvenser ettersom rapporteringsforpliktelsene trolig vil kunne gjennomføres innenfor rammene av dagens ressursituasjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32010 L 0036 Kommisjonsdirektiv 2010/36 av 1. juni 2010 om endring av direktiv 2009/45/EF om sikkerhetsstandarder for passasjerskip (vedlegg XIII kap V NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har vedtatt direktiv 2010/36 som endrer direktiv 2009/45 om sikkerhetsstandarder for passasjerskip. Endringene er vedtatt ved forskriftsproseduren med kontroll som er forbeholdt "non-essential elements". Direktivsendringen omfatter en referanse til FNS sjøfartsorganisasjon IMOs regelverk for hurtiggående passasjerfartøy HSC 2000. I tillegg er det vedtatt en oppdatert henvisning til navigasjonsutstyrskravene i SOLAS kapittel V. Endringene kommer som en følge av at IMO har vedtatt endringer i sitt regelverk.

Merknader

Endringene som følger av direktiv 2010/36/EF er fastsatt iht. forskriftsproseduren med kontroll (regulatory procedure with scrutiny) og har vært til behandling og drøftet i Kommisjonens ekspertgruppe for sjø- og miljø sikkerhet (Committee on safe ships and on the prevention of pollution from ships). Norge er representert i COSS ved NHD og Sjøfartsdirektoratet.

Endringen av direktiv 2009/45 gjelder i hovedsak henvisninger til internasjonalt regelverk. Endringene som gjelder hurtiggående passasjerskip innebærer at det blir presisert at slike skip nå skal bygges etter HSC 2000. I direktiv 2009/45 framkom dette kravet bare gjennom henvisning til SOLAS kapittel X regel 3.

Etter endringsdirektivet blir reglene 17, 18, 19, 20 og 21 i kapittel V i SOLAS gjort gjeldende for alle passasjerskip i innenriksfart. Bakgrunnen for dette er at innholdet i SOLAS kapittel V regel 12 som direktiv 2009/45 viser til, inneholdt tidligere bestemmelser om navigasjonsutstyr som nå er flyttet til reglene 17 til 21. SOLAS kapittel V om navigering gjelder i utgangspunktet for alle skip, også de som ikke er engasjert i internasjonal fart. I norsk rett er de fleste av navigasjonsutstyrskravene som framgår av SOLAS kapittel V (reglene 17, 18, 19, 20 og 21) gjort gjeldende gjennom navigasjonshjelpemiddelforskriften, dette gjelder også for passasjerskip i innenriksfart.

Gjennomføringen av direktiv 2010/36 vil kreve enkelte endringer i nasjonale forskrifter. Det pågår et arbeid i Sjøfartsdirektoratet med oppdatering av regelverket som gjelder for hurtiggående passasjerfartøy, og nødvendige endringer som følge av direktiv 2010/36 vil kunne tas inn i dette arbeidet. Arbeidet vil ikke medføre administrative kostnader for Sjøfartsdirektoratet.

Endringsdirektivet 2010/36 innebærer oppdaterte henvisninger til IMOs instrumenter, og innebærer ikke materielle endringer i forhold til det som framgår av direktiv 2009/45. Endringsdirektivet vil derfor ikke i seg selv utløse administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen.

Sakkyndige instansers merknader

I forbindelse med vurdering av innlemmelse av Kommisjonsdirektivet i EØS-avtalen, har rettsakten vært på høring blant næringens hovedorganisasjoner i tidsrommet juli-september 2010. Ingen negative innspill eller kommentarer til endringsdirektivet ble mottatt.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

- OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32009 L 0028 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF av 23. april 2009 om å fremme bruken av fornybar energi (vedlegg IV OED gr1)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen la den 23.1.2008 frem forslag til et direktiv for å fremme bruken av fornybar energi. Direktivet er en oppfølging av det europeiske råds vedtak av mars 2007 om et bindende EU-mål på 20 prosent fornybarandel i energiforbruket og 10 prosent fornybarandel i totalt drivstofforbruk i EU i 2020. Det europeiske råd (DER) vedtok direktivet som en del av energi- og klimapakken den 12.12.2008, mens Europaparlamentet (EP) stemte over direktivet i plenum og vedtok det noen dager senere (17.12.2008). Det endelige vedtak er formalisert den 23. april 2009 og ble publisert i Official Journal 5. juni 2009. Direktivet er en del av en pakke som også inkluderer justeringer i kvotedirektivet og et direktiv for lagring av CO₂. Det har skjedd vesentlige endringer i fornybardirektivet fra forslag til endelig vedtak. Blant annet er fleksibilitetsmekanismene i direktivet utviklet gjennom behandling i råd og Europaparlament.

Direktivet omfatter både elektrisitet, oppvarming/avkjøling og transport. Dette er en utvidelse av fornybardirektivet fra 2001, som kun omfattet elektrisitet. Direktivforslaget vil endre og oppdatere bestemmelser og forpliktelser i fornybardirektivet fra 2001 og biodrivstoffdirektivet fra 2003. Direktivforslaget har en dobbel hjemmel i artikkel 95 (indre marked) og i artikkel 175 (miljø). Kommisjonen har merket direktivet som EØS-relevant.

Direktivet gir et felles rammeverk for å stimulere til ny utbygging og oppgradering av anlegg som skal gi mer fornybar energi. Det setter obligatoriske nasjonale mål for andel fornybar energi av totalt energiforbruk (fordelt mellom medlemsland i et annekset til direktivet) og for en bindende nasjonal andel fornybar energi i transportsektoren på 10 prosent. Det settes noen overordnede rammer for ulike samarbeidsmekanismer mellom land (også kalt fleksibilitetsmekanismer). Videre er det bestemmelser om opprinnelsesgarantier, administrative prosedyrer, informasjon, opplæring og netttadgang for elektrisitet fra fornybare energikilder. Direktivet etablerer også bærekraftskriterier og rapporteringskrav for biodrivstoff og andre flytende biobrensler (bioliquids).

Direktivet har følgende hovedinnhold:

Direktivet har som mål å etablere et felles rammeverk for å fremme fornybare energikilder. Hver medlemsstat skal bidra til å oppfylle sine mål for andel fornybar energi i forbruket innen 2020 slik at det bidrar til det overordnede EU-målet om en 20 prosent andel i 2020. Målene for de enkelte land står oppført i Annekset I i direktivet. I tillegg kommer et bindende mål om 10 prosent fornybarandel i transportsektoren. Medlemslandene skal ta de skritt som trengs for at fornybarandelen minst er lik den indikative banen som er satt opp i del B av vedlegg I. For å oppnå målene i overensstemmelse med artiklene 5 til 11, kan medlemslandene velge å bruke nasjonale støttesystemer og ulike samarbeidsmekanismer (artikkel 6 til 11). Det settes regler for hvordan andelen i transportsektoren skal beregnes. Blant annet skal elektrisitet fra fornybare kilder til transport telle 2,5 ganger faktorinnsatsen. (Artikkel 1 og 3).

Medlemsland skal sette opp handlingsplaner for arbeidet med fornybar energi som inkluderer områdene i direktivet; elektrisitet, oppvarming/avkjøling og transport. Mål for de tre delsektorene skal adresseres i handlingsplanen. Innen 30. juni 2009 skal Kommisjonen legge frem en mal for disse handlingsplanene. Handlingsplanene skal være Kommisjonen i hende innen 30. juni 2010. Medlemslandene skal i tillegg, seks måneder før handlingsplanene leveres (dvs. 31.12.2009), sende inn prognosedokument som viser overskudd av fornybar energi sammenliknet med den indikative banen som kan overføres til andre medlemsland i samsvar med samarbeidsmekanismene i direktivet slik de er nedfelt i artikkel 6 til 11 (artikkel 4.3.a.) Dette prognosedokumentet skal også omfatte det anslåtte potensial for anvendelse av samarbeidsmekanismene. Medlemslandene skal også rapportere

inn den anslåtte etterspørsel etter fornybar energi som ikke dekkes opp gjennom innenlandsk produksjon (artikkel 4.3.b).

De medlemslandene som ikke når delmålene, skal levere inn en justert handlingsplan året etter. Kommisjonen kan imidlertid fritta medlemsland for dette under spesielle omstendigheter hvor land ikke klarer målet med en liten margin (Artikkel 4.4).

Definisjoner av begreper og beregningsmetode for fornybarandelen er oppført i artikkel 2 og 5.

Artikkel 6-11 omtaler ulike samarbeidsmekanismer (også kalt fleksibilitetsmekanismer) som medlemslandene kan velge å ta i bruk for å nå fornybarmålet. Fornybar energi utover det som trengs til eget måltall kan overføres statistisk fra ett medlemsland til et annet (artikkel 6). Felles energiprojekter innen elektrisitet, varme og kjøling kan utvikles (artikkel 7 og 8). For elektrisitet kan det også samarbeides om prosjekter i tredjeland (artikkel 9 og 10). Det må avtales hvor store andeler av prosjektets energiproduksjon som skal telle mot de ulike landenes mål. I tillegg kan to eller flere medlemsland koordinere støttesystemer eller etablere felles støttesystemer (artikkel 11).

En kapasitetsutvidelse av et eksisterende anlegg, skal behandles som produksjon fra nytt anlegg (artikkel 12).

Det settes krav for nasjonale regler og fremgangsmåter rundt autorisering, sertifisering og lisensiering av produksjonsanlegg og tilhørende transmisjonsinfrastruktur. Medlemslandene skal definere tekniske spesifikasjoner som må være oppfylt for at utstyr og systemer som kan bruke fornybar energi skal kunne oppnå støtte. Der EU-standarder finnes, skal disse brukes. Det settes bestemmelser om at bygningsreguleringer og -reglement skal fremme energieffektivisering og energi fra fornybare kilder. (Artikkel 13).

Medlemslandene skal sørge for at informasjon om støttetiltak er tilgjengelig for alle relevante aktører. De skal også sørge for at markedet har informasjon om gevinster, kostnader og energieffektivitet ved forskjellig utstyr som kan bruke energi fra fornybare kilder. Sertifiseringssystemer for installatører av biomassekjeler og ovner, solcellesystemer, grunne geotermiske systemer og varmepumper skal være tilgjengelige innen 31. desember 2012. Retningslinjer for planleggere og arkitekter skal foreligge, slik at disse kan ta optimale valg i bygg- og rehabiliteringsprosessen. (Artikkel 14).

For å kunne garantere sluttbrukere at en andel eller mengde energi i en leverandørs energimiks er fra fornybare energikilder, skal medlemslandene sørge for at leverandører av fornybar elektrisitet eller varme/kjøling kan få utstedt opprinnelsesgarantier (OG-er) på forespørsel. OG-er er kun for varedeklarasjon og skal ikke ha en funksjon i medlemslandenes måloppnåelse. En enhet energi skal kun kunne telles én gang og OG-en må brukes innen 12 måneder etter at energienheten ble produsert. Medlemslandene selv eller kompetente organer skal overvåke utsteding, overføring og kansellering av garantiene. (Artikkel 15).

Medlemslandene skal sørge for at overføringsnett for elektrisitet er utbygd i tilstrekkelig grad for å sikre en god driftssikkerhet i kraftsystemet, og med det legge til rette for videre utvikling av kraftproduksjon fra fornybare energikilder. Direktivet legger opp til at myndighetene skal sette i gang tiltak for å få fortgang i konsesjonsbehandling av søknader om utbygging av overføringsnett. Direktivet legger visse rammer for nettselskapene med sikte på å sikre gode vilkår for produsenter av fornybar elektrisitet. Medlemsland skal kunne velge mellom enten prioritert adgang for fornybar energi eller garantert adgang for fornybar energi. Nettselskapenes vilkår når det gjelder nettilknytning, innmating av produksjon, tariffing etc. må være ikke-diskriminerende, objektive og gjennomsluktige for å legge til rette for kraftproduksjon fra fornybare energikilder. Samtidig må driftssikkerheten i kraftsystemet hensyntas. Medlemslandene skal etterse at nettselskapene gjennomfører nødvendige tiltak. Medlemslandene skal i de nasjonale handlingsplanene også vurdere behovet for å bygge ut infrastruktur for fjernvarme og -kjøling fra fornybare energikilder. (Artikkel 16).

Direktivet setter en rekke kriterier for biodrivstoffs bærekraftighet for at det skal få telle med i måloppnåelsen (artikkel 17).

Det settes videre verifiseringskrav for produsenter/importører/distributører (economic operators) (artikkel 18). Det foreslås beregningsmetoder og standardverdier for beregning av klimagass-

besparelse (artikkel 19). Myndighetene skal gi brukerne informasjon om tilgangen og miljøfordelen for alle fornybare energikilder til transport. Biodrivstoff fra alternative råvarer skal telle dobbelt ift. nasjonale omsetningskrav for biodrivstoff (artikkel 21). Beregningsmetoder, spesifikasjoner og lignende er oppført i vedlegg III og V.

Hver medlemsstat skal rapportere til Kommisjonen om fremgang i energibruken fra fornybare kilder. Første rapportering har frist 31. desember 2011, rapporteringen skal så foregå annet hvert år etter det. Direktivet gir retningslinjer for hva rapporteringen skal omfatte, spesielt for første rapportering (artikkel 22).

Kommisjonen er gitt en rekke forpliktelser når det gjelder rapportering i direktivet. Kommisjonen skal overvåke og rapportere på biodrivstoff hvert annet år fra 2012. Kommisjonen skal også innen 31. desember 2010 presentere en analyse og handlingsplan for fornybare energikilder. Senest i 2014 skal Kommisjonen presentere en rapport, hvor elementer som biodrivstoff og samarbeidsmekanismer skal adresseres. I 2018 skal Kommisjonen presentere et veikart for fornybar energi for perioden etter 2020. I 2021 skal Kommisjonen i en rapport evaluere fornybardirektivet. (Artikkel 23).

Kommisjonen skal etablere en offentlig plattform på nett ("transparency platform") hvor relevant informasjon rundt fornybardirektivet legges ut. Dette inkluderer blant annet medlemslandenes handlingsplaner og nasjonale rapporter. (Artikkel 24).

Kommisjonen skal assisteres av en komité på fornybare energikilder og en på bærekraftskriteriene for biodrivstoff og biovæsker (bioliquids) (artikkel 25).

Direktiv 2001/77/EF, artikkel 2, artikkel 3(2) og artikkel 4 til 8 slettes med effekt fra 1. april 2010. Direktiv 2003/30/EF, artikkel 2, artikkel 3(2), (3), (5) og artikkel 5 og 6 slettes med effekt fra 1. april 2010. De omtalte direktivene oppheves med effekt fra 1. januar 2012. (Artikkel 26).

Medlemslandene skal innen 5. desember 2010 ha lovverk, regulering og administrative forskrifter på plass. Dette skal kommuniseres til Kommisjonen. (Artikkel 27).

Direktivet trer i kraft den tjuende dagen etter dens publisering i "Official Journal of the European Union" (artikkel 28).

Merknader

I forhandlinger med Kommisjonen har Norge forpliktet seg til at Norges mål for fornybar energi skal bestå i at andel energi fra fornybare energikilder skal utgjøre 67,5 % av totalt energibruk i 2020. I tillegg kommer det bindende målet om 10 prosent fornybar energi i transportsektoren. Et mål på 67,5 prosent fornybar energi vurderes å være ambisiøst, men realistisk. Det vises til Stortingets behandling av lov om el-sertifikater. I hvilken grad et slikt mål vil kreve en forsterket virkemiddelbruk vil være avhengig av den økonomiske veksten, næringsutviklingen og energiprisene i årene som kommer. Innen transportsektoren vil det bli krevende å møte forpliktelsen om 10 prosent fornybarandel i 2020.

EØS-komiteens beslutning anses som en sak av særlig viktighet. Stortingets samtykke til godkjenning av beslutningen er derfor nødvendig i samsvar med Grunnloven § 26, annet ledd.

For at EØS-komiteens beslutning skal kunne tre i kraft så tidlig som mulig, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før det treffes beslutning i EØS-komiteen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært behandlet i spesialutvalget for energi, som har vurdert rettsaken som EØS-relevant og akseptabelt.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32006 L 0024 Europaparlaments og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF (vedlegg XI SD gr1)

Sammenheng av innhold

Formålet med direktivet er å harmonisere de enkelte EU-medlemslands lovgivning knyttet til lagring av nærmere definerte data fremkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Hensikten er å gi justismyndighetene et verktøy for å avdekke, etterforske og rettsforfølge alvorlige kriminelle handlinger. Hva som er alvorlig kriminalitet skal i henhold til direktivet defineres av medlemslandene. I direktivet er "data" definert som både trafikkdata, lokaliseringsdata og abonnements- og brukerdata i tilknytning til disse. Forslaget presiserer hvilke kategorier data som skal lagres: Data som er nødvendig for å spore og identifisere kilder til kommunikasjon, data nødvendig for å spore og identifisere destinasjon, data nødvendig for å identifisere dato, tid og varighet for kommunikasjonen, data nødvendig for å identifisere type kommunikasjon, data nødvendig for å identifisere brukers kommunikasjonsutstyr og data nødvendig for å identifisere lokalisering av mobilt utstyr. Også data knyttet til mislykket oppringning skal lagres (unsuccessful call attempt). Med bruker menes enhver privatperson eller virksomhet. Innholdet i den overførte kommunikasjonen er unntatt fra direktivet.

Direktivet krever at medlemslandene må sikre at tilbydere av offentlige elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester må lagre de ovennevnte data i minimum seks måneder og maksimum to år. Medlemslandene må videre sikre at tilbyderne respekterer som et minimum de prinsipper for datasikkerhet som direktivforslaget fremmer. Hver medlemsstat skal utpeke en eller flere offentlige myndigheter som skal ha ansvaret for å overvåke sikkerheten knyttet til lagring av data. Medlemslandene skal videre sikre at bevarte data blir lagret på en slik måte at de kan bli overført til kompetente myndigheter uten unødvendige forsinkelser.

Direktivet krever at medlemslandene årlig skal sørge for statistikk til EU-kommisjonen om de saker hvor informasjon har blitt gitt til kompetente myndigheter. Det skal også føres statistikk over tidsforløpet mellom dato for datalagring og dato for etterspørsel etter de lagrede data fra kompetente myndigheter og saker der anmodninger om data ikke har kunnet bli møtt.

Kommisjonen skal legge frem en evaluering av ordningen til Europaparlamentet og Rådet innen tre år fra iverksettelsestidspunktet.

Merknader

Direktivet ble formelt vedtatt 15.mars 2006, og skal være implementert i medlemsstatene innen 15. september 2007. Direktivet åpner for en utsatt implementering for data knyttet til Internett til 15. mars 2009. Regjeringen la fram lovproposisjon og samtykkeproposisjon til Stortinget 10. desember 2010. Stortinget vedtok 4. april 2011 at datalagringsdirektivet skal innlemmes i EØS-avtalen. Det ble samtidig vedtatt lovendringer for gjennomføring av direktivet i norsk rett. Stortinget har vedtatt at lovendringene skal tre i kraft senest 1. april 2012.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og

Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32008 R 0216 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet (EASA) (vedlegg XIII kap VI SD gr1)

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er i først og fremst å utvide EASAs kompetanse til å omfatte luftfartsoperasjoner, sertifisering av flybesetninger og forhold knyttet til tredjelands luftfartøyer, da EASA frem til nå kun har hatt kompetanse innenfor områdene teknisk sertifisering og vedlikehold av luftfartøyer.

Forordningen består av endringer til den opprinnelige EASA-forordningen (forordning nr. 1592/2002), nye annekser til forordningen med blant annet forslag til overordnede regler (såkalte "Essential Requirements") for sertifisering av flybesetninger og luftfartsoperasjoner, samt endringer i Anneks II (sistnevnte er en liste over kategorier av luftfartøy som ikke omfattes av EASA-forordningen). Forså vidt angår luftfartsoperasjoner Norge ble medlem av EASA 1. juni 2005. Fra samme tidspunkt trådte EASA-forskriften i kraft. Denne forskriften gjennomførte bl.a. EASA-forordningen i norsk rett. I tillegg ble ytterligere to forskrifter vedtatt. Disse to forskriftene gjennomfører IR innenfor områdene sertifisering og vedlikehold av luftfartøyer. Utvidelsen av EASAs kompetanse vil innebære at EASA-forskriften vil måtte endres. Luftfartsoperasjoner har ikke vært regulert av den tidligere EASA-forordningen (1592/2002), men reguleres av EU-OPS som er tatt inn i EØS-avtalen og er gjennomført som norsk forskrift. Følgelig må også denne forskriften endres.

Helikopteroperasjoner er pr. i dag regulert nasjonalt i BSL JAR-OPS 3 (lufttransport) og i BSL-D-forskriftene (aerial work). Ny EASA-forordning (216/2008) utvider EASAs kompetanseområde til å bl.a. omfatte luftfartsoperasjoner. Forordning 216 (og tilhørende IRer) regulerer luftfartsoperasjoner med alle typer luftfartøy, og uansett om fartøyene opereres ervervsmessig eller ikke. Det vil være nødvendig å endre luftfartsloven for å gjennomføre rettsakten i norsk rett. Dette har sammenheng med bestemmelsen i artikkel 25 om illegging av tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr. Sertifisering av flybesetninger og tredjelands luftfartøy er det selve utvidelsen av EASAs kompetanse som er vedtatt i 216/2008. Forordningen vil senere bli fulgt opp gjennom mer detaljerte regler, der de detaljerte bestemmelsene på de omtalte områdene vil bli fastsatt (Implementing Rules – Her i notatet blir disse regelverkene omtalt som "IR").

Utfyllende regelverk (Implementing Rules - IR)

Det skal gis nærmere utfyllende regelverk innenfor saksområdene Flight Crew Licensing, Authority requirements, Organisation Requirements, Air Operations (OPS), Third country operators/aircraft og Operational suitability certificate. Det er EASA som utarbeider utkast til slike regelverk vha. en omfattende og formell konsultasjonsprosedyre. Deretter vil EASA oversende sitt forslag til Kommisjonen for videre behandling og bearbeiding. Kommisjonens formelle forslag til regelverk blir så forelagt EASA-komiteen for godkjenning. Deretter blir de formelt vedtatt som Kommisjonsforordninger. Høringsdokumentene (NPA = Notice of Proposed Amendment) for noen av de omtalte regelverkene har blitt lagt frem av EASA, men EASAs formelle forslag er ennå ikke blitt oversendt Kommisjonen.

En del av disse utfyllende regelverkene vil bygge på regler som i sin tid ble utarbeidet av JAA (JAR-FCL, EU-OPS og JAR-OPS) og gjennomført som nasjonalt regelverk i Norge. I tillegg vil regelverket videreføre bestemmelser fra gjeldende EU-regelverk (EU-OPS). NPA 2008/17 omhandler utkast til IR for sertifisering av personell (Flight Crew Licensing). Utkastet er basert på gjeldende JAR-FCL, men inneholder også enkelte nye elementer bl.a. leisure pilot license. NPA 2008/22 inneholder utkast til IR for Authority requirements og Organisation requirements. Regelverket vil innføre spesifikke krav til de nasjonale luftfartsmyndigheters virksomhet, samt krav til luftfartsselskaper organisasjon og systemer. NPA 2009/01 inneholder utkast til bestemmelser om Operational Suitability Certificate. Denne

sertifiseringen vil gjelde de enkelte luftfartøytyper, og vil inneholde operasjonelle krav til den enkelte fartøytype. Dette sertifikatet vil således komplementere den gjeldende typesertifisering av luftfartøyer. NPA 2009/02 inneholder utkast til bestemmelser om flyoperasjoner. Dette gjelder krav til selve utførelsen av operasjonene, og tilhørende Authority requirements og Organisation requirements. Bestemmelsene vil regulere flyoperasjoner med alle fartøytyper, og regulere både ervervsmessig og ikke-ervervsmessig virksomhet. NPA Third Country Operators er enda ikke utgitt. Dette utkast til regelverk vil inneholde krav til luftfartsoperatører hjemmehørende i land utenfor EU/EØS-området.

De regulerte kategorier av luftfartøyer

De regulerte kategorier av luftfartøyer som faller innenfor rettsaktens virkeområde fremgår av art. 4. De omfatter: Luftfartøyer registrert i medlemsstatene, leasede luftfartøyer fra tredjeland, luftfartøyer registrert i tredjeland og som opereres av tredjelandsoperatør som flyr til/fra/i/mellom EUs medlemsstater. Statsluftfartøyer omfattes ikke. (Dvs. luftfartøyer som er registrert som, og benyttes som sådan av hhv. militæret, politiet, tollvesen, mv.) Luftfartsoperasjoner har ikke vært regulert av den tidligere EASA-forordningen (1592/2002), men reguleres av EU-OPS. EU-OPS regulerer imidlertid bare ervervsmessig lufttransport med fly (fixed wing). Ny EASA-forordning (216/2008) utvider EASAs kompetanseområde til bl.a. å omfatte luftfartsoperasjoner. Forordning 216 (og tilhørende IRer) regulerer luftfartsoperasjoner med alle typer luftfartøy, inklusiv helikopter, og uansett om fartøyene opereres ervervsmessig eller ikke.

De regulerte personer

Piloter

Rettsakten omfatter pilotsertifisering, uansett om pilotene er involvert i ervervsmessig luftfartsvirksomhet eller ikke, jf. art. 7. Hva gjelder piloter i ervervsmessig luftfartsvirksomhet innføres det regler om kvalifikasjonskrav for sertifikat. Dette er i tråd med dagens regelverk. Nærmere regler om dette vil gis i form av IR. Det foreslås et nytt sertifikat (leisure pilot licence) for privatflyging. Hovedforskjellen, sammenlignet med et ordinært sertifikat (PPL), er i hovedsak mindre stringente krav til medisinsk godkjenning, og sertifikatet vil kun gi rettighet på fly under 2000 kg og med maksimalt 4 passasjer seter. Nærmere regler vil bli gitt i IR. Instruktører Krav til instruktører omfattes av rettsakten. Instruktører må ha et sertifikat, jfr. Art. 7 nr. 5. Dette er i tråd med dagens regelverk. Nærmere regler gis ved IR.

Kabinbesetninger

Krav til kabinbesetninger omfattes av rettsakten. Kabinbesetninger skal ha en attestasjon som dokumenterer at nærmere bestemte kvalifikasjonskrav er oppfylt, jfr. Art. 8 nr. 4. Nærmere regler gis ved IR. Dette er i tråd med eksisterende felleseuropeiske regler (EU-OPS). I dag har man i Norge også nasjonalt krav om sertifikat for kabinbesetning i BSL-C. Flymedisinere/leger Krav til flymedisinere/leger omfattes av rettsakten. Som utgangspunkt skal kun spesialister i flymedisin kunne utstede medisinsk godkjenning, jfr. Art. 7 nr. 2. For å kunne drive som flymedisinere må man ha en spesiell tillatelse, jfr. Art 7 nr. 5 Imidlertid åpnes det for at det i den enkelte nasjonalstat kan bestemmes at også en allmennpraktiker utsteder slik godkjenning for fritidsflygere. ("Leisure pilot licence".) Nærmere regler gis ved IR.

De regulerte organisasjoner

Sertifisering av operatører hjemmehørende i EU

Sertifisering av operatører omfattes av rettsakten. For operatører involvert i ervervsmessig luftfartsvirksomhet inneholder rettsakten regler om sertifisering (AOC) i tråd med dagens nasjonale regelverk som bygger på eksisterende felleseuropeiske regler (EU-OPS og JAR-OPS), jf. Art 8 nr. 2. Hva som skal anses som ervervsmessig luftfartsvirksomhet følger av Art. 3 bokstav i. Hva gjelder ikke-ervervsmessig luftfartsvirksomhet gjelder differensierte regler avhengig av luftfartøyenes kompleksitet. Slik luftfartsvirksomhet vil ikke kreve sertifikat, kun en form for egenerklæring om at virksomheten er i samsvar med regelverket dersom den utføres med komplekse luftfartøy. Nærmere regler gis ved IR.

Sertifisering av operatører hjemmehørende i tredjeland

Hva gjelder tredjelandsoperatører går det frem av rettsakten at disse skal overholde aktuelle ICAO-krav, jf. Art. 9 nr. 1. I den grad det ikke finnes relevante ICAO-krav skal disse operatørene overholde nærmere regler gitt i IR, såfremt disse kravene ikke strider mot tredjelandets rettigheter etter internasjonale konvensjoner/folkeretten. I den forbindelse foreslås det også at tredjelandets operatører involvert i ervervsmessig luftfartsvirksomhet må kunne attestere etterlevelse av regelverket. Arbeidet med å sertifisere utenlandske operatører vil på sikt effektiviseres ved inngåelse av bilaterale avtaler

med hjemlandet til vedkommende operatør om gjensidig anerkjennelse av sertifikater, godkjenninger mv. jfr. Art. 12. (Antagelig vil dette skje ved at det innarbeides nye annekser i de såkalte "BASA-avtalene" EU inngår med tredjeland som USA og Canada og som foreløpig omfatter det flytekniske området. BASA = Bilateral Aviation Safety Agreement.) Nærmere regler gis ved IR.

For øvrig legges ansvaret for EUs såkalte SAFA-direktiv (Direktiv nr. 2004/36) til EASA, og legges som en IR under 216/2008. (SAFA = Safety of foreign aircraft. Dette er et regelverk som pålegger Medlemslandene å kontrollere fly fra tredjeland under bakkeopphold på lufthavner i EU.) Det er i den forbindelse vedtatt to Kommisjonsrettsakter, forordning 351/2008 om prioritering av inspeksjoner og direktiv 49/2008 som omhandler hvilke kriterier som skal legges til grunn for inspeksjoner. Disse regelverkene vil være å anses som IRer under 216/2008, jf. forordningen som sier at regelverk gitt på konkrete angitte områder får "fortsatt levetid" som IRer under den nye basisforordningen. At EASA får kompetanse på SAFA-området innebærer at det nå er EASA, og ikke JAA som tidligere, som har ansvaret for driften av databasen angående inspeksjoner av luftfartøyer iht. SAFA-direktivet. I tillegg skal EASA oppfylle de forpliktelser som ligger i regelverket i forhold til Kommisjonen og medlemsstatene.

Flymedisinske sentre og treningsorganisasjoner

Slike organisasjoner må ha en godkjenning, jf. Art. 7 nr. 3. Slik godkjenning kreves også i dag (jf. JAR-FCL), nærmere regler gis i IR.

Overordnede endringer

Ansvarsfordelingen EASA / Nasjonale myndigheter

EASA har ansvaret for regelverksutvikling innenfor sine ansvarsområder. For øvrig vil EASA få ansvaret for inspeksjon (såkalt "standardisering") av nasjonale luftfartsmyndigheter, og ansvar for sertifisering av aktører hjemmehørende i tredjeland. Kommisjonen får mulighet til å sanksjonere tillatelser som EASA selv har gitt (dvs. ilegge gebyrer for overtredelser av vilkårene fastsatt i fm sertifisering og andre godkjenninger fra EASA) på sistnevntes initiativ. Nærmere om dette nedenfor. Nasjonale myndigheter vil håndheve/sanksjonere regelverket i respektive stater og sertifisere nasjonale aktører. Det åpnes for at bestemte sertifiseringsoppgaver kan settes ut til kvalifiserte enheter, såkalte "qualified entities", jf. Art. 13 jf. Anneks V. Det gis felles regler for akkrediteringen av slike enheter, som kan foretas både av EASA og nasjonale myndigheter. Nærmere regler gis ved IR. Det er sentralt å påpeke at ansvaret ikke kan delegeres bort.

Nærmere om forslaget om myndighet for Kommisjonen til å ilegge gebyrer for overtredelse av tillatelser gitt av EASA

Kommisjonen gis i art. 25 mulighet til å ilegge tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr for overtredelse av godkjenninger/tillatelser EASA har gitt etter anmodning fra EASA selv. Disse gebyrene er av ikke-strafferettslig natur, og kan ilegges både for forsettlig og uaktsom overtredelse. Slike gebyrer kan kun ilegges etter forslag fra EASA, og vil gi en mer tilpasset sanksjon til brudd på regelverket enn det som har vært mulig med hjemmel i den opprinnelige EASA-forordningen, der EASA kun har hatt mulighet til å trekke tillatelsen tilbake.

Merknader

Konsekvenser av mindre endringer på det flytekniske området som allerede omfattes av den opprinnelige EASA-forordningen (1592/2002).

Så lenge forordning 216/2008 ikke er tatt inn i EØS-avtalen kan det i teorien oppstå en situasjon der Norge brukes som inngangsbillett der små fly/lette fly, av ny kompleks kategori, tas inn bakveien i EASA-systemet, ettersom definisjonene i 1592/02 og 216/2008 ikke harmonerer. For øvrig er det noen mindre presiseringer på det flytekniske området. Grensene for hva som er "commercial" og "non commercial" luftfart er klarere i den nye teksten, jf. Art. 3 bokstav i, enn i forordning 1592/2002. Dette vil medføre at problematikken rundt spesielt mindre helikopteroperatørers bruk av argumenter om at de ikke omfattes av EASA's regelverk ("Part M"), men kun skal reguleres gjennom nasjonal driftstillatelse, blir borte.

Konsekvenser for norske luftfartsaktører

Forordning nr. 216/2008 i seg selv vil trolig innebære begrensede konsekvenser for norske luftfartsaktører, da det i første rekke vil være de mer detaljerte "implementing rules" som vil inneholde nye særskilte og til dels byrdefulle krav som aktørene må etterleve. Fra EU-Kommisjonen er det blitt

presisert at disse kravene skal bygge på EU-OPS og JAAs regelverk, som Norge allerede har gjennomført med hjemmel i luftfartsloven. Samtidig er det grunn til å tro at JAA-reglene må tilpasses EU-regelverkets struktur og form, noe som ventelig vil føre til betydelige endringer og utfordringer for markedet. Dette er erfaringen ved overgangen til EASA-regelverk på det flytekniske området. (Forordning 1592/2002.)

Det vil gjennom IR bli innført felleseuropeiske driftsbestemmelser for det segmentet som omtales som corporate aviation, og de operasjoner som i dag utføres på grunnlag av nasjonal driftstillatelse (eksempelvis aerial work).

Felleseuropeisk arbeidstids- og hviletidsbestemmelser jf. Art 22 nr. 2 vil bli introdusert for helikopteroperatører og selskaper som tidligere har drevet på driftstillatelse. Som nevnt ovenfor (jfr. omtale av Artikkelen 25) vil EASA få muligheten til å utstede sanksjonsgebyr for tillatelser byrået selv har gitt. Det er i dag 6 norske selskaper som har DOA-godkjenning (Design Organisation Approval) som er utstedt direkte av EASA, og dermed omfattes av reglene om sanksjonsgebyr. Det er for tiden 3 søknader til behandling, hvorav 2 antas å føre frem til godkjenning i løpet av året. I europeisk målestokk er disse organisasjonene svært små, og på bakgrunn av de erfaringer man har hatt så langt regnes det som mindre sannsynlig at direkte sanksjoner fra EASA av denne karakter vil bli aktuelt. EASA har uansett mulighet for å trekke tilbake sin godkjenning om de anser at vilkårene ikke lenger oppfylles.

Art. 25 vil ikke være aktuell å anvende overfor norske aktører på de nye områder som faller inn under EASAs kompetanse gjennom forordning nr. 216/2008. (Dvs. luftfartsoperasjoner, sertifikater og tredjelands luftfartøy.) Norske instanser og aktører vil iht. kompetansefordelingen mellom EASA og nasjonale luftfartsmyndigheter fortsatt forholde seg utelukkende til Luftfartstilsynet som håndhever regelverket på disse saksfeltene i Norge. Eventuelle overtredelser av vedtak fattet av Luftfartstilsynet vil føre til nasjonale sanksjoner hjemlet i Luftfartsloven.

Når det gjelder fremtidige utvidelser av EASAs kompetanse til å omfatte ATM og lufthavner er det i Kommisjonens forslag til regelverk, som ble fremlagt 25. juni 2008 (KOM(2008) 390) foreslått at EASA skal få som oppgave å sertifisere ytere av ATM-tjenester som leverer tjenester i mer enn tre medlemsstater og operatører av lufthavner i Fellesskapet når operatøren hører hjemme i et tredjeland. Det er foreløpig for tidlig å si noe definitivt om utfallet av behandlingen i EU, men slik forslaget ser ut fra KOM kan vi ikke se at det vil få noen praktisk betydning for norske foretak. Samlet betyr dette at artikkel 25 bare har betydning for norske foretak for så vidt gjelder typegodkjenninger gitt i henhold til de sertifiseringsreglene som allerede finnes i 1592/02. Amatørflygersertifikatet kan innebære større valgfrihet og lavere kostnader knyttet til en eventuell flygerutdanning. Dette kan kanskje igjen bidra til økt rekruttering til flygeryrket. På den annen side er det en viss bekymring for at amatørflygersertifikatet kan få negative sikkerhetsmessige konsekvenser. Nærmere vurdering av dette vil først være mulig når den aktuelle IR foreligger.

Konsekvenser for Luftfartstilsynet og andre offentlige instanser

Forordningen vil trolig innebære betydelige konsekvenser for Luftfartstilsynet, i form av overgangen til, og opplæring i nytt regelverk, samt behovet for å informere markedet om dette. I utgangspunktet legges det opp til den ansvarsfordeling som allerede eksisterer mellom EASA og de nasjonale luftfartsmyndighetene innenfor området sertifisering og vedlikehold, der de nasjonale myndighetene er ansvarlig for å utstede godkjenninger og sertifikater overfor nasjonale aktører og tar betalt for tjenestene iht. sitt nasjonale gebyrregelverk. Det forutsettes at regelverket skal håndheves likt i alle EASA-land, dette nødvendiggjør dekning av utgifter for at ansatte i Luftfartstilsynet kan delta på opplæring/faglige seminarer/workshops i EASA-regi eller hos andre luftfartsmyndigheter, samt delta i inspeksjoner av andre lands myndigheter for å lære regelverket mv. De økonomiske og administrative konsekvenser forutsettes dekket innenfor Luftfartstilsynets til enhver tid gjeldende budsjetttrammer. Samferdselsdepartementet vil eventuelt fremme satsingsforslag i den ordinære budsjettprosessen.

Siden gjennomføringen av forordning nr. 216/2008 i norsk rett krever lovendring, må det tas artikkel 103-forbehold ved innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen. Den relevante loven som må endres er luftfartsloven. I tillegg må den såkalte EASA-forskriften, som gjennomførte den opprinnelige EASA-forordningen i norsk rett, endres eller erstattes, siden forordning nr. 216/2008 erstatter den opprinnelige EASA-forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel. I tillegg er EØS-notatet forelagt for Arbeids- og integreringsdepartementet og Olje- og energidepartementet.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel II Jord og skogbrukstraktorer

32009 L 0057 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/57/EF av 13. juli 2009 om verneramme på jord- og skogbrukstraktorer (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Formålet med direktiv 2009/57/EF av 13. juli 2009 er å kodifisere rådsdirektiv 77/536/EØF av 28. juni 1977 om tilnærming av lover relatert til jord- og skogbrukstraktorer hva gjelder krav og statisk testing av førervern på traktor. Direktivet innebærer en kodifisering av samtlige endringer som er foretatt i direktiv 77/536/EØF. Rådsdirektiv 77/536/EØF er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel II nr. 11, og er et særdirrektiv til direktiv 2003/37/EF om typegodkjenning av jord- og skogbrukstraktor. Direktivet kodifiserer også rådsdirektiv 87/354/EØF av 25. juni 1987, 89/680/EØF av 21. desember 1989, 1999/55/EF av 1. juni 1999 og 2006/96/EØF av 20. november 2006, som likeledes gjelder krav og prøvemetoder for førervern på traktor. Samtlige rettsakter er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel II og IX. Direktiv 2009/57/EF vil erstatte og oppheve de ovennevnte rettsakter jf. direktivets bilag X, men endrer ikke innholdet i de rettsakter som kodifiseres.

Merknader

Direktivet ble vedtatt 13. juli 2009 med seneste implementeringsdato 1. januar 2010. Direktivet innebærer ingen realitetsendringer, da dette er en kodifisering av tidligere innførte tekniske krav. Direktivet vil således ikke ha økonomiske konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre dagens forskriftstekst. Herunder må vedlegg 1 i forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) vedrørende liste over krav til traktor endres/oppdateres. Norge stiller seg positiv til forslaget, da regelverket blir enklere å forholde seg til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0075 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/75/EF av 13. juli 2009 om verneramme for jord- og skogbrukstraktorer (statisk testing) (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/75/EF kodifiserer tidligere vedtatte direktiv 79/622/EØF som er et av særdirrektivene til direktiv 2003/37/EF om typegodkjenning av jord- og skogbrukstraktor. Direktiv 79/622/EØF av 13. juli 2009, som gjelder førervern på traktor, har blitt endret vesentlig ved flere anledninger.

Kommisjonen er opptatt av å forenkle lovgivningen innenfor EU, slik at samtlige endringer som foretas i direktivene blir mer oversiktlig å finne frem til.

Kommisjonen har derfor besluttet å kodifisere direktivene etter hver tiende endring, som er bakgrunnen for direktiv 2009/75/EF. Direktivet omfatter tekniske krav til konstruksjon og statisk test av førervern på traktorer. Direktivet vil gjelde traktorer som har en fri høyde under bakakselen på minst 1000 mm, sporvidde på drivende aksel på mer enn 1150 mm, utstyrt med trepunktsoppheng, og har en vekt på minst 800 kg. Fra 1. januar 2010 ble direktiv 2009/75/EF et særdirktiv til direktiv 2003/37/EF, og vil således være en del av grunnlaget i forbindelse med godkjenning av traktor.

Merknader

Ettersom direktivet er en kodifisering av tidligere vedtatte endringer av direktiv 79/622/EØF, vil ikke direktivet medføre realitetsendringer. Direktivet vil således ikke ha økonomiske konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover at henvisningene til særdirktivene i vedlegg 1.4 i Forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) må endres i forbindelse med implementering av direktivet. Henvisninger til tidligere rettsakter blir opphevet, og erstattes med henvisning til det vedtatte direktiv. Norge stiller seg positivt til direktivet, da det medfører at regelverket vil bli enklere å forholde seg til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32010 R 1158 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1158/2010 av 9. desember 2010 om felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetssertifikater (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

I direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet) artikkel 10 fastsettes krav til at det skal utstedes sikkerhetssertifikat til jernbaneforetak som skal kjøre i EØS-området. For å oppnå sikkerhetssertifikat må jernbaneforetaket vise at det har et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillere kravene i jernbanesikkerhetsdirektivet, samt kravene som er fastsatt i TSI (tekniske spesifikasjoner) og andre relevante EØS-bestemmelser, jf. jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 10 nr. 2 bokstav a. I tillegg må jernbaneforetaket kunne oppfylle nasjonale spesifikke krav som er satt med henblikk på risikohåndtering og sikker bruk av jernbanenettet, jf. jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 10 nr. 2 bokstav b. Sikkerhetssertifikat utstedt i henhold til jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 10 nr. 2 bokstav a (sikkerhetssertifikat del A) gjelder for hele EØS-området, mens sikkerhetssertifikat utstedt i henhold til jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 10 nr. 2 bokstav b kun gjelder for den EØS-stat det er utstedt i (sikkerhetssertifikat del B).

Det fremgår videre av jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 6 nr. 3 bokstav b at det skal utarbeides felles sikkerhetsmetoder for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetssertifikater og sikkerhetsgodkjenning. Kommisjonsforordning (EU) nr. 1158/2010 fastsetter felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetssertifikater. Formålet med disse felles sikkerhetsmetodene er å sikre at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene i hele EØS-området har harmoniserte prosedyrer og kriterier for vurdering av søknad om sikkerhetssertifikater, slik at

søknadsprosessen i de ulike EØS-statene er forutsigbar og transparent, slik at tilsynsmyndighetene kan ha tillit til de vurderinger/beslutninger som er tatt i de enkelte landene.

De felles sikkerhetsmetoder for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsattestater omfatter overordnede prosedyrer til bruk for de nasjonale sikkerhetsmyndighetene ved behandling av søknader om sikkerhetsattestater og kriterier til bruk ved vurderingen av om søkeren tilfredsstiller kravene til å få utstedt sikkerhetsattestat. Når jernbaneforetaket har fått utstedt sikkerhetsattestat del A og/eller B, er jernbaneforetaket underlagt tilsyn av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten som har utstedt sikkerhetsattestat. De felles sikkerhetsmetoder inneholder derfor også overordnede prinsipper for tilsynet med at jernbaneforetakene overholder kravene i jernbanesikkerhetsdirektivet. Forordningens vedlegg I inneholder prosedyre for de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes behandling av søknad om sikkerhetsattestat del A og del B. Her stilles det blant annet krav til:

- Opprettelse og fornyelse av rutiner for vurderingen av søknader
- Kontroll av kvaliteten på den nasjonale sikkerhetsmyndighetens behandling av søknader
- Hva vurderingen skal omfatte, f.eks. at vurderingen skal være prosess-styrt, samt krav til rimelig forhold mellom risikoens art og omfang sammenlignet med søkerens virksomhet.
- Saksbehandlingstid
- At de nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal dokumentere at søkeren oppfyller alle kravene
- At de nasjonale sikkerhetsmyndighetene har plikt til å gi veiledning av søkeren i forhold til eventuelle mangler ved søknaden.

Forordningens vedlegg II inneholder kriteriene som de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes skal bruke ved vurdering av om søker tilfredsstiller kravene til å inneha sikkerhetsattestat del A og skal benyttes også ved fornyelse av sikkerhetsattestat del A. I vedlegget listes det opp en rekke kriterier under ulike hovedtemaer som skal vurderes i forbindelse med søknader. Hovedtemaene som skal vurderes er:

- Måling av alle risikoer i forbindelse med den virksomheten som jernbaneforetaket driver
- Risikostyring i forbindelse med vedlikehold og levering av materiell
- Risikostyring i forbindelse med anvendelse av entreprenør eller leverandør
- Risikobidrag fra aktiviteter som utføres av tredjepart
- Dokumentasjon på sikkerhetsstyringssystemet
- Fordeling av ansvar i virksomheten
- Sikring av kontroll på ulike ledelsesnivåer
- Involvering av personalet og deres representanter på alle nivåer
- Sikring av kontinuerlig forbedring
- Sikkerhetspolitikk godkjent av den øverste ledelsen og formidlet til alt personell
- Kvalitative og kvantitative mål for opprettholdelse og forbedring av sikkerheten, samt handlingsplaner og prosedyrer for oppfyllelse av målene
- Prosedyrer for overholdelse av eksisterende, nye og endrede tekniske og driftsmessige standarder eller andre normative krav
- Prosedyrer og metoder for risikovurderinger og implementering av risikotiltak dersom en endring i driftsvilkår eller nytt materiell introduserer nye risikoer for jernbaneinfrastruktur eller driften
- Bestemmelser om opplæringsprogrammer for personalet samt systemer for å sikre at personalets kompetanse opprettholdes og at oppgavene utføres i overensstemmelse med dette
- Prosedyrer som sikrer at tilstrekkelig informasjon blir formidlet internt i organisasjonen og der det er formålstjenlig mellom organisasjoner som trafikkerer den samme jernbaneinfrastrukturen
- Prosedyrer og formater for dokumentasjon av sikkerhetsinformasjon og angivelse av prosedyrer for styring og kontroll på utformingen av viktig sikkerhetsinformasjon
- Prosedyrer som sikrer at jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser, jernbanehendelser og avvik rapporteres, undersøkes og analyseres, samt at det innføres nødvendige kompenserende tiltak
- Bestemmelser om handlings-, beredskaps- og informasjonsplaner i tilfelle det oppstår kritesituasjoner
- Bestemmelser om regelmessig intern revisjon av sikkerhetsstyringssystemet

Forordningen vedlegg III inneholder kriterier for de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsattestat del B, og skal benyttes også ved fornyelse av sikkerhetsattestat del B. I vedlegget listes det opp en rekke kriterier under ulike hovedtemaer som skal vurderes i forbindelse med søknader. Hovedtemaene som skal vurderes er:

- Overensstemmelse med nettspesifikke bestemmelser
- Overensstemmelse med nettspesifikke krav til personalets kvalifikasjoner
- Overensstemmelse med nettspesifikke krav til forvaltning av kjøretøy

Forordningen vedlegg IV inneholder overordnede prinsipper for hvordan det skal føres tilsyn med at jernbaneforetakene overholder kravene til sikkerhets sertifikat. Følgende hovedprinsipper skal følges:

- Proporsjonalitetsprinsipp i forhold til håndhevelse og risiko
- Konsekvent fremgangsmåte
- Tilsynsaktiviteter skal først og fremst rettes mot de aktiviteter som antas å innebære størst risiko
- Beslutte hvilke prioriteringer av ressurser som anses mest effektiv
- Prinsipper for gjennomsiktighet
- Ansvarlighet i forhold til avgjørelser, skal utarbeide policy og prinsipper som avgjørelsene skal vurderes opp mot, samt ha en klageprosess
- Samarbeidsordninger mellom de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for å utveksle informasjon og koordinere eventuelle sanksjoner

Merknader

Bestemmelsene om sikkerhetsstyring i jernbanesikkerhetsdirektivet er implementert i norsk rett gjennom forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenet (sikkerhetsforskriften), og kravene til utstedelse av sikkerhets sertifikater er implementert i norsk rett gjennom forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenet (jernbaneforskriften). Kommisjonsforordning (EU) nr. 1158/2010 vil bli gjennomført i norsk rett gjennom forskrift.

Formålet med disse felles sikkerhetsmetodene er å sikre at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene i hele EØS-området har harmoniserte prosedyrer og kriterier for vurdering av søknad om sikkerhets sertifikater, slik at søknadsprosessen i de ulike EØS-statene er forutsigbar og transparent, og sikrer likebehandling. Forordningen retter seg mot tilsynsmyndighetene, og stiller krav til den interne saksbehandlingen av sikkerhets sertifikater. Det har derfor ikke ansett å være behov for å sende forordningen på høring. SJT vil imidlertid sende ut informasjon til aktørene om de nye saksbehandlingsrutinene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 D 0107 Kommisjonsvedtak 2011/107/EU av 10. februar 2011 om endring av vedtak 2007/756/EF om en felles spesifikasjon for det nasjonale kjøretøyregisteret (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen fastsatte 10. februar 2011 vedtak 2011/107/EU om endring av vedtak 2007/756/EF om en felles spesifikasjon for det nasjonale kjøretøyregisteret. Vedtaket omhandler noen endringer i spesifikasjonene for kjøretøyregisteret i henhold til det europeiske jernbanebyrået ERAs evaluering av første versjon av registeret og anbefalinger av endringer. Vedtaket består av fem artikler og et vedlegg.

Artikkel 1 slår fast at vedlegget erstatter vedlegget til vedtak 2007/756/EF. Det er i vedlegget det fremgår hva slags utforming kjøretøyregisteret skal ha, hvilke opplysninger det skal inneholde, hvordan man går frem for å legge inn og endre registreringsdata samt hvilke rettigheter de enkelte aktørgruppene har. Endringene er ikke omfattende, men løser enkelte praktiske problemer man har støtt på i forbindelse med at de nasjonale kjøretøyregistrene har blitt tatt i bruk på en felles europeisk plattform. Det er bl.a. beskrevet nærmere hvordan man går frem når kjøretøy er registrert i flere lands kjøretøyregister.

Artikkel 2 krever at ERA bl.a. skal foreta de nødvendige tekniske endringene i registeret.

Artikkel 3 krever at medlemsstatene skal endre sine nasjonale kjøretøyregistre slik at de oppfyller de nye spesifikasjonene innen 31.12.2011. Tilsvarende frist gjelder for å koble de nasjonale kjøretøyregistrene til det felleseuropeiske kjøretøyregisteret i henhold til artikkel 4. Av artikkel 5 fremgår det at vedtaket retter seg mot medlemslandene.

Merknader

Tilsynet mener vedtaket ikke vil medføre noen negative konsekvenser, da det stort sett er endringer som vil gjøre kjøretøyregistrene lettere å administrere. Det kreves ikke andre opplysninger enn de som er registrert i registeret i dag. Rettsakten vil bli implementert i norsk rett gjennom forskrift. Statens jernbanetilsyn har sendt vedtaket til berørte aktører med oppfordring om å kommentere eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser av betydning. Det har ikke kommet inn noen merknader til vedtaket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 L 0018 Direktiv 2011/18/EU av 1. mars 2011 som endrer vedlegg II, V og VI til direktiv 2008/57/EF om samtrafikkeknene i fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kapittel III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2011/18/EU av 1. mars 2011 som endrer vedlegg II, V og VI til direktiv 2008/57/EF om samtrafikkeknene i fellesskapets jernbanesystem (heretter direktivet) er gitt for å presisere inndelingen av jernbanesystemet i delsystemer, angi prosedyrene for å vurdere samsvar med nasjonale regler og angi nærmere hvordan teknisk kontrollorgan skal gjennomføre foreløpige verifiseringer ("Intermediate statement of verification, ISV"). Direktivet inneholder fortale, fire artikler og tre vedlegg. Artikkel 1 angir at vedlegg II, V og VI til direktiv 2008/57/EF erstattes med teksten i vedlegg I, II og III til direktivet. Artikkel 2 krever at medlemsstatene gjennomfører de nødvendige endringene innen 31. desember 2011. De tre vedleggene inneholder dermed de materielle endringene. I nytt vedlegg II til direktiv 2008/57/EF er det hovedsakelig inndelingen av de strukturelle delsystemene som endres. Delsystemet styring, kontroll og signal deles opp i to strukturelle delsystemer: Et for de faste installasjonene i og langs sporet (trackside controll-command and signalling) og et for ombordutrustningen (on-board controll-command and signalling). Det gjøres også en endring i angivelsen av delsystemet energi ved at det elektriske anlegget om bord legges til delsystemet rullende materiell. Utover dette gjøres det kun språklige endringer i dette vedlegget. Nytt vedlegg V til direktiv 2008/57/EF omhandler erklæring om verifisering av delsystemer. Endringene går ut på å dele det opp i EF-erklæring om verifisering av delsystemer basert på felleseuropeiske regler, særlig de tekniske spesifikasjonene (TSIer), og erklæring om verifisering av delsystemer basert på nasjonale regler, da dette er to uavhengige prosesser som utføres av ulike organer i henhold til direktiv 2008/57/EF artikkel 17 og 18. I en søknadsprosess for å få tillatelse til ibruktaking av et delsystem eller kjøretøy vil det da måtte legges frem både en EF-verifiseringserklæring for samsvar med de felleseuropeiske reglene og en verifiseringserklæring for samsvar med de nasjonale reglene. Som en følge av dette skillet er det også gjort enkelte språklige presiseringer i dette vedlegget. Vedlegg VI til direktiv 2008/57/EF endres også ved at det gjøres et skille mellom

verifiseringer av TSI-baserte regler og nasjonale regler. I tillegg gjøres det endringer for å utdype hvordan foreløpige verifiseringer skal utføres i henhold til direktiv 2008/57/EF artikkel 18 nr. 4. Slike foreløpige verifiseringer kan foretas av et teknisk kontrollorgan for deler av et delsystem eller for design- eller produksjonstrinnet underveis i verifiseringsprosessen. Slike foreløpige verifiseringer er ikke obligatoriske.

Merknader

Hvis direktivet tas inn i EØS-avtalen vil det medføre behov for endringer i samtrafikkforskriftens vedlegg II, V og VI. Direktivet medfører ingen nye forpliktelser eller byrder som ikke allerede fremgår av direktiv 2008/57/EF (som er implementert i norsk rett med ikrafttredelse 19. juli 2010), da det hovedsakelig går ut på presiseringer og utdypinger av eksisterende prosesser som allerede gjelder i Norge.

Direktivet har blitt forelagt berørte parter til uttalelse. Det har ikke kommet inn noen merknader til direktivet. Samferdselsdepartementet og Statens jernbanetilsyn har ingen innvendinger mot direktivet.

Direktivet skal gjennomføres i medlemsstatene innen 31. desember 2011. Direktivet medfører ingen nye forpliktelser eller byrder som ikke allerede fremgår av direktiv 2008/57/EF (som er implementert i norsk rett med ikrafttredelse 19. juli 2010), da det hovedsakelig går ut på presiseringer og utdypinger av eksisterende prosesser som allerede gjelder i Norge. Det er fordelaktig å skille mellom verifiseringsprosessene for europeiske regler/TSIer og nasjonale regler, da det er ulike typer organer som skal gjøre slike verifiseringer. Det legges derfor til grunn at en eventuell gjennomføring av direktivet vil medføre en positiv nytteverdi.

Direktivet vil bli implementert i norsk rett gjennom endring i samtrafikkforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 D 0155 Kommisjonsvedtak 2011/155/EU av 9. mars 2011 om publisering og administrering av referansedokumentet som det er vist til i artikkel 27 nr. 4 i direktiv 2008/57/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2011/155/EU av 9. mars 2011 om publisering og administrering av referansedokumentet som det er vist til i artikkel 27 nr. 4 i direktiv 2008/57/EF (klassifisering av nasjonale regler i samtrafikkdirektivet), er gitt med sikte på å spesifisere og utdype nærmere hvordan referansedokumentet skal administreres, hvilke opplysninger det skal inneholde, og hvordan klassifiseringen av de nasjonale reglene for jernbanekjøretøy skal foregå. Vedtaket inneholder åtte artikler og et vedlegg.

Artikkel 1 viser til vedlegget, som spesifiserer nærmere hvilket innhold referansedokumentet skal ha. Det krever også at det er Det europeiske jernbanebyrået (ERA) som skal publisere og vedlikeholde referansedokumentet. Vedlegget angir at formålet med referansedokumentet er å forenkle tillatelsesprosessene for jernbanekjøretøy ved at alle parameterne som kontrolleres i tillatelsesprosessen listes opp, at de nasjonale reglene som legges til grunn blir identifisert og referert til en parameter, at de nasjonale reglene blir klassifisert i henhold til vedlegg VII i direktiv 2008/57/EF og at de nasjonale kravene angående tillatelsesprosessen blir angitt. Referansedokumentet skal gjelde for alle tillatelsesprosessene etter direktiv 2008/57/EF som involverer bruk av nasjonale regler. I tillegg blir strukturen til referansedokumentet beskrevet: Del 1 skal være en veiledning ("application guide") til hvordan det skal brukes, del 2 skal inneholde nasjonale referansedokument som inneholder alle de nasjonale kravene og hvordan de er klassifisert, og del 3 skal gi informasjon om de nasjonale tillatelsesprosessene.

Artikkel 2 definerer hva som menes med regel ("rule") og klassifisering ("classification") i vedtakets forstand. Det nasjonale referansedokumentet til de enkelte medlemsstatene skal i henhold til artikkel 3 inneholde en referanse til den enkelte nasjonale regelen som hører til hver parameter, eller en bekreftelse på at det ikke finnes noe krav til parameteren. Videre skal det være en klassifisering av regelen mot de tilsvarende reglene som gjelder i andre medlemsstater.

Fordi det er ERA som er ansvarlig for å publisere og oppdatere referansedokumentet, regulerer artikkel 4 hva medlemsstatene skal bistå med for å få riktig informasjon inn i referansedokumentet. For det første må ERA få informasjon om de nasjonale reglene, hvordan de klassifiseres og endringer i de nasjonale reglene. Videre skal de nasjonale sikkerhetsmyndighetene nominere en person eller en avdeling ("department") som skal være ansvarlig for å gi ERA denne informasjonen. Den enkelte medlemsstat skal også godkjenne det nasjonale referansedokumentet. I tillegg skal de nasjonale sikkerhetsmyndighetene samarbeide for å klassifisere de nasjonale reglene og eventuelt avskaffe unødige krav og verifiseringer.

Artikkel 5 angir hvordan ERA går frem hvis det ikke er enighet om klassifiseringen av en nasjonal regel i referansedokumentet. Artikkel 6, 7 og 8 er administrative bestemmelser om virkeområde, ikrafttreden osv.

Vedtaket inneholder viktige frister både ERA og medlemsstatene må forholde seg til:

- Medlemsstatene skal notisere til EU-kommisjonen hvem som er ansvarlig for å gi informasjon om og godkjenne det nasjonale referansedokumentet innen 1. juni 2011.
- ERA skal publisere første versjon av referansedokumentet innen 1. august 2011.
- Innen ett år etter at det nasjonale referansedokumentet er godkjent, skal medlemsstatene sørge for at det er samsvar mellom innholdet i referansedokumentet og den nasjonale lovgivningen på området. Dette skal skje innen seks måneder når det planlagte felles dataverktøyet for referansedokumentet er tatt i bruk.

Merknader

Vedtaket går ut på å spesifisere nærmere referansedokumentet som skal utarbeides i henhold til direktiv 2008/57/EF artikkel 27 nr. 4, og fastsetter frister for når de enkelte elementene skal være ferdig. Vedtaket medfører derfor ikke i seg selv noen nye forpliktelser for medlemsstatene annet enn å angi nærmere hva forpliktelsene etter direktivet går ut på. Vedtaket vil bli implementert i norsk rett gjennom forskrift. Vedtaket ble fastsatt 9. mars 2011 og trådte i kraft 1. april 2011.

Vedtaket går ut på å spesifisere nærmere referansedokumentet som skal utarbeides i henhold til direktiv 2008/57/EF artikkel 27 nr. 4, og fastsetter frister for når de enkelte elementene skal være ferdig. Vedtaket medfører derfor ikke i seg selv noen nye forpliktelser for medlemsstatene annet enn å angi nærmere hva forpliktelsene etter direktivet går ut på. Da hovedformålet er å gjøre prosessen enklere for de som søker om tillatelse til ibruktaking av jernbanekjøretøy, antas vedtaket å ha utelukkende positiv nytte og bidra til besparelser for private. Statens jernbanetilsyn har allerede lagt ned en stor arbeidsbyrde i utviklingen av referansedokumentet, og vedtaket medfører ikke noen økt byrde for tilsynet utover det som følger av direktivet, som allerede er gjennomført i norsk rett ved samtrafikkforskriften. På sikt vil referansedokumentet også gjøre tillatelsesprosessen hos tilsynet enklere, og dermed bidra til en positiv nytteverdi. Samlet sett vil derfor vedtaket gi positive kostnytteeffekter. Vedtaket vil bli gjennomført i norsk rett gjennom forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har sendt vedtaket til uttalelse til berørte aktører med oppfordring om å komme med merknader til innholdet og innspill til eventuelle negative konsekvenser. Ingen av adressatene har gitt noen merknader til vedtaket innen fristen. Tilsynet har deltatt i arbeidsgruppen i ERA som jobbet med utkast til vedtaket før det ble oversendt EU-kommisjonen, og bidro aktivt i utformingen av utkastet til vedtak.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1169 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1169/2010 av 10. desember 2010 om felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsgodkjenning (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

I direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet) artikkel 11 fastsettes krav til at det skal utstedes sikkerhetsgodkjenning til infrastrukturforvalter for å få tillatelse til å forvalte og drive jernbaneinfrastruktur i EØS-området. For å oppnå sikkerhetsgodkjenning må infrastrukturforvalter ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillere kravene i jernbanesikkerhetsdirektivet. I tillegg må infrastrukturforvalter kunne oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker utforming, sikkert vedlikehold og sikker drift av jernbaneinfrastrukturen, herunder vedlikehold og drift av systemet for trafikkstyring og signalgiving.

Det fremgår videre av jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 6 nr. 3 bokstav b at det skal utarbeides felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsattestifikater og sikkerhetsgodkjenning. Kommisjonsforordning (EU) nr. 1169/2010 fastsetter felles sikkerhetsmetode for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsgodkjenning. Formålet med disse felles sikkerhetsmetodene er å sikre at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene i hele EØS-området har harmoniserte prosedyrer og kriterier for vurderingen av søknad om sikkerhetsgodkjenning, slik at søknadsprosessen i de ulike EØS-stater er forutsigbar og transparent.

De felles sikkerhetsmetoder for vurdering av samsvar med kravene til sikkerhetsgodkjenning omfatter overordnede prosedyrer til bruk for de nasjonale sikkerhetsmyndighetene ved behandling av søknader om sikkerhetsgodkjenning og kriterier til bruk ved vurderingen av om søkeren tilfredsstillere kravene til å få utstedt sikkerhetsgodkjenning. Når infrastrukturforvalter har fått utstedt sikkerhetsgodkjenning, er infrastrukturforvalter underlagt tilsyn av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten som har utstedt sikkerhetsgodkjenningen. Den felles sikkerhetsmetoden for vurdering av samsvar med krav til sikkerhetsgodkjenning inneholder derfor også overordnede prinsipper for tilsynet med at infrastrukturforvalter overholder kravene i jernbanesikkerhetsdirektivet.

Forordningens vedlegg I inneholder overordnede prosedyrer for de nasjonale sikkerhetsmyndigheter behandling av søknad om sikkerhetsgodkjenning. Her stilles det blant annet krav til:

- Opprettelse og fornyelse av rutiner for vurdering av søknader
- Kontroll av kvaliteten på den nasjonale sikkerhetsmyndighetens behandling av søknader
- Krav til vurderingene, f.eks. at vurderingen skal være prosess-styrt, samt krav til rimelig forhold mellom risikoens art og omfang sammenlignet med søkerens virksomhet
- saksbehandlingstid
- at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal dokumentere at søkeren oppfyller alle kravene
- at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene har en plikt til å gi veiledning til søkeren i forhold til eventuelle mangler ved søknaden.

Forordningens vedlegg II inneholder kriteriene som de nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal benytte ved vurderingen av om søker tilfredsstillere kravene til å inneha sikkerhetsgodkjenning. I vedlegget listes det opp en rekke kriterier under ulike hovedtemaer som skal vurderes i forbindelse med behandlingen av søknader. Hovedtemaene som skal vurderes er:

- Måling av alle risikoer i forbindelse med den virksomheten som infrastrukturforvalter driver
- Risikostyring i forbindelse med vedlikehold og levering av utstyr
- Risikostyring i forbindelse med anvendelse av entreprenør eller leverandør
- Risikobidrag fra aktiviteter som utføres av tredjepart
- Dokumentasjon på sikkerhetsstyringssystemet
- Fordeling av ansvar i virksomheten
- Sikring av kontroll på ulike ledelsesnivåer
- Involvering av personalet og deres representanter på alle nivåer
- Sikring av kontinuerlig forbedring
- Sikkerhetspolitikk godkjent av den øverste ledelsen og formidlet til alt personell
- Kvalitative og kvantitative mål for opprettholdelse og forbedring av sikkerheten, samt handlingsplaner og prosedyrer for oppfyllelse av målene
- Prosedyrer for overholdelse av eksisterende, nye og endrede tekniske og driftsmessige standarder eller andre normative krav

- Prosedyre og metoder for risikovurderinger og implementering av risikotiltak dersom en endring i driftsvilkår eller nytt utstyr introduserer nye risikoer for jernbaneinfrastrukturen eller driften
- Bestemmelser om opplæringsprogrammer for personalet samt systemer for å sikre at personalets kompetanse opprettholdes og at oppgavene utføres i overensstemmelse med dette
- Prosedyrer som sikrer at tilstrekkelig informasjon blir formidlet internt i organisasjonen og det er formålstjenlig mellom organisasjoner som trafikkerer den samme jernbaneinfrastrukturen
- Prosedyrer og formater for dokumentasjon av sikkerhetsinformasjon og angivelse av prosedyrer for styring og kontroll på utforming av viktig sikkerhetsinformasjon
- Prosedyrer som sikrer at jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser, jernbanehendelser og avvik rapporteres, undersøkes og analyseres, samt at det innføres nødvendige kompenserende tiltak
- Bestemmelser om handlings-, beredskaps- og informasjonsplaner i tilfelle det oppstår kritesituasjoner, med de relevante myndigheters godkjenning
- Bestemmelser om regelmessig intern revisjon av sikkerhetsstyringssystemet
- Sikker utforming av jernbaneinfrastruktur
- Sikker drift av jernbaneinfrastruktur
- Vedlikeholdelse og utstyr
- Vedlikehold og drift av trafikkstyring og signalsystem.

Forordningens vedlegg III inneholder de overordnede prinsipper for hvordan det skal føres tilsyn med at infrastrukturforvalter overholder kravene til sikkerhetsgodkjenning. Følgende hovedprinsipper skal følges:

- Proporsjonalitetsprinsipp i forhold til håndhevelse og risiko
- Konsekvent fremgangsmåte
- Tilsynsaktiviteter skal ført og fremst rettes mot de aktiviteter som antas å innebære størst risiko
- Beslutte hvilke prioriteringer av ressurser som anses mest effektive
- Prinsipper for gjennomsiktighet
- Ansvarlighet i forhold avgjørelser, det skal f.eks. utarbeides politikk og prinsipper som avgjørelsene skal vurderes opp mot, samt ha en klageprosess
- Samarbeidsordninger mellom de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for å utveksle informasjon og koordinere eventuelle sanksjoner.

Merknader

Bestemmelsene om sikkerhetsstyring i jernbanesikkerhetsdirektivet er implementert i forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften), og kravene til utstedelse av sikkerhetsgodkjenning er implementert i forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften). Kommisjonsforordning (EU) nr. 1169/2010 må implementeres som norsk forskrift.

Jernbaneverket har ikke identifisert økonomiske eller administrative konsekvenser for Jernbaneverket. Det forventes at det kan bli noen administrative konsekvenser for Statens jernbanetilsyn fordi det sannsynligvis vil være behov for å utarbeide/endre interne prosessbeskrivelser fordi kriteriene er mer detaljerte enn de kriteriene som benyttes av Statens jernbanetilsyn per i dag ved vurderingen av søknad om sikkerhetsgodkjenning. Videre vil det være behov for å utarbeide ekstern veiledning for utstedelse av sikkerhetsgodkjenning. Statens jernbanetilsyn har allerede utarbeidet prosessbeskrivelse for tilsyn og veiledning om gjennomføring av revisjoner, inspeksjoner og ledelsesmøter. Veiledningen er publisert på tilsynets nettsider. Det må vurderes om det er behov for revisjon av denne veiledningen som følge av en eventuell implementering av forordningen. Det legges til grunn at evt. økte kostnader for Statens jernbanetilsyn som følge av implementering av forordningen dekkes innenfor tilsynets gjeldende bevilgning. Ut over dette er det ikke identifisert økonomiske eller administrative konsekvenser for private aktører eller offentlig forvaltning.

Sakkyndige instanser merknader

Kommisjonsforordningen ble sendt på høring til Jernbaneverket, som er den eneste infrastrukturforvalteren på det nasjonale jernbanenettet, jf. brev 3. mai 2011 med høringsfrist 15. mai 2011. Jernbaneverket har besvart høringen i brev av 15. juni 2011. Jernbaneverket har uttalt at kommisjonsforordningen kan ha positiv effekt fordi den inneholder mer detaljerte retningslinjer og bidrar til større grad av transparens i søkeprosessen, men ser også forordningen gir mer detaljerte krav enn tilsynet har stilt til nå. Videre så Jernbaneverket heller ikke behov for tilpasningstekst.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 D 0229 Kommisjonsvedtak 2011/229/EU av 4. april 2011 om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkvegne knyttet til delsystemet "rullende materiell-støy" for det transeuropeiske konvensjonelle jernbanenettet (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2011/229/EU, av 4. april 2011, gjelder tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet for delsystemet "rullende materiell-støy" på det transeuropeiske konvensjonelle jernbanesystemet (heretter vedtaket), og erstatter gjeldende vedtak 2006/66/EF. Vedtaket består av en fortale, seks artikler og et vedlegg. Artikkel 1 slår fast at vedlegget skal utgjøre selve den tekniske spesifikasjonen for interoperabilitet for delsystemet rullende materiell-støy (TSI-støy), og det angis virkeområdet, som er nytt og eksisterende rullende materiell på det konvensjonelle jernbanesystemet som angitt i kapittel 7 til TSlen. Artikkel 2 krever at avtaler som omhandler støygrenser skal notifiseres til Kommisjonen. Artikkel 3 viser til at prosedyrene for samsvarsvurderinger skal baseres på kommisjonsvedtak 2010/713/EU. Artikkel 4 stiller krav til Kommisjonen om revidering av TSlen. Artikkel 5 opphever gjeldende TSI i vedtak 2006/66/EF, og gir overgangsbestemmelser for pågående prosjekter. Formålet med vedtaket er å revidere visse deler av TSlen for delsystemet rullende materiell - støy. Det fremgår av fortalen at det ikke er gjort noen gjennomgående revisjon av TSlen som erstattes. De vesentligste materielle endringene er at det åpnes for alternative metoder for å måle støy, som ikke nødvendigvis bruk av et såkalt referansespor. Støygrensene og virkeområdet til TSlen er uendret fra den opprinnelige versjonen.

Merknader

I den eksisterende TSI støy gjelder et særlig tilfelle for Norge. Norge vil opprettholde dette særtilfelle gjennom tilpasningstekst som tas inn i EØS-avtalen. Dette gjelder et unntak fra kravet om bruk av komposittbremseklosser (angitt som k-blokker) på godsvogner i Europa. Til Norsk lokomotivmannsforbunds anmerkninger om støykravenes betydning for førernes arbeidsmiljø, er det ikke snakk om å innføre noen endring i angivelsen av støykravene eller målemetodene av støy i førerrommet. Både støyverdiene, målemetodene og henvisningen til direktiv 2003/10/EF er gjengitt likt som i vedtak 2006/66/EF, og innebærer derfor ikke noe nytt eller svekket arbeidstakervern. Selv om Norsk jernbaneforbund er urolig for at arbeidstakernes vern mot støy på arbeidsplassen blir svekket, fremgår det uttrykkelig av både den opprinnelige og nye TSlen at direktiv 2003/10/EF skal etterleves av jernbaneforetak, men at det bare er TSlen som skal legges til grunn i forbindelse med EF-verifisering av rullende materiell med førerrom. Vedtaket gjør ingen endringer i de eksisterende kravene som gjelder for støy på arbeidsplassen. Arbeidstilsynets merknader ivaretas av TSlens henvisning til at øvrig regelverk som omhandler støy må ivaretas i andre prosesser og av andre myndigheter enn de som fører til EF-verifisering mot TSlens krav. Det er grunn til å anta at de administrative og økonomiske konsekvensene reduseres av vedtaket. Vedtaket kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har sendt vedtaket på høring til berørte instanser. Det har kommet inn merknader fra NSB AS, Jernbaneverket, Norsk lokomotivmannsforbund og Direktoratet for arbeidstilsynet.

- NSB AS mener endringene er positive. Vedtaket vil etter NSBs syn føre til reduserte administrative konsekvenser. Vedtaket vil også føre til at kostnadene knyttet til verifisering av TSlens krav reduseres.
- Jernbaneverket trekker frem behovet for å videreføre det særlige tilfellet i den eksisterende TSlen, jf. pkt 7.7.4.2 i TSlen. Dette gjelder bruk av bremsklosser i støpejern på godsvogner, av hensyn til bremseytelsen på vinterføre. Bremsklosser av støpejern er ellers forbudt i TSlen. Både av hensyn til muligheten for å ivareta gode bremseforhold under vinterforhold, og at det vil påløpe store kostnader ved å måtte skifte ut dagens støpejernsklosser dersom det særlige tilfellet ikke blir videreført. - Norsk lokomotivmannsforbund påpeker de negative konsekvensene for førernes arbeidsmiljø som en eventuell gjennomføring av vedtaket vil medføre, og frykter at støyen i førerrom vil kunne bli høyere med de nye målemetodene som fremgår av vedtaket. De advarer videre mot å innføre lempeligere

krav enn det som følger av direktiv 2003/10/EF, gjennomført i Norge i forskrift om vern mot støy på arbeidsplassen.

- Norsk jernbaneforbund har ingen motforestillinger mot de endrede målemetodene i seg selv, men frykter at den nye versjonen av TSlen kan få som virkning at vernet om arbeidstakernes helse blir svekket. De krever at vernet som fremgår av forskrift om vern mot støy på arbeidsplassen blir opprettholdt, og mener det beste er hvis de samme kravene innarbeides i TSlen. Det vil også være en fordel om kravene i forskrift om vern mot støy på arbeidsplassen blir lagt til grunn av Statens jernbanetilsyn i en tillatelsesprosess, siden det i dag er en uklar grense mellom arbeidstilsynets håndheving av forskriften og Statens jernbanetilsyns håndheving av TSi-kravene. Norsk jernbaneforbund er videre skuffet over at man ikke har skjerpet kravene til vern av arbeidstakerne i den nye TSlen.

- Direktoratet for arbeidstilsynet redegjør for grensesnittet mot regelverk som omhandler støykrav som forvaltes av arbeidstilsynet. Arbeidstilsynet forutsetter at krav til måling av støy på arbeidsplassen ivaretas for å sikre et høyere nivå for vern av arbeidstakernes sikkerhet og helse, når det stilles opp alternative måter å måle støy på i TSlen.

- CargoNet AS påpeker at endringene i målemetodene er positive, siden de gjør det mer gjennomførbart å måle støyen. Videre fremhever Cargonet AS behovet for å opprettholde det eksisterende særtilfellet for bruk av komposittbremseklosser frem til det foreligger et større erfaringsgrunnlag for sikker bruk av komposittbremseklosser under norske vinterforhold.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32011R0720 Kommisjonsforordning (EU) nr. 720/2011 av 22. juli 2011 som endrer forordning (EF) nr. 272/2009 om utfylling av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart når det gjelder innfasingen av screening av væske, aerosoler og geleer på EU-lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 720/2011 av 22. juli 2011 endrer forordning (EF) nr. 272/2009 som utfyller de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart fastsatt i vedlegget til forordning (EF) nr. 300/2008. Forordning (EU) nr. 720/2011 gjelder innfasing av screening av væsker, spray og geleer (heretter væske) samt at kravet om screening av væske fra tredjeland utsettes. Forordningen fastsetter at man kan ta med væske inn på sikkerhetsbegrenset område forutsatt at den er screenet eller at den er unntatt fra screening i henhold til reglene i forordningen (EF) nr. 300/2008. Dette innebærer i hovedsak at forbudet og unntakene som gjelder væske videreføres slik det lyder i dag.

Videre gjentar forordningen at fra 29. april 2013 skal alle lufthavnene i EU kunne screene væske i overensstemmelse med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 300/2008. Det er også anledning for det enkelte medlemsland å starte opp med å screene væske tidligere enn 29. april 2013.

Passasjerene skal få informasjon om hvilke EU-lufthavner det er tillatt å ta med væske, spray og geleer inn på sikkerhetsbegrenset område.

Merknader

Forordningen som sådan vil ikke ha økonomiske konsekvenser for aktørene. Forordningen utsetter i realiteten innføringen av screening av væske fra tredjeland. Kravet om at man skal screene all væske fra 29. april 2013 ble gjennomført ved forordning (EU) nr. 297/2010 av 9. april 2010. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett gjennom endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet,

Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010D3572 Kommisjonsbeslutning av 30. juni 2010 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU av 13. april 2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart som inneholder opplysninger som nevnt i bokstav a) i artikkel 18 i forordning (EF) nr. 300/2008 (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Bestemmelsene i kommisjonsbeslutningen C(2010) 3572 vil ikke bli publisert. Norsk oversettelse av vedtakene vil heller ikke bli offentliggjort. Dette fordi en publisering vil kunne lette eventuell gjennomføring av et terroranslag. Beslutningen har tilknytning til forordning 573/2010, hvis innhold er som følger:

Forordning nr. 573/2010 endrer forordning nr. 185/2010 som gir detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Forordningen gir detaljerte bestemmelser om hvordan man kan benytte en bombehund (Explosive Detection Dog - EDD) for å gjennomføre en sikkerhetskontroll. I kommisjonsbeslutning C(2010)3572 er det gitt mer detaljerte bestemmelser om hvilke krav og tester som hund og fører må oppfylle for å bli godkjent.

Merknader

Kommisjonsbeslutningen vil bli gjennomført ved forskriftsendring ved at forskrift av 1. mars 2011 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten endres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0690 Kommisjonsforordning (EF) nr. 690/2009 av 30. juli 2009 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 690/2009 endrer artikkel 6(1) i forordning 216/2008 (EASA basisforordning). Artikkel 6(1) i forordning 216/2008 gjelder miljøkrav for produkter, deler og innretninger som omfattes av forordningens virkeområde (dvs. til bruk i sivil luftfart). Artikkelen fastsetter at de nevnte produkter, deler og innretninger skal følge miljøkravene som er nedfelt i ICAO Annex 16 til Chicagokonvensjonen, volum I endringsutgave (amendment) 8, og volum II endringsutgave 5. Forordning 216/2008 ble vedtatt 20. februar 2008. I tiden etter vedtakelsen av forordning 216/2008, har Annex 16 volum I blitt oppdatert med endringsutgave 9, og volum II blitt oppdatert med endringsutgave 6. Disse endringsutgavene ble gjeldende fra 20. november 2008. Forordning 690/2009 gjennomfører denne oppdateringen av ICAO Annex 16 i fellesskapsretten ved å endre artikkel 6(1) i forordning 216/2008, slik at denne nå viser til Annex 16 til Chicagokonvensjonen, volume I endringsutgave 9 og volume II endringsutgave 6.

Merknader

Gjennom å ha tiltrådt Chicagokonvensjonen, anses Norge folkerettslig forpliktet til å gjennomføre regelverket nedfelt i annekse til Chicagokonvensjonen, herunder de siste endringsutgavene. Norge anses videre forpliktet gjennom EØS-avtalen til å gjennomføre forordning 216/2009 (EASA basisforordning). Kommisjonsforordning 690/2009, som endrer artikkel 6(1) i forordning 216/2008, anses følgelig også omfattet av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

Endringene som følge av forordning 690/2009 vil per i dag ikke direkte berøre norske interesser, ettersom hverken norske luftfartsmyndigheter eller norske produsenter av deler og utstyr til sivil luftfart er involvert i de sertifiseringsprosesser som reguleres gjennom forordning 216/2008, artikkel 6(1). I et større perspektiv antas imidlertid de økonomiske konsekvensene av forordning 690/2009 å være positive, ettersom produkter og luftfartøyer som er sertifisert i henhold til ICAOs standarder lettere vil kunne aksepteres i et globalt marked. Forordning 690/2009 antas også å medføre positive miljøeffekter, ettersom forordningen innfører bestemmelser som oppdater regelverket i forhold til den nyeste teknologiske utviklingen på området, og innfører terminologi og spesifikasjoner som klargjør og effektiviserer prosessene med å sertifisere produkter og luftfartøyer til bruk i sivil luftfart. Tiltakene som gjennomføres ved forordning 690/2009 anses heller ikke å ha negative sikkerhetsmessige konsekvenser. Luftfartstilsynet har derfor uttalt seg positivt til ICAO, i forbindelse med at de endringene som nå gjennomføres ved forordning 690/2009 var gjenstand for høring fra ICAO.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært behandlet av Samferdselsdepartementet og Luftfartstilsynet som fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1108 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1108/2009 av 21. oktober 2009 om endring av forordning (EF) nr. 216/2008 angående lufthavner, lufttrafikkstyring og flynavigasjonstjenester og om opphevelse av rådskraftdirektiv 2006/23/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Da EASA forordningen, Rådsforordning nr 1592/02 (senere 216/2008) ble fastsatt i 2002, var det en forutsetning at EASA på sikt skulle utvikles og utvides til å dekke alle områder av flysikkerheten. Dette standpunktet om en helhetlig og harmonisert tilnærming til flysikkerhet ble stadfestet av Kommisjonen i dens rapport COM (2005) 578 final "Extending the tasks of the European Aviation Safety Agency: an agenda for 2010". Dette ble også understreket i den såkalte høynivågruppens sluttrapport som kom i 2007. EASA hadde opprinnelig kompetanse kun på det flytekniske området, og i forbindelse med vedtakelsen av forordning 216/2008 fikk EASA kompetanse også på områdene luftfartsoperasjoner, sertifikater og tredjelands luftfartøy.

Kommisjonen la sommeren 2008 frem forslag til ytterligere utvidelse av EASAs kompetanse ved å foreslå endring av forordning 216/2008 til å omfatte flysikkerhetstjenester og flyplasser, jf 2008/0128 (COD) av 25. juni 2008. Forslaget omfattet også to nye vedlegg til Basisforordningen - ett for landingsplasser og ett for ATM/ANS - med grunnleggende regler (Essential requirements) for disse områdene. Kommisjonens forslag bygget på to forslag fra EASA, jf. Opinion 3/2007 (landingsplasser) og Opinion 1/2008 (ATM/ANS). EASAs forslag var bygget på en bred høringsprosess.

Et mål med endringsforordningen er på en klar og detaljert måte å spesifisere nærmere målsettingene i reguleringen av landingsplasser og ATM/ANS. Videre gir endringsforordningen det nødvendige rettslige grunnlag for å gi EASA kompetanse på de to områdene og nødvendig hjemmel for å regulere aktuelle personer, foretak, organisasjoner, utstyr mv. Det forutsettes at detaljene senere skal spesifiseres i utfyllende regelverk (implementing rules - gjennomføringsregler).

Landingsplasser

Forordningens definisjon av landingsplasser innebærer at regelverket vil få et virkeområde som er nokså sammenfallende med virkeområdet for gjeldende norske bestemmelser på dette området, dvs forskrift av 6. juli 2006 nr. 968 om utforming av store flyplasser (BSL E 3-2). Omfattet av forordningen vil derfor i utgangspunktet være samtlige norske flyplasser som har rutetraffic. Reglene omfatter ikke landingsplasser eller deler av landingsplasser som bare brukes til militære formål, politi, toll, søk- og redningstjeneste, brannbekjempelse, kystvakt eller liknende. Forordningens krever imidlertid at militære landingsplasser som har sivil trafikk skal opprettholde et tilsvarende sikkerhetsnivå og det vil derfor være nødvendig å utarbeide nasjonalt regelverk parallelt med EASA regelverket.

De grunnleggende reglene er relativt generelle og overordnede og vil bli supplert med mer detaljerte gjennomføringsregler (Implementing rules), som Kommisjonen vil fastsette, etter forslag utformet av EASA. Kommisjonens intensjon er at gjennomføringsreglene for landingsplassene med utstyr,

organisasjoner, personell og drift skal baseres på ICAOs krav og anbefalinger i Annex 14 til Chicago-konvensjonen, som i stor grad er gjennomført som norsk rett allerede gjennom ulike forskrifter. Grovt sett omfatter de grunnleggende bestemmelsene i forordning 1108/2009 tre hovedtemaer:

- Utforming (fysiske karakteristikker, infrastruktur og utstyr)
- Drift, vedlikehold og styring
- Beskyttelse av landingsplassens omgivelser (kontroll over hindersituasjonen)

EASAs rolle når det gjelder landingsplasser vil blant annet omfatte utarbeiding av forslag til gjennomføringsregler (Implementing Rules), utarbeidelse av sertifiseringsspesifikasjoner, sikkerhetsanalyser og til å foreta standardiseringsinspeksjoner av nasjonale tilsyn. Sertifiseringsspesifikasjonene skal gi mulighet for en fleksibel implementering av de grunnleggende reglene og et ensartet sikkerhetsnivå. Ansvar for sertifisering, inspeksjoner etc. skal ellers ligge hos de nasjonale myndigheter. Utforming av landingsplassen på den ene siden og driften/operatøren av den på den andre siden skal sertifiseres separat, men et felles sertifikat kan utstedes dersom eier og operatør er samme person. En operatør av flere landingsplasser som har etablert passende sentrale funksjoner, kan få utstedt ett sertifikat som skal dekke drift og administrasjon på alle landingsplasser som operatøren driver. Sikkerhetskritisk utstyr kan underlegges spesifikke sertifiseringsordninger der det eventuelt kreves at konstruktør og fabrikant godtgjør sin kompetanse.

ATM/ANS

Forordning 1108/2009 gjelder ATM (Air Traffic Management) og ATS (Air Traffic Services) som ytes i luftrommet til et territorium som traktaten får anvendelse på, samt i alle andre luftrom der medlemsstatene anvender europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 551/2004 om organisering og bruk av det felles europeiske luftrom. Forordning 1108/2009 omfatter både kontrollert og ukontrollert luftrom.

Forordningen får også anvendelse på systemer og komponenter, personell og organisasjoner som er involvert i ATM eller ATS. De grunnleggende bestemmelsene i forordning 1108/2009 (Annex VB) inneholder krav blant annet til bruk av luftrommet, ulike typer lufttrafikkjenester, systemer og komponenter, kvalifikasjonskrav- og medisinske krav for flygeledere, samt krav til tjenesteytere og utdanningsorganisasjoner. På samme måte som for landingsplasser er de grunnleggende bestemmelsene av generell og overordnet karakter, og vil bli supplert av mer detaljerte gjennomføringsbestemmelser.

EASA får ansvaret for å utarbeide og utvikle gjennomføringsregelverk på området ATM/ANS, som vedtas formelt av Kommisjonen. EASA vil også i tilknytning til dette utarbeide veiledende materiale. Videre får EASA ansvaret for standardiseringsinspeksjoner av nasjonale tilsyn.

Merknader

Regelverket er hjemlet i EU-traktatens artikkel 80.2, på samme måte som både den opprinnelige EASA-forordningen og den nye EASA-forordningen (216/2008).

Spesielt om landingsplasser

Utforming og drift av norske landingsplasser reguleres i dag nasjonalt av regler i luftfartsloven og tilhørende forskrifter (først og fremst den såkalte BSL E-serien som samler bestemmelser om landingsplasser med videre). I Norge har vi mange landingsplasser som har vanskelige vær- og terrengmessige forhold. I nasjonalt regelverk er det derfor åpnet opp for å kunne benytte alternative kompenserende tiltak der hvor det ikke er mulig å oppfylle krav til f.eks dimensjoner på sikkerhetsområder osv. Det er derfor fra norsk side spilt inn i ulike sammenhenger at det er viktig at det felles europeiske regelverket er tilstrekkelig fleksibelt. EASA har gitt uttrykk for at det er ønskelig med fleksibilitet og man håper at dette vil komme til uttrykk i gjennomføringsregelverket som er under utvikling.

Sakkyndige instansers merknader

Strategien med å gi EASA ansvar for sikkerheten innenfor alle saksområder av luftfarten har som utgangspunkt og i prinsipp bred støtte i det europeiske luftfartsmiljøet, noe som også kom klart til uttrykk i EASAs høring av berørte parter.

Spesielt om landingsplasser

EASA gjennomførte i 2006 høring av NPA 6/2006 som inneholdt et første utkast til felles EU-regelverk for landingsplasser. Kommisjonens forslag inneholdt ikke noen store endringer i forhold til NPA 6/2006 og EASAs etterfølgende Opinion 3/2007. Luftfartstilsynet/SD avga uttalelse til EASA og hadde ikke vesentlige innvendinger til NPA 6/2006. Det kom likevel kommentarer om at det bør være forskjeller mellom store og små lufthavner, noe det også er iht bestemmelsene om hvilke flyplasser som er omfattet. Det vil være behov for tett markedskontakt i den videre prosessen, blant annet med tanke på EASA workshops osv.

Spesielt om ATM/ANS

EASA-regelverket skal som forordninger gjennomføres likt i alle EASA-medlemsland, og Luftfartstilsynet har uttalt at de ser positivt på at alle europeiske aktører må forholde seg til likelydende regelverk i fremtiden. En slik harmonisering gjør regelverket enklere å administrere og mer forutsigbart for brukerne. Luftfartstilsynet ser det også som positivt at mange av de forslag som blant andre tilsynet fremmet i EASAs høringsprosess ser ut til å ha blitt tatt i betraktning i Kommisjonens forslag. Det gjelder viktigheten av å bygge videre på arbeidet i Single European Sky (SES), og særlig ESSAR-regelverket og behovet for smidige overgangsordninger. Videre er en del punkter i EASAs opprinnelige forslag som lett kunne misforstås søkt forklart og presisert. Dette gjelder behovet for å skille mellom regulering av flysikkerhet og andre hensyn slik som økonomisk ytelse/effektivitet og kapasitet. Arbeidsfordelingen mellom EASA og nasjonale myndigheter ved sertifisering av tjenesteytere er konkretisert. Det oppfattes også som positivt at EASA skal kunne bistå nasjonale myndigheter ved sertifisering av simulatorer.

Kommisjonens forslag av 25. juni 2008 bygget på et omfattende forarbeid fra EASA. EASAs forslag vedrørende landingsplasser (NPA 6/2006) ble sendt ut på høring med frist 16. oktober 2006. I høringsrunden kom det inn 3010 kommentarer fra ca. 1850 høringsinstanser. EASAs forslag vedrørende ATM/ANS (NPA 16/07) ble sendt ut på høring med frist 21. januar 2008. Det kom inn 1860 kommentarer i høringen fra nasjonale myndigheter, berørte organisasjoner og foretak. EASAs endelige forslag vedrørende landingsplasser (Opinion 3/2007) ble publisert og oversendt Kommisjonen 6. desember 2007, mens forslaget vedrørende ATM/ANS (Opinion 1/2008) ble publisert og oversendt Kommisjonen 15. april 2008. Kommisjonens forslag (endringsforordning) til utvidelse av forordning 216/2008 ble vedtatt av Europaparlamentet etter første lesning 25. mars 2009. Deretter ble forslaget vedtatt av Rådet 7. september 2009, og tatt inn i EU-lovgivningen ved forordning 1108/2009 av 21. oktober 2009.

Forordning 1108/2009 fastsetter generelle og overordnede krav, og gjennomføringsreglene (implementing rules) vil som nevnt forberedes i EASA-systemet, enten av sekretariatet eller ved bruk av ekspertgrupper, og vedtas av Kommisjonen etter komitologibehandling. Gjennomføringsregelverk for ATM/ANS og landingsplasser skal etter planen være vedtatt av Kommisjonen innen hhv utgangen av 2012 og 2013. Etter det Samferdselsdepartementet er kjent med, vil regelverkets hierarkiske struktur, både for landingsplasser og ATM, trolig se slik ut: - Essential requirements - Implementing Rules- Certification Specifications og Acceptable means of Compliance - Guidance material.

Fra norsk side har man vært opptatt av at det er viktig å sikre at regelverket gir muligheter for fleksibilitet, og Norge har spilt inn viktigheten av dette i flere ulike sammenhenger. Dette hensynet er særlig fremtredende for landingsplasser hvor krav til f.eks sikkerhetsområder og hinderfrihet kan være krevende å overholde. Den viktige prosessen på dette området vil imidlertid finne sted ved utarbeidelsen av Implementing Rules da det er her dimensjoner osv. på sikkerhetsområdene vil bli foreslått. Her deltar Norge i to arbeidsgrupper med representanter fra hhv Luftfartstilsynet og Avinor. For ATM/ANS kan det understrekes at gjennomføringsregelverk skal bygge på SES-rammeverket, og at det skal utvikles smidige overgangsordninger.

Spesielt om landingsplasser

Kravene i forordning 1108/2009 er som nevnt på et overordnet og generelt nivå. Inntil gjennomføringsregelverket er vedtatt er det vanskelig å se i hvilket omfang EU-regelverket eventuelt vil innebære konsekvenser form av nye og kostnadskrevenende krav. Av det man har sett så langt av utkast til gjennomføringsregelverk kan det imidlertid ikke utelukkes at det kan komme strengere krav på enkelte områder som vil kunne ha økonomiske konsekvenser. Det legges imidlertid opp til mulighet for fleksibilitet i regelverket, og EASA har gitt uttrykk for at gjeldende norsk regime for fleksibilitet ved bruk av kompenserende tiltak kan være en interessant modell. Luftfartstilsynet har også gitt uttrykk for at det vil være nødvendig å utvide Flyplass-seksjonen med flere årsverk for å kunne ivareta økte krav

til inspeksjoner, rapportering osv. Utviklingen av gjennomføringsregelverket har imidlertid ikke kommet så langt at det foreløpig er mulig å gi noen sikre estimater for økonomiske konsekvenser.

Spesielt om ATM/ANS

Også for ATM/ANS er kravene i forordning 1108/2009 på et generelt og overordnet nivå. Vi har nasjonale forskrifter som krever sertifisering av de grupper av organisasjoner og personer som er regulert i forordning 1108/2009. Det vil imidlertid sannsynligvis bli strengere krav til hyppighet for inspeksjoner og krav til risikobasert tilsyn, men Luftfartstilsynet har i lengre tid arbeidet med å utvikle risikobasert tilsynsmetodikk for all tilsynsaktivitet.

Det antas at gjennomføringsregelverk som vil komme på dette området ikke vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning, men også her må man avvente utviklingen av gjennomføringsregelverk før man kan gi sike estimater.

Forholdet til Grunnloven

Forholdet til Grunnloven ble vurdert i St. prp. nr. 44 (2004-2005), om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 179/2004 av 9. desember 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet (EASA). I St. prp. pkt. 8 går det frem at " Det forventes at ansvarsområdet til EASA vil bli utvidet til å gjelde virksomheten på lufthavnene og i lufttrafikkjenesten, luftfartsoperasjoner og sertifisering av flybesetninger. Ved en tilsvarende utvidelse av EØS-regelverket vil de eventuelle konstitusjonelle spørsmål en slik utvidet myndighet reiser, også bli vurdert."

Etter Samferdselsdepartementets oppfatning innebærer ikke utvidelsen av EASA til å omfatte lufthavner og ATM/ANS i seg selv konstitusjonelle virkninger av en slik karakter at det synes nødvendig å forelegge utvidelsen for Stortinget. Departementet vil imidlertid legge frem gjennomføring av forordning 216/2008 for Stortinget og forordning 1108/2009 vil også bli omtalt i den forbindelse i og med at den endrer forordning 216/2008.

Behov for endring av regelverk

Forordning 1108/2009 innebærer ikke i seg selv behov for endring av lov eller forskrifter. Forordningen endrer imidlertid forordning 216/2008 og denne forordningen krever endringer både i luftfartsloven og i forskrifter gitt i medhold av denne. Det vil også bli nødvendig å foreta endringer i enkelte forskrifter når gjennomføringsregelverket (Implementing Rules) etter hvert vedtas og innlemmes i norsk rett.

Ettersom økonomiske og administrative konsekvenser av utfyllende regelverk er uklart, tas det ikke art. 103-forbehold for denne rettsakten. Denne vurderingen vil bli gjort for hver enkelt rettsakt vedrørende det utfyllende regelverket til forordning 1108/2009.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0929 Kommisjonsforordning (EU) nr. 929/2010 av 18. oktober 2010 om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1033/2006 vedrørende ICAO-bestemmelser som referert til i artikkel 3 (1) (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1033/2006 av 4. juli 2006 om fastsettelse av krav til prosedyrene for reiseplaner i førflygingsfasen for Det felles europeiske luftrom er gjennomført i norsk rett ved forskrift om samvirkningsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring av 14. mai 2007 nr. 513. Forordningen fastsetter krav til framgangsmåter for reiseplaner i førflygingsfasen for å sikre sammenheng mellom reiseplaner, rutereiseplaner og tilknyttede oppdateringsmeldinger mellom operatører, flygere og enheter for lufttrafikkjenester. En reiseplan er en beskrivelse som inneholder opplysninger om en planlagt flyging. Dette er opplysninger som blant annet luftfartøyets kjennetegn, flygereglene, flytype, utstyr, flygerute og marsjhastighet- og høyde. En reiseplan leveres når fartøysjefen

på luftfartøyet ønsker søk- og redningstjeneste og ved kryssing av landegrenser. Reiseplanen skal innleveres til lufttrafikkjenten som styrer lufttrafikken.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1033/2006 viser til ulike ICAO-Anneks. Etter at forordningen ble vedtatt har ICAO foretatt endringer i disse Anneksene, noe som nødvendiggjør en oppdatering av forordningens henvisning til ICAO-Anneksene. Formålet med Kommisjonsforordning (EU) nr 929/2010 av 18. oktober 2010 er utelukkende å foreta endringer i henvisningen til disse ICAO-Anneksene slik at henvisningene blir korrekte.

Merknader

Kommisjonsforordning (EU) nr. 929/2010 innebærer ingen nye materielle krav ut over det som allerede er gjennomført i norsk rett via Kommisjonsforordning (EU) nr. 1033/2006. Kommisjonsforordning (EU) nr. 929/2010 vil således medføre ikke medføre ytterligere økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011 R 0283 Kommisjonsforordning (EU) nr. 283/2011 av 22. mars 2011 om endring av forordning (EF) nr. 633/2007 om overføringsprotokoller som skal brukes i meldingsutveksling mellom lufttrafikkjenesteheter (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning 283/2011 endrer forordning (EF) nr. 633/2007 og er hjemlet i basisforordning (EF) nr. 552/2004 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (samvirkingsforordningen). Formålet med forordning (EF) nr. 633/2007 er å bedre flysikkerheten og bidra til økt koordinering og samarbeid mellom lufttrafikkjenesteytere i Europa ved å inkorporere felles systemer, komponenter og prosedyrer i det europeiske nett for lufttrafikkstyring.

Det følger av basisforordningen artikkel 10 (2) at alle systemer og komponenter skal oppfylle de grunnleggende krav nedfelt i forordningen innen 20. april 2011. Tilsvarende er det i forordningen (EF) nr. 633/2007 et krav om at alle *European air traffic management network systems* (EATMN) skal være i overensstemmelse med forordningen innen denne datoen, jf. artikkel 8 nr.3.

Forordning (EF) 633/2007 krever at tjenesteyterne inkorporer compatible overføringsprotokoller i datasystemene sine. Formålet er å sikre effektiv informasjonsveksling av flygedata mellom lufttrafikkjenestehetene. Innføringen av forordningen må sees i sammenheng med utviklingen av eksisterende og ny teknologi innenfor data - og informasjonsutveksling i lufttrafikkjenten, og særlig utviklingen av et felles IP-nett i Europa.

I tillegg til forordningen er det utgitt fellesskapsspesifikasjoner med nærmere tekniske beskrivelser. Fellesskapsspesifikasjonene har status som "Acceptable Means of Compliance". Er operatører i overensstemmelse med fellesskapsspesifikasjonene er det en rettslig presumsjon for at samvirkingskravene er oppfylt.

For å oppfylle kravene i punkt 6 i anneks 1 til forordning (EF) nr. 633/2007 må enkelte av medlemsstater gjennomføre et eller flere av følgende tiltak:

- oppdatere internett protokollen (IP) sin
- oppdatere datasystemene sine
- endre nettverksstrukturen sin

Endringer:

I følge Single Sky komiteens estimer kan tiltakene medføre betydelige kostnader for berørte medlemsstater om de skal gjennomføres innen tidsfristen 20. april 2011. I forordning (EF) 283/2011 er det åpnet for følgende overgangsordninger for å begrense kostnadene/ spre kostnaden over tid:

- forutsatt at medlemsstaten koordinerer implementeringen av en overføringsprotokoll med gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1032/2006, kan medlemsstaten gis en forlenget gjennomføringsfrist med hensyn til anneks 1 til 31. desember 2012. Forordning (EF) nr. 1032/2006 krever at lufttrafikkjenesteyterne utvikler systemer som automatisk utveksler data om notifikering, koordinering og endringer i flygninger
- forutsatt at medlemsstatene har inngått bindende avtaler om utviklingen av en overføringsprotokoll eller har utviklet en overføringsprotokoll før forordningen trådte i kraft, og som ikke oppfyller kravene i punkt 6 til anneks 1, kan medlemsstatene benytte denne internettprotokollen frem til 31. desember 2014
- forutsatt at medlemsstatene har inngått bilaterale avtaler om implementeringen av en overføringsprotokoll som nevnt i artikkel 1(2) (a) og (b) før 20. april 2011, og som ikke oppfyller kravene i forordningen, kan medlemsstatene benytte denne internettprotokollen frem til 31. desember 2014.

I tillegg er det i forordningen tatt inn en bestemmelse som sier at medlemsstatene, innen 20. april 2011, skal gi kommisjonen detaljert tilbakemelding om hvilke grep medlemsstatene har tatt for å gjennomføre forordning (EF) nr. 633/2007.

Merknader

Forordning (EF) nr. 633/2007 er gjennomført i norsk rett i forskrift av 14. mai 2007, nr. 513, § 2. Forordning (EF) 283/2011 gir medlemsstatene en utvidet frist for gjennomføring av forordning (EF) nr. 633/2007 og vil ha positive økonomiske konsekvenser for tjenesteyterne.

Forordning forventes ikke å få rettslige konsekvenser for Norge. Endringene i forordning (EF) nr. 633/2007 vil verken få økonomiske eller administrative konsekvenser for Luftfartstilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Det har ikke vært gjennomført en formell høring. Avinor har gitt Luftfartstilsynet positiv tilbakemelding med hensyn til forordning 283/2011. De vil i stor grad benytte seg av overgangsordningene som forordningen åpner for.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 D 9139 Kommisjonsbeslutning C (2010) 9139 av 20. desember 2010 som endrer Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU av 13. april 2010 som fastsetter detaljerte gjennomføringsbestemmelser for de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart som inneholder informasjon som referert til i Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 artikkel 18 (a) (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i security-regelverket, og beslutningen er gitt med hjemmel i Europaparlaments- og Rådsforordning nr. 300/2008 (EF) av 11. mars 2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002.

Kommisjonsbeslutning C(2010) 9139 endrer Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Vedlegget til Kommisjonsbeslutning C(2010) 9139 er konfidensielt og vil ikke bli publisert. Norsk oversettelse av denne vil heller ikke bli offentliggjort. Kommisjonsbeslutningen åpner opp for at kontroll av cargo og post kan kontrolleres ved en alternativ metode.

Merknader

Kommisjonsbeslutningen åpner for en løsning som kan benyttes av de aktørene som ønsker det. Dersom det gjøres vil det medføre kostnader for de aktørene som anskaffer utstyret.

Kommisjonsbeslutningen ble vedtatt i EU 20. desember 2010, og trådte i kraft i EUs medlemsstater fra kunngjøringstidspunktet. Når beslutningen er inntatt i EØS-avtalen, vil den bli gjennomført i norsk rett ved forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv. (BSL Sec 1-1).

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutning C(2010) 9139 anses EØS-relevant, og Luftfartstilsynet anbefaler at beslutningen tas inn i EØS-avtalen. Kommisjonsbeslutningen har vært på høring, men det har ikke kommet inn høringsuttalelser til denne.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32011D0505 Kommisjonsbeslutning av 4. mai 2011 om opprettelsen av et europeisk ITS-Råd (European ITS Advisory Group) (Vedlegg XIII kap II SD gr3)

Sammendrag av innhold

I ITS-direktivet (2010/40/EU) - artikkel 16 - fremgår det at Kommisjonen vil opprette et rådgivende europeisk ITS-Råd som skal gi råd om kommersielle og tekniske aspekter knyttet til innføring av ITS i EU.

Rådet - European ITS Advisory Group - skal bestå av representanter på høyt nivå fra relevante ITS-tjenesteleverandører, brukerorganisasjoner, operatører av transporttjenester og innretninger (facilities), utstyrsindustri, "social partners", faglige organisasjoner, lokale myndigheter og andre relevante fora. Rådet vil følgelig ikke bli sammensatt på bakgrunn av geografi. Kommisjonsbeslutningen om opprettelse av European ITS Advisory Group er fattet på grunnlag av den fullmakten Kommisjonen har fått gjennom ITS-direktivet til å vedta såkalte "delegated acts" (utfyllende regelverk).

Kommisjonsbeslutningen skisserer hvordan ITS-Rådet skal opprettes, mandatet, rammer for samarbeid med Kommisjonen, hvordan medlemmer skal oppnevnes og hvordan arbeidet skal organiseres. Beslutningen er gjeldende frem til 27. august 2017.

ITS-Rådets oppgaver skal være:

- a) å bistå Kommisjonen i utarbeidelse av tekniske spesifikasjoner, jf. delegert myndighet i ITS direktivet. Særlig aktuelt vil det være med bistand i tekniske og kommersielle spørsmål.
- b) å overvåke utviklingen på ITS-området og gi Kommisjonen råd på alle områder som er relevant for implementering og bruk av ITS i EU.
- c) å sørge for utveksling av erfaring og gode ideer relatert til implementering og bruk av ITS i EU. Kommisjonen kan konsultere ITS-Rådet om alle spørsmål som gjelder implementering og bruk av ITS i EU og vil oppmuntre medlemmene til å foreslå emner som bør diskuteres. Utnevnelse av medlemmer skal skje på følgende måte:
 - a) Rådet skal bestå av 25 medlemmer
 - b) Rådets medlemmer skal være personer som i denne sammenhengen enten representerer en viktig gruppe eller organisasjon. Medlemmene kan ikke representere individuelle interesser. Organisasjonsbegrepet er definert bredt, og kan gjelde selskap, sammenslutninger, interesseorganisasjoner, forskningsinstitutt, fagforeninger med mer.
 - c) Rådets medlemmer oppnevnes av DG MOVE etter forutgående kunngjøring og søknad.
 - d) Funksjonstiden for medlemmene i Rådet er tre år.
 - e) Det vil også bli satt opp en liste med vara-representanter. Medlemmer som ikke lenger er i stand til

å bidra effektivt i gruppen kan bli erstattet.

f) Medlemmenes navn vil bli offentliggjort i Kommisjonens register, og personlige data vil bli behandlet i henhold til regelverket på området (Regulation (EC) No 45/2001).

Rådet skal arbeide på følgende måte:

a) Rådet skal ledes av en representant fra Kommisjonen

b) Rådet kan sette opp undergrupper som skal se nærmere på spesifikke spørsmål. Slike grupper skal oppløses så snart oppdraget er ferdig.

c) Kommisjonens representanter kan invitere eksperter utenfor Rådet til å delta i gruppen eller undergrupper på ad-hoc basis. I tillegg kan Kommisjonen tildele observatørstatus til individer eller organisasjoner.

d) Medlemmene må tilfredsstillende krav EU stiller til eksperter.

e) Møter holdes i Kommisjonen, som også er ansvarlig for sekretariatet.

f) Rådet vil arbeide som en av EUs ekspertgrupper, og vil publisere relevant informasjon fra dets arbeid.

Merknader

Samferdselsdepartementet har informert ITS Norge om Kommisjonsbeslutningen og henstilt om at nordmenn som fyller kravene ovenfor bør oppfordres til å søke. Søknader sendes Kommisjonen direkte.

Kort om ITS i Norge: ITS er et viktig virkemiddel for å oppnå transportpolitiske mål i Norge, og representerer et nytt element i transportsystemet ved at transportmidler "kommuniserer" med infrastrukturen. Den raske veksten i både persontransport og godstransport gir uønsket økning av ulykker, kødannelse, støy, forurensning og energibruk, noe som medfører økonomiske, sosiale og miljørelaterte problemer.

De viktigste ITS-områdene (med stikkord) er:

Trafikkstyring (blant annet informasjon, kontroll og overvåking)

Offentlig transport (blant annet informasjon, reservering og betaling)

Elektronisk betaling (kanskje særlig bompenger)

Trafikkinformasjon (sentral analyse og felles bruk av trafikkdata)

Informasjon for reisende (både før og under reisen)

Sammenkopling (kjøretøy ↔ infrastruktur og kjøretøy ↔ kjøretøy)

Operasjon av nyttekjøretøy (økt effektivitet og sikkerhet)

På vegsiden - som ITS-direktivet dekker - er ITS-løsninger allerede tatt i bruk i stor grad i Norge. Noen eksempler er elektronisk bompengebetaling med Autopass, Ferjebetaling m Autopass, Vegtrafikksentraler, Vegvær-informasjon, Kollektivprioritering i signalanlegg Automatisk hendelsesdeteksjon, Felles rute- og trafikkportal, Reiseplanlegger kollektiv, automatisk trafikkontroll med mer.

Kommisjonsbeslutningen er en oppfølging/konkretisering av ITS-direktivet, der det i direktivets artikkel 16 fremgår at det skal opprettes en ITS Advisory Group. Rådet vil trolig være viktig ved utarbeidelse av fremtidige standarder og tekniske spesifikasjoner på ITS-området. Medlemskap i Rådet er ikke basert på geografi, men på kompetanse. Norge bør derfor oppmuntre aktuelle norske kandidater til å søke om å bli medlem.

Opprettelsen av ITS-Rådet vil ikke ha større direkte konsekvenser for Norge, men på sikt vil trolig spesifikasjoner og standarder som Kommisjonen vedtar - bl.a. basert på vurderinger i Rådet - bli gjeldende også for Norge, gjennom EØS-avtalen.

Kommisjonsbeslutningen krever ikke regelverksendringer. Den medfører heller ikke økonomiske eller administrative konsekvenser.

Etter at ITS-direktivet trådte i kraft i EU 28. august 2010 har Samferdselsdepartementet bedt Vegdirektoratet kartlegge konsekvensene av direktivet for Norge. Denne rapporten ble oversendt ultimo november 2010. Status for innlemmelse av ITS-direktivet i EØS-avtalen er at utkast til EØS-komitebeslutning er klarert på arbeidsgruppenivå, men avventer klarering på underkomitenivå før oversendelse til EU-siden. Når det gjelder kommisjonsbeslutningen ansees det ikke å være behov for å sende denne på høring, da den kun gjelder opprettelsen av ITS-Rådet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32009 L 0114 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/114/EF av 16. september 2009 om endring av rådsdirektiv 87/372/EØF om frekvensbånd som reserveres for koordinert introduksjon av offentlige paneuropeiske digitale landbaserte mobile kommunikasjoner i Fellesskapet (GSM-direktivet) (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Proessen for denne rettsakten startet opprinnelig med et forslag om oppheving av direktiv 87/372/EØF, men dette førte ikke frem fordi EU-parlamentet motsatte seg en slik fremgangsmåte.

Direktivet foreskriver endringer i direktiv 87/372/EØF som er nødvendige for at 900 og 1800 MHz-båndene (også kalt GSM-båndene) skal kunne benyttes av annen og mer moderne mobilkommunikasjonsteknologi enn GSM. Det henvises spesifikt til UMTS.

Parallelt med denne endringen er det også vedtatt en ny kommisjonsbeslutning som skal gi det rettslige grunnlaget for at GSM-frekvensene kan benyttes til tredje generasjons mobiltjenester (3G) så snart GSM-direktivet har blitt endret. Se separat omtale av denne kommisjonsbeslutningen.

Formålet med direktivendringene er å gi grunnlag for ny regulering som vil gi mulighet for anvendelse av frekvensene i 900 og 1800 MHz-båndene ikke bare til GSM, men også til UMTS og eventuelle andre teknologier som viser seg å kunne sameksistere tilfredsstillende med GSM. Dette gjøres for å tilpasse rammen for frekvensforvaltningen til den teknologiske utviklingen, slik at flere tjenester kan tas i bruk og frekvensene kan utnyttes mer optimalt. GSM-direktivet har i de senere år fremstått som utdatert jf. de siste års utvikling innenfor trådløs teknologi.

Merknader

Utviklingen som direktivet legger grunnlag for er ønskelig sett fra norske myndigheters side. Det pågår allerede i Norge et konkret frekvensomleggingsarbeid i 900 MHz-båndet som vil føre til at frekvenstillatelsesinnehaverne allerede i første halvår 2010 vil ha forutsetninger for å kunne introdusere UMTS i dette båndet. Direktivet inntas i EØS-avtalen for å sikre korrekt rettslig grunnlag siden GSM-direktivet, som endres gjennom det nye direktivet, er tatt inn i EØS-avtalen. Direktivet krever ikke lov- eller forskriftsendring. Innholdet gjennomføres ved at nasjonale frekvensplaner oppdateres, samt at tillatelser til tilbyderne oppdateres. Direktivet har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og politidepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.